Să presupunem că un povestitor se apropie de dumneavoastră și cu o voce caldă începe să-și depene amintirile.

Fantezia vă poate transpune într-o lume de vis, fermecătoare, cu întâlniri de neuitat și clipe de pasiune.

În acest fel vă propunem să vă îndepărtați puțin de viața de zi cu zi, pentru a vă îngădui o scurtă vacanță de neuitat.

Iată ce vă poate oferi această carte!

Editor: Aurelian Micu
Lector: Ioan Drăghici
Tehnoredactor: Ana Croitoru
Macheta colecției: Andy

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale
BLAKELEE, ALEXANDRA
Fantezii ascunse / Alexandra Blakelee
București: Alcris, 2004.
p.; cm. – (El și Ea)
Tit. orig. (eng): Wild lady
ISBN 973-646-298-6
821.111. 31=135.1

Colecția „ EL și EA “

ALEXANDRA BLAKELEE

Fantezii ascunse

Traducerea și adaptarea în limba română de

ELENA MITU

ALCRIS

Vă recomandăm:

Umbra dragostei – Mildred Davis
(Colecția „EL și EA" nr. 478)

Fire romantică și aventuroasă, Kate zboară în Franța să se mărite cu bogatul Antoine Savone Morlet, la castelul familiei sale.
Nu bănuia că mama lui nu va permite asta și, după ceremonie, descoperă spre oroarea ei că fusese păcălită să se mărite cu vărul identic al lui Antoine, Charles!
Dar șocul acestei descoperiri este nimic pe lângă confuzia datorată faptului că se îndrăgostise de...

Reciful ascuns – Lee Daniels
(Colecția „EL și EA" nr. 479)

Deși Kim Okawa studiază tot timpul, tatăl ei nu este niciodată mulțumit. Vrea să fie cea mai bună la toate materiile și crede că gașca de surferi are o influență nefastă asupra ei. Când părinții ei află că a plecat pe ascuns la o întâlnire cu prietenul ei, pune piciorul în prag: fata lui trebuie să se mute de la Liceul Balboa la o școală particulară recunoscută pentru programul ei intens.

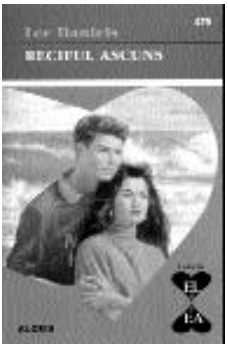

Capitolul 1

„Nu se poate, din nou îmi citește corespondența!”

Furioasă, Jade Stevens înaintă în holul elegant al clădirii, fulgerându-l pe Kyle Stephens cu privirea. Tolănit într-un fotoliu, aproape de cutiile poștale, acesta răsfoia liniștit catalogul ei de lenjerie feminină.

Personajului nu-i lipsea îndrăzneala! O îndrăzneală de care se folosea fără nici un pic de rușine, urmărind-o cu încăpățânare încă de la prima lor întâlnire, în urmă cu șase luni. Jade îi respinsese avansurile de fiecare dată, dar nimic nu părea să-l descurajeze. Dimpotrivă, după fiecare refuz, își dubla eforturile…

E prea încrezător în farmecul lui, se gândi tânăra femeie, apropiindu-se. Și ce farmec! Un corp puternic, înalt – superb, trebuia să recunoască – o înfățișare dezinvoltă, un zâmbet strengăresc și, ceea ce părea mai neobișnuit, o privire melancolică… Kyle avea, mai ales, un mod provocator de-a o dezbrăca din priviri, care o tulbura mult mai mult decât voia să recunoască.

Cu toate acestea, Jade se străduia să păstreze distanța. Dar cum să-l ții la distanță pe propriul vecin? Mai ales când

poștașul, derutat de neobișnuita asemănare a numelor lor – și chiar a adreselor lor: ea locuia la apartamentul 321, Kyle la 312!– avea obiceiul neplăcut să se încurce când aducea corespondența.

Suspinând cu resemnare, se opri în fața cutiei poștale și se pregăti să-și înfrunte adversarul.

– Iarăși tu? întrebă ea.

– Mmm…

Acest răspuns distrat n-o surprinse deloc. Kyle era cufundat într-un studiu aprofundat al catalogului „Secretul Victoriei" și din când în când scotea câte un fluierat aprobator. Enervată, Jade își puse servieta pe mochetă și-și căută cheile în poșetă.

– Să înțeleg că-mi citești revista?

– Da, răspunse Kyle cu vocea lui profundă, catifelată ca o mângâiere.

Tânăra femeie nu se putu împiedica să-l observe pe furiș. Un zâmbet strengăresc i se putea citi pe figura încadrată de bucle rebele. Era îmbrăcat în ținuta de lucru – pantalon negru și tricou asortat. Ghetele de piele erau puse neglijent pe măsuța din fața lui. Pe tricou era scris cu litere albe numele clubului al cărui proprietar era.

– Poștașul a avut amabilitatea să strecoare această revistă încântătoare în cutia mea. Și eu care te credeam atât de cuminte! adăugă el pe un ton de reproș. Trebuie să te previn, Jade, fetele rele mă atrag foarte mult!

Strălucirea ochilor lui albaștri o făcu pe tânăra femeie să se înfioare fără voia ei. Întorcându-i spatele cu hotărâre, își deschise cutia poștală.

– Visezi, Kyle.

– Da, sunt un visător. Dar ceva îmi spune că, în cazul tău, realitatea întrece orice vis.

O asemenea îndrăzneală o lăsă pe Jade fără replică.

– Într-una din zilele astea, frumoasa mea, continuă Kyle zâmbind, vei părăsi acest aer sălbatic și vei accepta să ieșim împreună. În acea zi o să te întrebi, nedumerită: „ de ce oare am așteptat atât de mult?"

Jade îi aruncă o privire asasină înainte să-și privească scrisorile, murmurând:

– Te crezi cumva irezistibil?

– Așadar, n-ai lăsat niciodată garda jos ca să permiți unui bărbat să se apropie de tine?

„Ba da, o dată. O singură dată", răspunse Jade în gând. Neluând în seamă provocarea din ochii lui scrutători, se prefăcu absorbită de studierea plicurilor pe care le ținea în mână. Dintre toți bărbații pe care-i întâlnise de la despărțirea de Adam, în urmă cu trei ani, Kyle era, fără nici o discuție, cel mai… direct. Ataca mereu, punând la încercare solidul zid de apărare în spatele căruia se ascundea lumea ei interioară. Zidul acesta îi descurajase pe ceilalți pretendenți.

– Am mai multe scrisori pe numele tău, anunță Jade, aducând conversația pe un teren mai puțin periculos.

În spatele ei, fotoliul scârțâi abia auzit. Tânăra femeie simți pașii lui Kyle care se apropiau. Inima începu să-i bată cu putere. Se strădui să trieze cât mai repede materialele publicitare de reviste. Greșise, n-ar fi trebuit să-și piardă adversarul din vedere. Acum era imposibil să se întoarcă fără să-i fie observată tulburarea.

În două, trei secunde el fu acolo, foarte aproape… În ultima clipă, se opri și-și puse mâna pe perete, chiar în stânga ei.

Kyle n-o atingea, nici nu era nevoie: simțea deja căldura prezenței lui alunecându-i de-a lungul spatelui, atingându-i rochia de mătase, mângâindu-i picioarele… Da, în ciuda hotărârilor ei, oricât n-ar fi vrut să recunoască, Kyle Stephens o atrăgea… Ca fructul oprit…

Cu toate acestea, nu se punea problema să se lase, încă o dată, pradă unei pasiuni devastatoare. Degetele i se încleștară pe plicuri și, temându-se de atacul următor, se strădui să-și recapete controlul. Apropierea lui era o nouă dovadă de nerușinare. Trebuia să găsească o scăpare, cât mai repede…

Între timp, Kyle îi pusese în fața ochilor catalogul deschis la pagina cu produsele cosmetice. Uleiuri de corp, creme, săpunuri parfumate…

– Abia acum înțeleg de ce miroși a piersică.

Își plecă încet capul, atingând ceafa lui Jade ca din greșeală și inspiră profund.

– O piersică zemoasă, coaptă… Mi-ar plăcea să știu dacă pielea ta are același gust dulce…

Era prea mult. Cu o mișcare rapidă, Jade se întoarse pe călcâie, îi smulse catalogul din mâini și-i aruncă două plicuri în față.

– Poșta ta! spuse ea pe un ton sec. Luni mă voi duce la oficiul poștal ca să clarific această încurcătură. Aceste greșeli sunt insuportabile.

Kyle adună plicurile și le puse în buzunar, zâmbind.

– Nu-i chiar atât de neplăcut, Jade.

Cum putea să fie atât de calm, atât de liniștit, chiar amuzat? se întrebă Jade, în timp ce ea nu se mai recunoaște pe ea însăși și își simte toată apărarea în pericol. Fără un cuvânt, îi întoarse spatele și închise cutia poștală.

Dar, chiar în clipa în care scotea cheia din ușă, mâinile puternice ale lui Kyle i se așezară pe umeri. Hotărâte, își făcură loc până la ceafa ei într-un masaj lent și senzual care o luă prin surprindere.

– Ești atât de încordată, observă Kyle. Ai avut o zi grea la serviciu?

Dumnezeule! Aceste degete pricepute și delicate pe pielea ei erau o adevărată încântare… Jade simți că se topește sub acest contact ferm și mângâietor în același timp. Se străduiși să-și păstreze capul drept, deși își dorea să se abandoneze cu totul acestui masaj dumnezeiesc.

I se tăie respirația când degetele lui Kyle se fixară între omoplați, înainte să alunece spre gât. Un suspin de plăcere i se opri pe buze și nu scoase nici un sunet.

– Am avut o săptămână lungă… recunoscu ea în cele din urmă.

– Te invit la clubul meu deseară… Bei un pahar, te mai destinzi…O să-l rog pe Bruce să închidă el și vom merge să ne plimbăm pe plajă, amândoi…

Jade știa prea bine unde duc astfel de propuneri pline de subînțelesuri senzuale. Mâinile lui Kyle, singure, spuneau deja prea multe…

Oprește-te! îi striga vocea rațiunii. Și Jade se retrase, înainte să fie prea târziu.

– Am alte planuri, pretinse ea, pe cel mai rece ton – cel pe care-l folosea cu acei clienți prea insistenți ai agenției de design, „Farmecul interiorului”, pe care o conducea împreună cu sora ei.

Nepăsător, Kyle se sprijini cu un umăr de cutiile poștale.

– Te gândești la o plimbare la „Roxy”? întrebă el.

De fapt, o văzuse deja când plecase de acasă ca să meargă la acel club de noapte.

– Deloc. Dacă vrei să știi, am treabă.

Cu aceste cuvinte, își puse corespondența în poșetă și se îndreptă spre lift.

Kyle o urmă imediat.

– Dacă te străduiești să trăiești de una singură, vei ajunge să mori de plictiseală.

– Oh, spuse Jade, clătinând din cap. Cu tine, am porția mea de senzații tari.

Își dădu prea târziu seama de greșeală. Kyle o prinse de braț, obligând-o să se oprească brusc, aproape în brațele lui.

– Adevărat? o întrebă el cu o voce blândă.

Tânăra femeie se pierdu în intensitatea privirii lui.

– Eu… voiam doar să spun că nu știu niciodată la ce să mă aștept din partea ta, răspunse ea, eliberându-se din strânsoare.

Kyle zâmbi, acel zâmbet strălucitor care-i întuneca lui Jade ultima fărâmă de rațiune.

– Dacă ai ieși cu mine, ai ști.

– Spune-mi, ești genul care abordează toate femeile?

– Numai pe cele care merită osteneala.

– Și dacă ți-aș spune că nu mă interesează? Nici acum, nici altădată?

Răspunsul nu se lăsă așteptat.

– Ei, bine, aș spune că această gură minunată minte.

Jade își umezi buzele, înainte să-și dea seama că n-ar fi trebuit s-o facă.

– În mod clar, îngâmfarea ta depășește orice limite, răspunse ea, enervată.

Apoi, lăsându-l în urmă, ajunse la ușa care despărțea holul de lifturi.

– Îmi frângi inima, Jade, gemu Kyle, ducându-și mâna la piept cu un gest teatral.

– Nu sunt sigură nici de una, nici de cealaltă!

Gânditor, Kyle își privi vecina îndepărtându-se. Era fermecat de unduirea șoldurilor, de foșnetul mătăsii și de picioarele

elegante, abia întrezărite… O imagine îi apăru în fața ochilor– Jade, îmbrăcată într-o lenjerie de mătase, ca în catalogul „Secretul Victoriei" și el, Kyle, deschizând unul câte unul nasturii… În același timp cu mătasea, o dezbrăca și de această răceală pe care o purta mereu ca pe o armură, scoțându-i la iveală secretele cele mai ascunse.

„Visezi, Kyle."

Începu să râdă. Nu, nu mai era un vis, era o convingere: Jade Stevens ascundea mult mai multe comori decât lăsa să se bănuiască. Enigmatică, misterioasă, îl fascina atât de mult încât dorința pe care i-o inspira creștea cu fiecare zi. Și era o dorință reciprocă… Nu avusese, doar cu câteva minute în urmă, proba?

Trebuia să recunoască: Jade era femeia cea mai excitantă pe care a cunoscut-o vreodată. Puternică și în același timp fragilă. Ascundea în ea un foc ale cărui rare scântei ce-i scăpau de sub control, îl surprindeau pe Kyle de fiecare dată… Relația lor începuse ca un simplu flirt, provocat de o încurcătură cu poșta și ajunsese, pentru el, o adevărată obsesie.

Și după ce dispăru din fața ochilor lui, imaginea ei îi stărui în minte. Ca de fiecare dată.

Acest lucru nu mai poate continua. Are nevoie de această femeie.

– Jade, voi descoperi foarte curând ce se întâmplă în mintea ta, murmură el în holul pustiu. Atunci, vei fi a mea…

* * *

În grădină, între două rânduri de copaci îngrijiți, vânzarea lucrurilor vechi din pod, avea un mare succes. Numeroși

gură-cască scormoneau printre mobilele, jucăriile și cutiile de vechituri puse în vânzare de locatari.

Ghemuit în fața unei cutii plină de cărți de bucătărie, ghiduri turistice învechite și romane zdrențuite, Kyle fixa, neîncrezător, incredibila descoperire pe care tocmai o făcuse: un caiet violet, subțire, care, pe prima pagină, avea scris numele Jade Stevens!…

Un jurnal?

Nu-și revenea. Nu-i venea să creadă! Prin ce minune un obiect atât de personal îi căzuse în mână? Cu toate că acest caiet avea mai mult de trei ani, ar fi trebuit să sfârșească într-un sertar sau într-un coș de gunoi, nu într-o cutie la îndemâna oricui!

Curiozitatea depăși repede grija de a nu comite o indiscreție. Cu spatele întors spre mulțime, deja izolat de toți și de toate, Kyle inspiră adânc și începu să răsfoiască paginile caietului.

În acel moment, avu o a doua surpriză. Pentru că ceea ce povestea recea și distanta vecină în acest caiet care-i servea de confident, ar fi făcut să-și piardă sângele rece și pe un sfânt.

Povestiri erotice! constată el, uluit. Mai degrabă o antologie de fantezii, de vise feminine…

Stăpânindu-și cu greutate nerăbdarea, se hotărî să înceapă cu începutul și, fără să mai întârzie, începu să citească:

În sfârșit, îl zări.

Apăruse lângă piscină, o siluetă înaltă și suplă, ieșind din umbră sub razele palide ale lunii care-i arginteau părul. Era chiar imaginea bărbatului ideal, promisiune a unor nopți de păcate și răsărituri voluptuoase.

Gol în toată splendoarea lui, se aruncă în apă. Atinse apa care se ridică să-l primească, iar valurile răcoroase, cu un clipocit delicat, îi mângâiară umerii goi în timp ce ea aștepta, nemișcată.

Apăru lângă ea, ca un zeu născându-se din ape. Căldura lui o învălui, amețind-o.

– Ce cauți aici? murmură ea.

Privirea albastră se întunecă. Tânăra simți o durere delicioasă pulsându-i în tot corpul.

– Tu m-ai chemat, amintește-ți…

Da, ea l-a chemat. Și nu numai o dată. Cu toate acestea, nu mai credea c-o să vină.

– Nu ești decât o închipuire, o umbră…

– Tu m-ai creat, Jade. Acum exist.

Îi întinse mâna.

– Vino să înoți cu mine.

Pentru că era sigură că poate să-și stăpânească propria fantezie, își puse mâna în palma deschisă și, senină, se lăsă purtată în apă.

Contactul fu electrizant.

Atingerea lui acționă asupra ei ca un balsam excitant. Simți că nu mai poate să respire, sânii îi vibrară sub atingerea lui mângâietoare, un fior arzător îi uni într-o îmbrățișare fierbinte.

– Acum închide ochii, îi ceru el. Lasă-ți simțurile să vorbească…

Ascultătoare, se oferi mâinilor cercetătoare, amețită de mângâierea blândă a buzelor care-i atingeau gâtul și coborau mai jos, din ce în ce mai jos…

Pentru prima oară, va ceda impulsului, își va urma instinctul. Oh! Să se abandoneze, să se bucure de acest abandon. Departe de constrângeri, de frustrări!

Cu el, era sigură, plăcerea va fi fără limite…

Kyle închise caietul cu un gest brusc, cu dorința pulsând în vene. Se pare că acest text spune destule despre pasiunea ascunsă sub calmul aparent al figurii lui Jade…

Un zâmbet visător i se desenă pe buze. Iată că are în sfârșit proba senzualității pe care ea o păstrează secretă cu atâta gelozie. Proba… și cheia ca s-o elibereze.

Punând caietul la loc în cutie, îl ascunse cu grijă sub niște cărți, aruncându-i o privire furișă lui Jade. Aceasta, la câțiva pași distanță, discuta cu o femeie blondă cu un copil în brațe. Ea îi întoarse spatele, ceea ce-i lăsă plăcerea de a o contempla. Un soare blând se strecura printre frunze, punându-i în păr sclipiri aurii. Ca de obicei, era îmbrăcată în culori vii, ce-i puneau în valoare tenul bronzat. Cerceii, asortați cu brățara de la încheietură, adăugau ținutei o notă personală, feminină.

Din nefericire, însoțitoarea lui Jade tocmai descoperise că e și el de față, așa că trebui să se întoarcă, prefăcându-se că e prima oară când îl vede și privindu-l întrebător, ca și cum ar fi vrut să știe ce face aici.

În realitate, venise pur și simplu să-i aducă o scrisoare – încă una – care-i fusese adusă din greșeală. Dar, chiar în clipa în care voia s-o abordeze, un client o chemase ca să negocieze prețul unei canapele puse în vânzare. Atunci, Kyle s-a oprit în fața unei cutii cu cărți, răsfoindu-le în timp ce aștepta să fie disponibilă… fără să bănuiască nici o clipă că e pe punctul să descopere o comoară. Sau, mai bine zis o bombă!

Ridicând în brațe prețioasa cutie, se apropie, descoperind atunci asemănarea izbitoare dintre cele două femei. Diferența era că blonda avea ochii albaștri, în timp ce ochii lui Jade erau verzi – sau cel puțin așa arătau astăzi. Lui i se părea că li se schimbă culoarea de la o zi la alta, tulburătoare ca și Jade. Jade… Cine este cu adevărat Jade?

Mai devreme sau mai târziu, va afla.

– Liniștește-mă, nu vrei să te muți, nu-i așa? spuse el zâmbind, arătând spre mobilele expuse pe trotuar. Nu mi-aș reveni niciodată!

– Nu, e doar curățenia de primăvară, răspunse Jade. Vreau să-mi schimb mobilierul.

– M-ai liniștit. Cât costă cărțile?

Jade aruncă o privire rapidă spre cutie și se încruntă, vizibil încurcată.

– Vrei să cumperi toată cutia? Sunt niște vechituri…

– Bunicii mele îi place foarte mult să citească, iar mie să gătesc, spuse Kyle, cu o siguranță care-l ului și pe el.

Nedumerită, Jade începu să caute printre cărți, ca și cum ar fi bănuit că e ceva în neregulă…Ce mai era acum? Stând ca pe ghimpi, abținându-se să nu-i smulgă cutia din mâini, Kyle spuse în gând o rugăciune către steaua lui norocoasă, cerându-i ca Jade să nu descopere jurnalul.

– Nu sunt niște cărți de-ale tale aici, Maria? întrebă Jade, întrerupându-i șirul gândurilor.

– Am pus în cutie tot ce era pe etajera de deasupra patului pe care l-ai vândut adineauri, răspunse Maria, punând copilul pe un covor întins pe iarbă. Am adăugat și niște cărți cu rețete culinare pe care nu le-am mai folosit de mult.

Fetița se târî până la o jucărie pe care o prinse cu amândouă mâinile, privind-o cu un aer încântat.

– Sunt Maria, sora lui Jade, adăugă tânăra femeie cu un zâmbet larg spre Kyle.

Ce bine, o distragere! Strecurând cutia sub braț, bărbatul strânse mâna Mariei.

– Kyle Stephens, cu „ph”, precizează el. Sunt vecinul lui Jade, încântat să vă cunosc. Această prințesă încântătoare este a

dumneavoastră, presupun? spuse el, plecând privirea spre fetița care-l fixa cu ochi la fel de albaștri ca ai mamei ei.

Figura Mariei se lumină de mândrie.

– V-o prezint pe Clara, fiica mea.

Kyle se ghemui ca să ajungă la înălțimea Clarei și nu se putu împiedica să nu mângâie buclele blonde care-i încadrau figura delicată. Respiră cu nesaț parfumul ei atât de dulce. Dumnezeule! Uitase cât de bine miros copiii… Și inocența lor… și zâmbetele…

Trecuseră atât de mulți ani… Șaptesprezece, calculă în gând, cu o strângere de inimă…

Nostalgia îl învălui; ceva dureros care-i trezi sentimente pe care le crezuse uitate de mult. Atunci, pentru câteva clipe, regretă ce făcuse în trecut, întrebându-se dacă n-ar fi putut să acționeze altfel.

– Bună, păpușă, murmură el cu o voce blândă.

Ca răspuns, Clara chicoti de plăcere. Mica ei strâmbătură poznașă îl făcu pe Kyle să râdă.

– E minunată… ca mama ei.

Maria roși în fața complimentului.

– Eu una, interveni Jade, cred că seamănă prea mult cu mătușa ei. Nu-i așa, frumusețe? întrebă ea, aplecându-se s-o mângâie.

Fetița râse, apoi se agăță de brățara sclipitoare a lui Jade.

– Ia, ia, gânguri ea.

— Ah! Vezi? se bucură Jade, privindu-și sora.

– Singurul lucru pe care l-a moștenit de la tine este încăpățânarea, răspunse Maria.

Ce minunată e această complicitate între surori, își spuse Kyle cu melancolie. O complicitate care n-a existat niciodată între el și fratele lui…

Ca să scape de această idee, își plimbă privirea pe silueta suplă a lui Jade, pe curba șoldurilor și pe cea, încă mai apetisantă, a pieptului.

Răspunzând la această provocare tăcută, Jade se ridică și spuse pe un ton aspru:

– Cutia cu cărți costă zece dolari, Kyle.

– Atunci, afacerea e încheiată.

Câștigase partida! Ascunzându-și cu grijă ușurarea, puse prețioasa cutie pe pământ și se grăbi să-i dea banii, ca să nu aibă timp să se răzgândească.

– De fapt, am ceva pentru tine, spuse el, scoțând un plic din portofel. Venisem să ți-l dau.

Dar, înainte să-i dea plicul, îl privi, întorcându-l pe toate părțile.

– Știi, Jade, începu el cu un aer gânditor, există un mijloc mai bun de a regla definitiv problemele cu poșta…

Jade aruncă o privire spre sora ei, care nu pierdea nici un cuvânt din această conversație, apoi se întoarse spre el cu o sclipire suspicioasă, chiar amenințătoare, în ochi.

– Ce mijloc?

El îi zâmbi provocator și răspunse:

– Să locuim împreună.

Cu o încruntătură, Jade întinse mâna spre plic.

– Nu-i o soluție prea extremă?

– Dar e foarte comod, replică Kyle. Firește, pentru poștaș.

– Firește, interveni și Maria, care părea foarte amuzată.

Jade întinse din nou mâna.

– Plicul meu, te rog.

Kyle îi puse scrisoarea în palmă dar, când Jade vru să se retragă, o prinse de mână. Privirile lor se încrucișară, pline de fulgere. Verdele de smarald al ochilor lui Jade se întunecase.

Îi era teamă.

„Ai dreptate, frumoaso, n-ai nici o șansă împotriva mea". Se hotărî să insiste.

– Vino să înoți cu mine seara asta, Jade, propuse el ironic.

Era cea mai serioasă propunere pe care o făcuse în această zi. O lovitură de maestru.

Tânăra femeie tresări, vizibil surprinsă. Din nefericire, își reveni imediat…

– Un duș rece ți-ar face mai bine, Kyle, răspunse ea repede, regăsindu-și sângele rece.

– Ai dreptate, recunosc c-aș avea mare nevoie, murmură el.

Această mărturisire o luă din nou prin surprindere. Obrajii i se îmbujorară și, când trase din nou de plic, Kyle îi dădu drumul. Nu voia să riște, n-o văzuse niciodată atât de tensionată.

Vru totuși să profite de micul avantaj… Așa că insistă, pe un ton hotărât, știind că, deși îl refuza în această seară, de acum încolo are un mijloc s-o facă să cedeze. Mai târziu.

– La miezul nopții, la piscină, Jade.

– Niciodată.

Îi privi buzele atât de feminine, de ademenitoare… Pentru a suta oară, se întrebă ce gust aveau aceste buze. Probabil că de miere… de miere fierbinte… N-o să rateze așa ceva!

– O să te aștept, spuse el zâmbind. Nu se știe niciodată când o femeie vrea să spună da, deși spune nu.

– Poate în altă viață, răspunse Jade, sigură pe ea.

Kyle zâmbi, nepăsător, apoi ridică neprețuita cutie care-i va deschide, era sigur, nu numai ușa de la piscină.

– Dacă-ți schimbi părerea, anunță-mă…

Capitolul 2

Jade îl urmări pe Kyle din priviri până se îndepărtă. Simțea ceva sufocant în piept, deși se străduia să nu-i dea importanță. Privirea atentă a lui Kyle n-o părăsise nici o secundă în timpul discuției… Ca și cum i-ar fi citit cele mai ascunse dorințe… Nu-i plăcea acest lucru.

Și baia la miezul nopții pe care i-o propusese…

Tremură, străbătută de un fior, chiar dacă ziua era sufocant de caldă. Acest bărbat e un demon, foarte sigur pe el, și joacă un joc de neînțeles…

Maria spuse pe un ton amuzat:

– Kyle Stephens, da?

– Da, răspunse Jade cu aparentă nepăsare.

– E un bărbat atrăgător, comentă Maria cu un suspin care-i smulse surorii ei un zâmbet.

– Hei, trebuie să-ți amintesc: ai deja unul acasă!

– Și acesta e pentru tine?

– Nu vorbi prostii, răspunse Jade, punând în portmoneu scrisoarea de la Kyle.

– Din ce am văzut, nu i-ar displăcea…

Maria se aplecă, dându-i Clarei una dintre jucăriile favorite. Pentru că Jade rămânea tăcută, se ridică, privind-o.

– Ce se petrece între voi doi? Mie poți să-mi spui…

– Ne întâlnim în hol ca să facem schimb de scrisori care au ajuns greșit. Atâta tot.

– Mmm…

Ignorând figura neîncrezătoare a Mariei, Jade se întoarse spre o doamnă care întreba prețul unei lămpi. Bucurându-se de întrerupere, se lansă într-o negociere strânsă, atât din plăcerea de a face o afacere bună dar, mai ales, ca să scape de întrebările surorii ei.

Mai târziu, după ce afacerea era deja încheiată, rămase singură. Fără tragere de inimă, se alătură Clarei și Mariei în colțul lor umbrit, așezându-se pe un fotoliu. Luă o sticlă de apă minerală rece, o apropie de obraz și o privi pe Maria luând-o pe Clara în brațe pentru că plângea după suc de fructe.

După ce-și liniști fiica, Maria își îndreptă atenția spre Jade.

– Așadar, te vei duce la acea baie de la miezul nopții?

Blestemând încăpățânarea surorii ei, ca și oferta nerușinată a lui Kyle, Jade înghiți o gură de apă înainte să răspundă.

– Nu vorbea serios, Maria. Kyle adoră flirtul. Nu merge mai departe.

– Nu sunt atât de sigură, răspunse sora ei. Părea foarte serios. Tu ești cea care se preface că nu înțelege.

Suspină, apoi adăugă:

– De ce nu accepți nici o întâlnire, Jade?

Visătoare, Jade privi un fluture care ocolea un buchet de azalee multicolore.

– Nu-ți face griji pentru mine. Aștept pur și simplu bărbatul vieții mele.

Știa că acest raționament n-are nici un sens. Cândva, crezuse că găsise acest bărbat ideal… Până în ziua în care și-a înțeles greșeala. Orbirea ei o costase scump, prea scump.

– Dar Jade, cum speri să găsești bărbatul ideal dacă te încăpățânezi să-i compari pe toți cu Adam?

Adam… acel ticălos.

Stomacul lui Jade se strânse la amintirea celui care-i distrusese încrederea în sine și în sexul masculin în general.

– Adam face parte din trecut, murmură ea. Sunt deja trei ani de când l-am trimis la naiba.

– Dar ți-a lăsat o cicatrice de toată frumusețea… Nu mai accepți nici o propunere și dacă un bărbat se arată interesat te întorci repede în cochilia ta… Cine știe, poate că tu și Kyle aveți o mulțime de lucruri în comun… Patul nu e totul, draga mea…

Ce ridicol! Jade se neliniști. Oricum, ea și Kyle nu aveau în comun decât un poștaș idiot și poate un tatuaj, deși al ei e mai puțin vizibil și mai feminin.

– După tine, câte femei ademenește Kyle în fiecare zi, așa cum a încercat cu mine? o întrebă pe sora ei.

– Mi s-a părut sincer, chiar dacă e cam sigur pe el. Nu-i dai nici o șansă!

Jade ridică privirea spre cer, ca și cum l-ar fi luat pe Dumnezeu martor în fața încăpățânării surorii ei.

– Îmi place viața mea așa cum e, fără complicații, răspunse ea într-un târziu, cu privirea fixată pe oja portocalie de pe unghii. Plec și mă întorc la ce oră vreau, mă îmbrac așa cum îmi place și, mai ales, nu dau socoteală nimănui.

Maria se încruntă.

– Și nu te simți niciodată singură? Nici noaptea?

– Niciodată, declară Jade cu fermitate.

Dar nu era sigură de ce spunea. Nu era decât o minciună pe care se încăpățâna că, într-o zi, o va vedea transformată în adevăr. Singurătatea, îngrozitoarea singurătate a cărei greutate vrea să te strivească îi era prea bine cunoscută. Mai ales seara când, după ce se sătura de televizor, se strecura în pat.

Întinsă acolo, nereușind să închidă ochii, sfârșea cuprinsă de moliciunea familiară și mâini arzătoare o adorau în gând, făcute să-i aline durerea.

În acele nopți de insomnie se pierdea în fanteziile ei, unde nimic nu era interzis, unde doar imaginația ei fixa limitele și regulile jocului.

– De ce m-aș simți singură? continuă ea. De trei ani îmi folosesc timpul aproape în întregime pentru firma noastră și-mi place ce fac. Responsabilitățile mă preocupă atât de mult, încât n-am timp să mă neliniștesc pentru viața mea sentimentală, știi foarte bine. Când simt nevoia să văd lume, mă duc pentru o oră, două la „Roxy" și asta-i tot. Ieșind de acolo, nu mai am chef de nici o companie masculină.

– Nu mă miră! răspunse Maria care avusese și ea de-a face cu obișnuiții discotecilor. Nu ți-a venit ideea că nu frecventezi cele mai bune cercuri?

„Am motivele mele", ar fi vrut să-i răspundă Jade, dar rămase tăcută, terminându-și apa minerală și evitând să-și privească sora. După prima experiență dezastruoasă, se hotărâse să-i țină la distanță pe bărbați, asta-i tot. Iar acei bărbați aroganți pe care-i întâlnea la „Roxy", deseori lipsiți de orice sensibilitate, în căutarea unei aventuri de-o noapte, făceau totul mai ușor. Avea acolo și câțiva prieteni cu care discuta, dar întotdeauna se întorcea acasă singură.

Maria îi dădu o vestuță Clarei, care-i adormise în brațe.

– Nu vei întâlni pe nimeni potrivit la „Roxy", insistă ea.

– După tine, Kyle Stephens e „cineva potrivit"? Te rog… Mi-a făcut avansuri în fața ta, fără nici o rușine…

– Îi place să flirteze? Ce frumos! exclamă Maria. Doar e bărbat, nu-i așa? Și Grey face la fel, când îi place o femeie. Este o laudă, nu o jignire! Ce riști dacă ieși cu el?

– N-o să reușești să mă convingi, Maria. Dacă tu ai o viață fericită cu soțul tău, asta nu înseamnă că se va întâmpla la fel și cu mine.

– Și ce crezi despre familie?

– Despre familie? Am deja una! răspunse Jade în defensivă. Se pare că am niște părinți formidabili! Cel puțin tata nu și-a pus în cap să mă mărite. Apoi, vă am pe tine și pe Grey și, desigur, pe nepoțica mea preferată…

Clara se mișcă în acel moment în brațele mamei ei, scoțând un suspin satisfăcut. Acest sunet atât de dulce, de plăcut, îi ajunse lui Jade la inimă, trezindu-i acel instinct matern pe care-l cunoștea, dar se străduia să-l ignore. Privi în altă parte.

– Nu vreau decât să te văd la fel de fericită ca mine, spuse Maria.

– Sunt fericită, răspunse Jade, forțându-se să zâmbească.

Ca de obicei, sora ei nu se lăsă păcălită.

– Jade, nu-mi place să te văd singură.

– Maria, te rog, sunt destul de mare, nu-ți mai face griji pentru mine.

Hotărâtă să pună capăt acestei conversații, Jade se ridică, zărind două femei în vârstă apropiindu-se de standul ei. Da, perspectiva de a îmbătrâni singură o înspăimânta! recunoscu ea, pregătindu-se să le vorbească celor două cliente. Dar ideea că un bărbat s-ar putea face din nou stăpân pe viața ei, controlând-o și făcând-o să sufere, îi era încă insuportabilă.

Pe bărbatul vieții ei îl inventase pe hârtie, pentru că viața o învățase că fanteziile sunt mult mai sigure decât realitatea. Era hotărâtă să rămână așa.

* * *

Incapabil să se concentreze asupra muncii, Kyle puse stiloul pe cartea deschisă în fața lui și se cufundă în fotoliu, lăsându-și gândurile să hoinărească spre caietul violet care-i aparținea de acum înainte.

Se gândise bine, întrebându-se dacă ceea ce face e corect. Un domn ar fi înapoiat deja caietul proprietarei de drept. Numai că… această femeie îl atrăgea și să se apropie de ea se dovedea un lucru foarte dificil. Acest jurnal ar fi un ajutor prețios.

Adora provocările. Și femeile inaccesibile. Lucrase foarte mult în ultimii ani ca să poată să-și cumpere localul și să-și deschidă propriul club, dar asta nu-l împiedicase niciodată să cunoască femei și să le cucerească. Numai că… nici una dintre cuceririle lui nu-l interesase mai mult de câteva nopți. De fiecare dată, găsea vânătoarea prea ușoară, predarea prea rapidă. Fără nici un farmec, fără nici un fior cu adevărat amețitor… Și când prada accepta, nu-l mai interesa…

Jade era diferită.

De șase luni îi respingea avansurile, invitațiile la cină. La ea nu era atrăgător doar fizicul… Vulnerabilitatea ei, ascunsă cu grijă și cu atât mai tulburătoare, îl atrăgea irezistibil pe Kyle. Visa s-o dezbrace, să-i descopere corpul, adevărata ei față… și pasiunea pe care o încredințase jurnalului.

Era unsprezece și un sfert. Kyle schiță un zâmbet, gânditor. Va îndrăzni Jade să vină la el, peste câteva minute, la piscină? Bine dispus, ieși din birou și intră în barul clubului, organizându-și plecarea.

Barmanul ajuta o chelneriță să curețe mesele. Ora de vârf trecuse, nu mai rămăseseră decât obișnuiții clubului care întârziau, ca de fiecare dată, la o discuție mai aprinsă, până la ora de închidere.

– Bruce, poți să închizi tu? întrebă Kyle.

– Nici o problemă, domnule, răspunse acesta zâmbind. Și… seară plăcută!

Kyle îi răspunse la zâmbet și se îndreptă fără grabă spre ieșire.

– Sper că așa va fi, Bruce…

* * *

Suspinând înfuriată, Jade închise brusc micul caiet albastru. N-avea nici o inspirație în această seară. Nu reușea să evadeze în una dintre povestirile ei secrete. Adora aceste clipe care-i permiteau să uite totul, cufundându-se în fanteziile în care savura cele mai mici detalii…

Din nefericire, în această seară, paginile albe n-o duceau cu gândul decât la același lucru: o baie la miezul nopții. Dar nu cu iubitul ei imaginar… Un altul îi cucerise imaginația, ale cărui zâmbete senzuale și priviri provocatoare nu erau iluzii. Kyle era real, foarte real. Avea o senzualitate atât de evidentă, atât de naturală, încât Jade, în ciuda protestelor ei, încerca, de fiecare dată când îl întâlnea, aceeași senzație dureroasă de gol în stomac.

Iubitul ei imaginar nu-i putea da aceste senzații…

Blestemându-l pe Kyle Stephens și slăbiciunea care-o cuprindea în fața lui, Jade puse caietul pe masă și-și luă privirea de la patul gol, apropiindu-se de fereastră. Scrutând penumbra, trase perdeaua și-și lipi fruntea de fereastra care dădea spre balcon. La câțiva metri, de cealaltă parte a palmierilor și arbuștilor din curtea interioară, se zăreau ferestrele apartamentului lui Kyle.

Sub razele lunii văzu fără greutate balconul camerei lui scufundat în întuneric. De mai multe ori, în timp ce tânăra femeie uda florile, Kyle nu se jenase să flirteze cu ea de la terasa lui, sub privirile amuzate ale vecinilor.

La această amintire, Jade se surprinse zâmbind. Era greu să nu cedezi unui bărbat atât de energic. Era și mai greu să-i refuzi invitațiile tulburătoare. Știa prea bine aceste lucruri, dar, cel puțin, lupta împotriva tentației…

Îi spusese Mariei că nu e interesată de Kyle! Ziua, era mai ușor să ascunzi adevărul… Acum, în liniștea camerei ei, sub clarul de lună, doar în compania jurnalului, nu mai putea să se ascundă.

Da, Kyle Stephens o atrăgea cu o intensitate care o speria. Încetul cu încetul, dorința îi copleșea gândurile, îi înflăcăra simțurile și o făcea curajoasă.

Lui Jade nu-i lipsea curajul în viața de zi cu zi, de la ruptura de Adam. Ținutele ei sexy, culorile vii pe care le purta, îndrăzneala în machiaj, erau moduri de a-și afirma propria voință și de a dovedi că, de acum încolo, nu va mai lăsa nici un bărbat s-o influențeze până la a-și pierde propria identitate.

Numai că, sub această aparență curajoasă, era încă o femeie fragilă, care nu avea încredere în bărbați. O femeie înspăimântată de ideea de a iubi pe cineva atât de mult încât

să facă totul ca să-i placă, așa cum făcuse cu Adam. Din acest motiv, credea că e mai sigur să evite orice complicație sentimentală și să se limiteze la aventuri imaginare.

Oricum, până acum așa făcuse.

Până la această invitație a lui Kyle.

„Vino să înoți cu mine în seara asta, Jade."

Fără nici o îndoială, nu vorbise serios. Nu era decât un flirt, o glumă făcută s-o dezorienteze.

– „Misiune îndeplinită", se gândi tânăra femeie cu amărăciune.

Iritată, deschise ușa și ieși pe balcon. Sub tălpile goale, plăcile de piatră erau reci, chiar dacă această noapte, prima de vară, era caldă. O adiere ușoară, călduță, îi lipi cămașa de șolduri, cu un sunet mătăsos. Se apropie de balustrada de fier forjat. Țesătura îi mângâie pielea ca atingerea senzuală a unui iubit. Când închise ochii, își imagină mâinile lui Kyle atingând-o.

„La miezul nopții, la piscină, Jade."

Își mușcă buzele, din ce în ce mai nehotărâtă și aruncă o privire peste umăr, în cameră. Pe măsuță, ceasul arăta douăsprezece fără zece. O baie la miezul nopții… Ce idee neobișnuită, atât de tentantă, într-o noapte atât de frumoasă. De fapt, la această oră Kyle trebuie să fie la serviciu. Sau în pat.

Să lupte împotriva rutinei. Să acționeze cum îi dictează instinctele. Să se afirme. Aceasta era deviza eroinei din jurnal… Brusc, Jade se hotărî să facă doar ce simte. Începând cu această seară.

* * *

Era o noapte ideală pentru o baie sub clar de lună. Jade se apropie cu prudență: Kyle nu era acolo. Domnea o liniște neobișnuită… Fu în același timp ușurată și dezamăgită – cu toate că refuza să-și mărturisească acest lucru.

Deschizând ușa de la intrarea în piscină, își puse prosopul pe un șezlong, își scoase sandalele și halatul pe care și-l pusese la repezeală peste costumul de baie dintr-o singură piesă. Apoi, fără să încerce măcar apa, plonjă.

Răceala îi făcu bine. Unda se deschidea sub brațele ei și se închidea apoi cu un murmur mângâietor. Ca eliberată, Jade nu mai ascultă decât de simțurile ei, bucurându-se de contactul cu apa.

Această baie de la miezul nopții, la care visa de atâta timp, se dovedea încântătoare. Cucerită, radioasă, ieși la suprafață în celălalt capăt al bazinului.

Atunci îl zări. Așezat pe marginea piscinei.

Încremeni, gata să țipe. O șoaptă o împiedică:

– Știam că ai să vii, Jade.

Recunoscând vocea profundă a lui Kyle, Jade simți furia luând locul fricii.

– M-ai speriat! exclamă ea, furioasă. Nu puteai să-ți anunți prezența, în loc să mă spionezi din întuneric?

Brusc, se simți vulnerabilă, aproape goală, ca și cum el ar fi știut ce-și imaginase mai devreme, în camera ei. Se retrase, cufundându-se în apă până la gât.

– Ce faci aici?

– Eu te-am invitat, amintește-ți, răspunse Kyle.

Aceste cuvinte… ciudat de familiare… Jade se încruntă.

– Credeam că…

Cuvintele ei se pierdură în întuneric. Kyle se ridicase. Cu un singur gest, își scosese tricoul.

– Ce credeai, Jade? murmură el, desfăcându-și fără grabă cureaua. Că glumeam?…

Nasturele pantalonului se deschise. Jade îl privea hipnotizată, incapabilă să reacționeze. Erau singuri. Noaptea îi

învăluia ca într-o cortină, unde timpul părea suspendat. În jurul ei, suprafața lină a apei încremenise.

Sunetul fermoarului se auzi clar.

– …Că n-o să vin? continuă Kyle pe același ton.

Avea degetele mari strecurate sub centură, iar Jade își simțea inima bătând să-i spargă pieptul.

– Credeam că… nu vorbeai serios, se bâlbâi ea.

– Când e vorba despre noi, sunt întotdeauna serios.

Fixându-și vecina cu o privire provocatoare, Kyle își lăsă pantalonii să alunece peste șolduri, centimetru după centimetru. Chiar îi făcea plăcere! Hotărându-se să răspundă provocării mute din privirea lui, Jade nu întoarse privirea nici o secundă, în timp ce Kyle, dezinvolt, se dezbrăca…

Gol, veni în fața lui Jade oferindu-se, calm, privirilor ei. Părul de pe piept trasa o linie fină, aurie, de-a lungul torsului puternic.

Era chiar întruchiparea eternului masculin, promisiune a unor nopți de păcate și răsărituri voluptuoase.

Dumnezeule, se sperie Jade. Imaginația ei o ia razna…

– Așadar? șopti Kyle.

Degetele lui alunecară, atrăgându-i lui Jade atenția spre unica parte a corpului lui pe care refuza s-o privească, o alegere pe care părea pregătit s-o împiedice.

Știa că-i un joc cu nervii ei, trădătorul. Cu toate acestea, știuse ce-i cere, provocând-o la o baie la miezul nopții. Ea era cea care nu juca în mod corect, păstrându-și costumul de baie.

Tânăra femeie murmură cu supărare:

– Ți-am refuzat invitația. De ce ai mai venit?

– Uneori e mai bine să-ți iei dorințele drept realitate, spuse Kyle, înaintând spre piscină.

Intră lin în apă. Reflexe argintii începură să-i joace pe umeri.

– Mai bine spune-mi ce te-a făcut să-ți schimbi părerea, Jade…

O fantezie, ar fi vrut ea să răspundă. Care începea să se confunde periculos cu realitatea. Văzându-l că se apropie, ca iubitul din jurnalul ei, pregătit să-și revendice drepturile, Jade se crispă. Această întâmplare amenința prea mult fragilul ei echilibru interior, hotărârea ei fermă de a nu mai ceda tentației unei aventuri pasionale cu un bărbat prea sigur pe el.

Așa că, înainte ca el s-o atingă și ca voința s-o părăsească, se avântă spre adâncul piscinei. De-abia când palmele îi atinseră peretele opus, se hotărî să apară la suprafață.

Nu se vedea nimeni.

Neliniștită, Jade scrută întinderea piscinei în căutarea unui val, a unei umbre, a unui semn care să-i arate unde e Kyle…

Îl zări deodată, foarte aproape. Imediat, îl văzu dispărând sub apă. Cu inima bătând cu putere, Jade se îndepărtă, înotă întâi spre dreapta, apoi spre stânga, cu senzația neliniștitoare că e prinsă într-un joc de-a șoarecele și pisica. Teama ei de căprioară hăituită creștea cu fiecare clipă. Vânătorul era periculos… Știa că nu poate să-i reziste prea mult timp.

O prinse în mijlocul piscinei. Fără suflare, Jade nu putu să-l împiedice să se apropie… În ultima clipă, se lăsă să lunece spre fundul apei, se îndreptă spre dreapta, apoi, cu energia disperării, se aruncă spre stânga.

Credea că scăpase, când o mână puternică o prinse de braț, trăgând-o înapoi. Pentru că se zbătea, furioasă pe propria neputință, Kyle îi strecură un braț solid în jurul taliei, strângând-o spre el și trăgând-o spre suprafață.

Ajunsă afară, Jade căută aerul, respirând sacadat. Nu era doar din cauza lipsei de oxigen. Costumul de baie era o protecție prea fragilă împotriva corpului puternic, fierbinte, lipit de spatele ei.

– Te-am prins, îi murmură el la ureche.

Simțindu-i respirația pe gât, se înfioră.

– Dă-mi drumul!

Vru să-i îndepărteze brațul din jurul taliei. În zadar.

– Răspunde-mi la întrebare, spuse el, trăgând-o spre marginea piscinei, unde apa era mai puțin adâncă. De ce ai venit?

Jade rămase mută.

– Poate pentru asta? murmură Kyle, alunecând o mână cercetătoare spre sânii ei.

Tânăra femeie încremeni. Tulburată, înnebunită de dorință. Un geamăt îi scăpă de pe buze în timp ce, sub mângâierea lui Kyle, corpul ei răspundea imediat.

Desigur, el simți. Atunci, ajungând la margine, își întoarse prada spre el, lipind-o de peretele bazinului și fixând-o sub greutatea lui. Apoi, înainte ca ea să schițeze cel mai mic gest, o înlănțui cu brațele lui puternice.

Jade se sufoca. Corpul lui dur, puternic îi demonstra dorința. Pierdută, simți că se topește.

Suspine sacadate îi scăpau de pe buze. Tremurând, simțea că se scufundă într-o mare de dorință. Încercă să scape, dar brațele lui Kyle erau strânse în jurul ei.

– Vezi, Jade, ce efect ai asupra mea? murmură el cu un zâmbet de o tandrețe care contrasta cu dorința vădită a corpului lui. Îmi placi enorm. Nu ți-am ascuns niciodată acest lucru, iar acum ai și proba.

Da, nu se putea îndoi că o vrea. Lipindu-se de peretele piscinei, ca să limiteze contactul dintre corpurile lor, Jade se pierdu în privirea lui intensă, la fel de întunecată precum catifeaua cerului de deasupra capetelor lor. În acea clipă, simți în interiorul ei durerea familiară a dorinței neîmplinite.

– Kyle, ajunge, protestă ea cu o voce firavă. Oprește-te.

Nepăsător, bărbatul începu s-o mângâie, strecurându-și palmele sub costumul de baie.

– E foarte atrăgător acest model, ca o blană în dungi, spuse el. Dacă scot această a doua piele, ce voi descoperi, o tigroaică sau…

Aplecându-se, începu să adune cu buzele picăturile de apă care aruncau sclipiri de diamant pe pielea gâtului ei. Un fior violent o făcu pe Jade să tremure; închise ochii, străduindu-se să nu geamă de plăcere.

– Ce anume? insistă Kyle, întârziind într-un loc sensibil, după ureche. Tigroaică sau pisicuță?

– Ce contează… Amândouă au gheare, murmură Jade cu o voce răgușită.

Kyle râse.

– Dar pot fi îmblânzite, Jade, amândouă…

Ca să-i demonstreze adevărul vorbelor lui, își plimbă mâinile pe spatele ei.

– Vreau să te mângâi, șopti el.

Mâna lui mângâietoare coborî spre șolduri, apoi spre genunchi.

– Vreau să te îmblânzesc… Să-ți provoc plăcere…

La aceste cuvinte, Jade își înăbuși un nou geamăt, dar nu-și putu împiedica trupul să reacționeze. Simți cum se înfierbântă sub atingerea lui Kyle, sub focul dorinței lui. Da, acum nu mai voia decât să se lase pradă promisiunilor care sclipeau în ochii magnetici ai bărbatului. Reținerea ei, temerile ei se evaporară în noapte ca prin minune…

În locul lor, dorința, dorința pură pe care și-o imaginase de atâtea ori pe hârtie, o stăpânea.

– Închide ochii, șopti Kyle. Simte-mă.

Atunci, Jade predă armele. Kyle își strecură degetele în părul umed, apoi își puse buzele pe gâtul care i se oferea. Cu limba, cu buzele și cu dinții, îi mângâie pielea moale, înnebunind-o cu atingerea lui. Nemilos, făcu să alunece peste umeri bretelele costumului, sărutându-i pielea din decolteu.

Incendiul din interiorul lui Jade creștea… Parfumul lui Kyle, masculin, amețitor, i se impregnase în toți porii…

Brusc, i se făcu frică. Situația îi scăpase de sub control. Acest bărbat reușea prea repede să-i trezească atâtea emoții, atâtea dorințe.

Tresărind, se revoltă împotriva slăbiciunii propriului corp, împotriva mângâierilor lui Kyle, atât de pricepute să trezească senzații interzise. Trebuia să scape, înainte să fie prea târziu…

Începu să se zbată. Cu forța disperării, își puse mâinile pe umerii lui Kyle și-l respinse cu o putere de care nu se știa în stare. Mișcarea ei neașteptată îl luă pe Kyle prin surprindere. Jade profită imediat: se strecură din brațele lui și se aruncă în apă.

Trebuie să se îndepărteze, repede… Să găsească siguranța adâncurilor…

Când simți că nu mai rezistă, se ridică la suprafață și-și întoarse privirea spre el.

Cercetă cu privirea penumbra, în timp ce inima i se strângea la gândul că el era poate apoape, sub apă, gata s-o prindă din nou…

În sfârșit, se liniști: hainele lui Kyle dispăruseră.

Tremură la un gând neașteptat: cine știe dacă nu visase? Dacă era vorba tot de o fantezie?

Dar nu era așa. Puțin mai departe, urme umede de pași care duceau spre ieșire o asigurară că fusese real.

Capitolul 3

N-avea rost să amâne la nesfârșit inevitabilul, se hotărî Jade. Trebuie să-i ducă lui Kyle plicul adresat lui, pe care-l păstra în poșetă de mai mult de douăzeci și patru de ore. Neavând cheia poștașului ca s-o poată strecura în cutia poștală a vecinului ei, era nevoită să i-o predea în mână. Kyle era acasă, îi văzuse mașina în parcare.

Fără să stea prea mult pe gânduri, schimbă costumul pe care-l purta la serviciu cu o rochie de mătase mov.

Nu-l mai văzuse pe Kyle de aproape o săptămână. De când dispăruse după acea scenă ireală și tulburătoare de la piscină. Trebuia să recunoască: făcuse tot posibilul să-l evite, temându-se în fiecare clipă că-l va revedea. De obicei o lua prin surprindere, apărând când se aștepta mai puțin.

Dar nu se întâlniseră.

Fără îndoială, de vină era programul lor de lucru. Kyle se întorcea deseori după miezul nopții…

De de oare trebuia să observe, de fiecare dată, la ce oră se aprindeau luminile în apartamentul lui? se întrebă Jade cu nervozitate. Era o curiozitate mai puternică decât ea. Într-o

noapte, stând pe balcon, ajunsese chiar să-l urmărească pe Kyle din priviri prin perdelele camerei lui, dezbrăcându-se. Inima începu să-i bată mai tare, amintindu-și degetele lui mângâindu-i pielea. Se simțise… femeie. Era de necrezut ce efect producea Kyle asupra ei, chiar de la această distanță. Și imaginația ei prinsese aripi, construind imagini erotice, încercând să umple golul pe care-l simțea. Aceste imagini le încredințase deja jurnalului ei. Dar de singurătatea pe care o simțea noaptea, în patul rece, nu voia să-și amintească.

Încălțându-se, luă scrisoarea de pe măsuța de la intrare, încuie ușa și se îndreptă cu hotărâre spre clădirea vecină, întrebându-se cine putea să fie această misterioasă Christy Stephens, din Detroit, care-i trimisese scrisoarea.

Soră? Mamă? Fosta soție? Gândindu-se mai bine, nu știa mai nimic despre viața lui Kyle, în afară de faptul că era proprietarul barului „Fiii risipitori”… În realitate, nu încercase niciodată să afle mai multe despre el.

Până la baia de la miezul nopții. Pentru câteva clipe, împărțiseră o intimitate atât de profundă, încât Jade îl simțise alunecându-i sub piele și atingând cele mai ascunse părți ale ființei ei. Simțea că el știe de ce are ea nevoie…

Numai că era prea riscant să se dezvăluie. Caracterul senzual al lui Kyle o atrăgea, dar… siguranța lui, la limita aroganței, era o amenințare pentru încrederea în ea însăși.

Sigură de această nepotrivire, Jade bătu la ușa apartamentului 312. Va fi oare posibil să se retragă, să restabilească acele limite pe care Kyle le depășise? O prietenie i-ar conveni perfect. Adevărații prieteni nu încearcă să te influențeze, cu atât mai puțin să-ți dicteze comportamentul…

Se scurse un minut. Nici un răspuns. Jade apăsă pe sonerie, așteptă câteva secunde, apoi bătu din nou.

Tăcere.

Se aplecă, vrând să strecoare scrisoarea pe sub ușă… dar aceasta se deschise, iar în fața ei apărură două picioare goale. Se ridică încet.

Kyle tocmai ieșise de sub duș. Abia avusese timp să-și ia o pereche de pantaloni. Picături de apă străluceau pe pieptul lui puternic. Oprindu-se din ștersul părului cu un prosop, își aranjă cu degetele buclele rebele. Ochii albaștri se luminară de plăcere, recunoscând-o pe Jade. Zâmbi, un zâmbet care făcu sângele femeii să alerge mai repede în vene.

N-avea nici o îndoială că se gândea la baia lor nocturnă, la modul cum o dezbrăcase… Pentru că nu voia să pășească pe acest teren periculos, întrebă pe un ton neliniștit:

– Am sosit într-un moment prost, nu-i așa?

– Un moment cu tine e oricând plăcut.

Punându-și prosopul la gât, Kyle se sprijini de perete, privind-o lung. Când privirile lor se întâlniră, Jade recunoscu sclipirea senzuală de care începuse să se teamă.

– Poate să se dovedească un moment de neuitat, adăugă el, pe un ton plin de subînțelesuri. Nu depinde decât de tine…

– Îmi pare rău că te dezamăgesc, vizita mea va fi una scurtă. Eu…

Vocea i se stinse, își pierduse deja firul gândurilor. Kyle întinsese mâna, strecurându-și degetele sub părul care se ondula în jurul feței ei…

Bărbatul se încruntă și privirea lui surprinsă trecu pe rând de la părul la ochii lui Jade.

– E o culoare nouă, constată el, încercând cu degetele moliciunea șuvițelor. Și tunsoarea e nouă, nu-i așa?

În mod sigur, nimic nu-i scăpa. Nuanța aurie se potrivea cu pielea ei bronzată, iar noul stil al coafurii, mai feminin, mai dezordonat, era o inspirație de moment a coaforului ei.

– De câteva zile, răspunse ea, roșind.

În această după-amiază, înțelesese cât de tare o tulburase scena de la piscină. Hotărârea bruscă de a-și schimba culoarea părului și coafura avea un singur motiv: nevoia irezistibilă să-și dovedească faptul că e încă stăpână pe viața ei. Și că nici un bărbat, niciodată, nu-și va mai impune voința, încercând, cum făcuse Adam, s-o transforme în altcineva.

Kyle o privi, dându-i impresia neliniștitoare că-i citește în suflet cu privirea lui pătrunzătoare.

– Care e adevărata Jade? murmură el.

Numai ea știa răspunsul și era mai bine așa.

– Nu înțeleg, răspunse ea.

– Oh! Ba da, știu foarte bine că înțelegi. Îmi place coafura ta, Jade, dar nu schimbă cu nimic persoana care o poartă.

După aceste cuvinte, Kyle se retrase un pas.

– Intră. Vom discuta mai bine înăuntru.

Jade ezită. Putea să-i dea scrisoarea și să plece imediat. Numai că privirea amuzată a lui Kyle, atât de sigur pe el, o făcu deodată dornică să-și dovedească sie însăși că poate să stea în aceeași cameră cu el fără să-și piardă sângele rece.

Așa că intră în apartament…

Când ușa se închise în spatele ei, fu învăluită de un parfum masculin. Cald, cu esențe de mosc. Piele și arome lemnoase…

– Așadar… Cărui fapt datorez plăcerea acestei vizite?

Cuvântul *plăcere* atinse pielea lui Jade ca o mângâiere, amintindu-i de piscină. Alungând acest gând tulburător, îi întinse plicul pe care-l ținea în mână.

– Am primit această scrisoare care ți-e adresată.

Kyle luă plicul fără măcar să-l privească și o invită cu un gest să intre în salon. Curioasă, îl urmă în casa lui de celibatar,

în timp ce privirea ei de decorator profesionist înregistra ambianța călduroasă, scaunele așezate în fața micului bar, canapeaua confortabilă de piele…

* * *

În picioare lângă canapea, Kyle desfăcu scrisoarea. Savura cu mulțumire prezența femeii lângă el. În urma ei, plutea mirosul de piersică, acționând asupra lui ca un afrodisiac…

Trebuia să fie atent. Era deja o minune că Jade acceptase să-i treacă pragul. Mai ales, nu trebuia s-o sperie, arătându-se prea nerăbdător. Era conștient de neliniștea ei, în spatele curajului afișat. Fără îndoială, se aștepta ca el să profite de această vizită pe propriul teren ca să-i amintească de pasiunea pe care o dezlănțuise în ea, în acea seară, la piscină…

Nu-l cunoștea deloc. N-avea nici cea mai mică intenție să rupă farmecul amintirii acelei nopți magice, discutând deschis despre ea. Realizase pentru ea fantezia pe care și-o imaginase și până la urmă, fusese cucerit de dulceața și vulnerabilitatea pradei lui…!

Jade rămânea neîncrezătoare, atentă să nu lase să se vadă punctele ei slabe? Nu va reuși! El nu va fi oprit de un astfel de obstacol. O vedea ca pe o flacără, la care își ardea permanent aripile… era o atracție neobișnuită, care depășea de departe plăcerea fizică. Da, o dorea pe această femeie, recunoștea. Dar mai era și plăcerea de a descoperi lucruri care îi apropiau. De exemplu, între ei doi, schimburile verbale aveau valoarea unor jocuri senzuale. O seducție a simțurilor. O trezire lentă a unei tensiuni fizice, foarte excitantă.

Încercând să se concentreze asupra prezentului, Kyle scoase hârtia acoperită cu un scris școlăresc. O jumătate de duzină de fotografii scăpară din plic, risipindu-se pe covor. În

timp ce se apleca să le adune pe cele de la picioarele lui, Jade adună două, căzute lângă măsuță, cărora le aruncă o privire, înainte să i le dea.

Nu-și putu reține curiozitatea.

– Sora ta?

– Nu, e fiica mea, Christy.

La aceste cuvinte, uimirea se citi pe figura lui Jade.

– Ai o fiică atât de… mare?

– Da.

Privi plin de mândrie figura lui Christy. Semăna perfect cu mama ei. Păr blond, ochi căprui, un zâmbet făcut să zdrobească inimi…

Suspină.

– Are șaptesprezece ani și e înnebunită după băieți. „Am mare nevoie de o mașină, dragă tati”… îți dai seama de restul.

Jade îl privi cu atenție.

– N-ai vârsta pentru o fiică de șaptesprezece ani, obiectă ea.

– Am treizeci și cinci de ani, spuse Kyle, apoi adăugă, făcând calculul în gând: aveam optsprezece ani când s-a născut Christy.

– Nu-i cam devreme ca să-ți întemeiezi o familie? murmură Jade.

– Ba da. Din nefericire, la acea vârstă, nu eram prea… prevăzător. Christy este rezultatul unei idile de vară.

Jade se îndreptă spre o etajeră pe care Kyle aranjase mai multe fotografii.

– Și trăiește cu mama ei?

– Da, la Detroit.

Puse la loc în plic scrisoarea și fotografiile, așezându-le pe măsuță. Citea cu plăcere scrisorile de la fiica lui, în care găsea povestiri vesele despre viața ei de toate zilele care îl făceau să

zâmbească și uneori chiar să râdă. De-a lungul anilor, se stabilise între ei o complicitate care devenise pentru Kyle o comoară neprețuită.

– Detroit… destul de departe, observă Jade.

Era adevărat, iar câteodată, Kyle resimțea fiecare kilometru care-l despărțea de cele două cămine care nu-i aparținuseră niciodată cu adevărat: cel al fiicei lui și cel al propriului tată.

– De acolo sunt și eu. Ca Jamie, mama lui Christy. Uite, aici sunt amândouă, cu Tony, tatăl vitreg al lui Christy.

Jade făcu ochii mari.

– Ai o fotografie a fostei soții în brațele soțului ei?

Desigur, părea foarte ciudat. Dar Jamie Ann fusese una dintre rarele persoane care-l înțeleseseră, care-i acceptaseră felul de-a fi impulsiv și care-i respectaseră libertatea. Chiar numai pentru atât, merita recunoștința lui.

– Nu e fosta mea soție, precizează el. Și suntem toți trei foarte buni prieteni.

Ia te uită! Jade știa acum că, la un moment dat, nu reușise să-și asume responsabilitatea căsătoriei cu mama propriului copil. Dar povestea nu era deloc simplă. Impetuozitatea celor șaptesprezece ani era dovada unui trecut… agitat.

Jade avu delicatețea să nu-i mai pună alte întrebări. Cu un zâmbet larg pe buze, spuse:

– Nu ești tocmai tipul tradițional, nu-i așa?

– Mi-e teamă că nu, răspunse Kyle, zâmbind la rândul lui. Și nu cred c-o să mă schimb prea curând…

– Hmm…

Tânăra femeie se întoarse spre fotografii. Imitând-o, Kyle își privi fiica. Era nebun după Christy, încă din momentul în care Jamie îi pusese în brațe copilul adormit… De atunci, n-o văzuse decât de două ori pe an. Cu toate acestea, vorbeau

foarte des la telefon și-și scriau regulat. Kyle trimitea pensia alimentară în fiecare lună, chiar în perioadele mai grele. Binele fiicei lui era o prioritate.

Știa că nu era tatăl ideal. Nu-și făcea iluzii c-ar fi putut să fie, iar regretul era o cruce pe care o va purta toată viața lui. Chiar dacă era tatăl biologic al lui Christy, Tony era tatăl ei în adevăratul sens al cuvântului. Kyle trebuia să fie mulțumit că avea o fiică.

– Fiica ta seamănă foarte mult cu mama ei…

Kyle întâlni privirea atentă a lui Jade, uimit de ușurința cu care vorbea despre acest subiect. Putea să spere că această înțelegere va fi un început pentru climatul de încredere care dorea să existe între ei? Și de atracție reciprocă…

– Te asigur că e fata tatei! răspunse bărbatul la întrebarea ei.

– Ah, da?

– Spre nefericirea lui Jamie Ann, Christy a moștenit temperamentul tatălui ei. E o nesupusă…

De fapt, Christy nu arăta decât un temperament tipic adolescentin, plin de avânt, căutând mereu să încerce limitele, fără să le depășească.

O nimica toată, în comparație cu ostilitatea fățișă care-l făcuse, la aceeași vârstă, să-și sfideze propriul tată cu orice ocazie, ajungând până la adevărate scandaluri.

– Și cum ai ajuns în California, din Michigan?

– Trecând prin Camp Pendelton, baza militară de lângă San Diego. M-am angajat în marina militară imediat după ce am terminat facultatea. Apoi, m-am hotărât că mi-ar plăcea să văd soarele strălucind tot timpul anului și nu m-am mai întors în Detroit.

Jade își coborî privirea spre brațul lui stâng.

– Așadar, acest tatuaj nu-i o imitație?

– Nu! exclamă Kyle râzând. Este amintirea unei nopți nebune scăldate în tequila…

O lumină dansa în privirea lui Jade. Începu să râdă, un râs cristalin care-l fermecă pe Kyle.

– Mi-ar plăcea să mai stau de vorbă cu tine, dar trebuie să fiu într-o jumătate de oră la „Fiii risipitori". Mi-am petrecut după-amiaza lucrând cu muncitorii la curățarea tapetului. Am venit doar să mă schimb, înainte să-mi preiau tura la bar…

Jade aruncă o privire spre ceas, scoțând o exclamație de surpriză. Nu-și dăduse seama când trecuse timpul.

– E târziu… Voiam doar să-ți dau scrisoarea.

– Îți mulțumesc pentru livrarea la domiciliu, spuse Kyle, conducând-o până la ușă.

În prag, Jade se întoarse și-i zâmbi.

– Spor la treabă la serviciu!

– Voi avea o seară perfectă.

Cum ar fi putut să fie altfel, când reușise să se apropie mai mult de Jade în douăzeci de minute decât în șase luni?

Kyle rămase nemișcat până când însoțitoarea lui ajunse la capătul culoarului și-i dispăru din vedere. Încă zâmbea, plin de satisfacție, când ajunse în cameră să se îmbrace.

Astăzi, fusese rezervat. Cu intenție, dar și cu ce rezultate! Impresionante! Jade sosise încordată, plină de neîncredere și plecase relaxată, bine dispusă… Ar fi sărit în sus de bucurie!

Între jurnalul pe care-l avea la el și munca lentă de convingere pe care o dusese, mica lui tigroaică n-avea nici o șansă să-i scape.

* * *

Un claxon răsună chiar în clipa în care Jade își conducea Mazda roșie pe aleea spre parcarea de acasă, o mașină pe care și-o oferise în urmă cu trei ani ca să-și sărbătorească independența regăsită. În oglinda retrovizoare îl zări pe Kyle, care venea în spatele ei.

El conducea un jeep albastru marin, echipat cu un acoperiș pe care nu-l folosea decât dacă ploua. Prima oară când văzuse

această mașină, deschisă celor patru vânturi, din cadre dure de oțel, Jade se gândise că se potrivește de minune cu aerul nonconformist al proprietarului ei!

Îi făcu un semn cu mâna pe fereastra deschisă și avu timp să-l vadă zâmbind, înainte să intre în parcarea ei.

Câteva secunde mai târziu, Kyle se îndrepta spre intrarea în clădire.

– Cum reușesc femeile să meargă atât de repede pe astfel de tocuri? întrebă el, cu respirația tăiată.

– Ani de antrenament, răspunse Jade zâmbind. Kyle, ceva îmi spune că această întâlnire nu-i tocmai întâmplătoare…

– E vorba de sincronizare. De fapt, voiam să-ți vorbesc. Așa, nu mai trebuie să urc până la 321.

Jade se simți ușurată. Prefera să-l întâlnească pe un teren neutru, decât în apartamentul ei.

În acea clipă, o frumoasă blondă ieși din clădire și se îndreptă spre ei, cu privirea fixată în direcția lui Kyle. Fustă scurtă, decolteu ametitor, plete lungi, pe care le aruncă pe spate cu un zâmbet provocator.

– Bună, Kyle, gânguri ea, privindu-l cu senzualitate.

– Bună, Lynette, răspunse Kyle, nepăsător.

Jade recunoscu în această femeie pe una dintre locatare. Era clar că se cunoșteau, dar cât de bine?

– Muncești în seara asta?

– Da, fac închiderea.

Blonda părea încântată.

– Voi fi acolo, promise ea, mângâind cu un deget brațul lui Kyle, înainte să se îndepărteze cu un pas unduios. Păstrează-mi un loc la bar…

Acest schimb de replici o iritase pe Jade, nemulțumită și de faptul că n-avea nici un drept asupra vieții lui Kyle.

– Văd că ai un adevărat fan-club la „Fiii risipitori", mormăi ea, neputându-se abține, înaintând spre ușa clădirii.

Un zâmbet enervant de fermecător se desenă pe buzele lui Kyle.

– Ești geloasă?

– Firește că nu! protestă Jade cu o hotărâre pe care o regretă imediat.

Vru să deschidă ușa, dar mâna lui Kyle o opri, palma lui acoperindu-i degetele delicate. Tresări, cum se întâmpla de fiecare dată când o atingea. Trăgându-și mâna, se pregăti să înfrunte privirea triumfătoare a adversarului ei.

Numai că în ochii lui Kyle Jade nu citi decât o profundă sinceritate și, mai ales, o dorință fierbinte. Dorință pentru ea.

– N-ai de ce să fii geloasă, spuse el. Îți sunt credincios din ziua în care te-am întâlnit.

Jade îl privi cu atenție.

– Un sacrificiu care te onorează, dar care e complet inutil…

– Nu pot să fac altfel, murmură Kyle. Nu sunt atras dacât de tine.

– Ești nebun.

– Nebun după tine, Jade…

Stăpânindu-și tulburarea, Jade îi zâmbi provocator.

– Nu te-aș sfătui să faci un legământ de castitate pentru mine. Așteptarea va fi atât de lungă, încât ai putea fi admis într-o mănăstire…

Kyle zâmbi.

– Facem pariu?

Un fior se strecură pe spatele lui Jade. Cam prea târziu, își dădu seama că n-ar trebui să-l provoace. Părea hotărât s-o cucerească… Imaginându-și ce-ar putea să facă în acest scop, Jade simți că amețește.

– Se pare că nu vrei să pariem, răspunse Kyle în locul ei, câștigând acest schimb verbal prin abandon.

Politicos, îi deschise ușa.

– De fapt, despre ce voiai să-mi vorbești? întrebă ea cu răceală, trecând pe lângă el.

Kyle zâmbi, întrebând cu voce sigură:

– Cum merg afacerile?

„Ce bine", se gândi Jade, oprindu-se în fața cutiilor poștale. Pe teren profesional, nu se temea de nimic.

– Afacerile merg de minune.

– În acest caz, accepți un client nou?

– Noii clienți sunt întotdeauna bine veniți.

Jade căută în poșetă cheia de la cutia poștală, o găsi și deschise.

– E o afacere serioasă, continuă Kyle. În urmă cu două luni, am cumpărat localul vecin cu „Fiii risipitori", vrând să-mi măresc clubul. Aș avea nevoie de cineva care să se ocupe de decorarea noului restaurant și de înnoirea celui vechi.

Jade privi scrisorile cu atenție. Oare n-a făcut poștașul nici o greșeală pe ziua de azi?

– Și vrei ca „Farmecul interiorului" să se ocupe de această problemă?

– Nu, vreau ca tu să te ocupi de această problemă.

Ridică privirea spre el. Kyle părea foarte sigur pe el și hotărât. Fără să știe nimic despre agenție? Printre decoratori, fiecare are propriul stil, propriile gusturi. Așa că, de multe ori, gusturile îndrăznețe, viziunile excentrice ale lui Jade nu se potriveau cu sensibilitatea anumitor clienți pe care Jade, fără nici o problemă, îi trimitea la Maria, mai simplă și mai tradiționalistă ca stil…

Trebuia să recunoască: ideea de a avea mână liberă în decorarea unui restaurant și a unui club, îi făcea plăcere. Va fi o premieră pentru „Farmecul interiorului", care se ocupa de obicei de decorarea birourilor și a caselor particulare. Acest proiect va fi o experiență valoroasă pentru agenție și-i va aduce prestigiu.

Aranjându-și corespondența în poșetă, se întoarse spre Kyle. Chiar dacă propunerea era tentantă, nu se va preda atât de ușor.

– Oferta ta e generoasă, începu ea, iar încrederea pe care mi-o acorzi mă flatează, știind că n-ai nici o probă a capacităților mele…

Ca răspuns, Kyle se trase un pas înapoi, sprijinindu-se de un fotoliu și o privi provocator. Privirea lui alunecă pe bluza de mătase pe care-o purta, întârziind pe decolteu, apoi pe fusta neagră, pe picioare…

– Nu m-am îndoit niciodată de „capacitățile" tale, murmură el cu o voce răgușită.

Jade preferă să treacă această aluzie cu vederea, deși cuvintele lui o înfioraseră.

– De acord. Oricum, sunt banii tăi…, răspunse ea în cele din urmă.

– O hotărâre înțeleaptă. Spune-mi, ai fost vreodată la „Fiii risipitori" ?

– Are vreo importanță?

– Sunt doar curios.

– Nu, n-am fost niciodată, recunoscu Jade. Nu-i genul meu de local.

– De unde știi, dacă n-ai fost niciodată?

Jade se îmbujoră.

– Am auzit vorbindu-se, se apără ea. Nu e genul meu de clientelă.

Kyle se încruntă.

– Îi preferi pe cei care frecventează „Roxy"? întrebă el calm.

Nedorind să se justifice, Jade ridică din umeri cu indiferență.

– Ascultă… „Roxy” fiind tocmai concurentul meu direct, explică el, mi-ar plăcea să schimb imaginea clubului meu, păstrând atmosfera primitoare. Înțelegi?

Conștiința profesională a lui Jade preluă imediat controlul.

– Când vor fi gata lucrările la restaurant? întrebă ea.

– Între patru și șase săptămâni.

Făcu rapid un calcul mintal.

– În acest caz, trebuie să te hotărăști cât mai repede ce culori vrei, ce țesături și care va fi stilul general care-ți convine.

– Am deja câteva idei. Sper că mă vei ajuta să le pun în practică.

– Aceasta este meseria mea, îi aminti Jade.

Își scoase portofelul din poșetă și-i întinse cartea de vizită a agenției, pe un fond bej, cu motive abstracte de culoare roșie.

– Sună-mă la serviciu și vom stabili o întâlnire pentru punerea la punct a planului și semnarea contractului preliminar.

Kyle aruncă o privire la cartea de vizită, îndoindu-i distrat un colț.

– Și dacă trebuie să te sun acasă, pentru o urgență?

– Nu dau niciodată numărul de telefon de acasă clienților, răspunse ea, simțind amenințarea. Este vorba de ceva strict profesional. Pe cartea de vizită găsești și numărul telefonului mobil. Nu-ți mai trebuie altceva. Când ți-ar conveni să vin să văd clubul?

– Să spunem luni, după-amiază? Zidarii pleacă pe la patru… Vom avea terenul liber.

– Bine. O să-mi verific agenda și te voi ține la curent.

Kyle se apropie.

– Îmi împrumuți un stilou ca să-ți scriu numărul meu de telefon? murmură el.

Îi întinse cu răceală stiloul pe care-l ținea întotdeauna în poșetă. El îi scoase capacul cu dinții, nescăpând-o din priviri și, fără s-o prevină, făcu un pas spre ea, prinzând-o între corpul lui și perete.

Înainte să poată să reacționeze în vreun fel, îi deschisese un nasture de la bluză și-i scrisese pe piept două numere de telefon între sâni, chiar deasupra inimii ei înnebunite. Jade își simți corpul reacționând și pieptul fremătând în strânsoarea dantelei.

Cu obrajii în flăcări, nebună de furie, îl privi fără un cuvânt, prea uluită să mai poată spune ceva.

– Sună-mă oricând, murmură el, aranjându-i cu grijă bluza.

Zâmbetul lui triumfător era mai mult decât grăitor. O avertizase că vânătoarea e departe de a înceta, chiar dacă ea îl tratează ca pe un client.

O lăsă acolo, mută de uimire, pradă unei dorințe nebune, egalată doar de disperarea ei.

Cum să lupte împotriva acestui bărbat? Când el nu cunoaște nici o limită…

Luându-și în palme fața înfierbântată, Jade clătină din cap, negând cu încăpățânare elanurile corpului ei. Acest bărbat e periculos. Prea periculos… o tulbură, se joacă… Da, în fața lui Kyle Stephens, Jade se simțea din ce în ce mai fragilă. Și acest lucru o îngrozea.

Capitolul 4

Soarele la apus îi încălzea pielea, pătrunzând-o de parfumul piersicii coapte pe care iubitul ei i-o dusese la buze. Închise ochii, simțind aroma pe buze…

– Mușcă, îi ceru el.

Ascultătoare, își înfipse dinții în fructul proaspăt, plin de sevă. Gustul dulce îi explodă pe limbă, umplând-o de savoare. Gemu de plăcere, mușcând din nou. Sucul i se scurse pe bărbie și ea ridică mâna, încercând să se șteargă.

– Nu, spuse bărbatul, prinzându-i încheietura. Lasă-mă pe mine…

Se înfioră, surprinsă de promisiunea din privirea lui, tulburată de cruzimea voită cu care strânse piersica în pumn. Sâmburele căzu în iarbă…

Atunci, cu încetineală, un zâmbet senzual se desenă pe buzele lui.

Ghicindu-i intențiile, încercă să-i scape, dar el o prinse de talie râzând și o trase pe iarbă. O întinse pe covorul moale, ținând-o prizonieră cu corpul lui puternic.

Nu mai era un joc.

Era exact ceea ce-și dorea.

Își pierdu răsuflarea când, cu delicatețe, bărbatul începu să-i deschidă rochia. Apoi, deschise cele două părți, lăsându-i sânii descoperiți. Sub privirea lui flămândă ea se cambră, oferindu-se…

Ascultându-i rugăciunea mută, bărbatul se aplecă, adunând cu buzele fierbinți sucul aromat de pe pielea ei. Atingerea înnebunitoare se mută mai jos, de-a lungul gâtului, apoi mai jos, pe sânii tremurători.

Femeia suspină, strecurându-și degetele în părul iubitului ei, strângându-l spre ea, înfiorată de dorință, simțind că rațiunea o părăsește…

– La naiba!

Respirând cu greutate, ca și cum oxigenul din cameră ar fi dispărut, Kyle aruncă jurnalul lui Jade pe pat.

Frustrat, își frecă fața cu palmele încercând, cu ochii închiși, să alunge imaginea lui Jade întinsă pe iarbă, cu pielea strălucind în bătaia soarelui, goală…

Străduindu-se să-și revină, își puse mâinile sub cap și fixă umbrele proiectate pe perete de veioza de lângă pat, gândindu-se la Jade.

Micul caiet violet îl învățase cel puțin un lucru despre această femeie atât de neîncrezătoare în bărbați. Prima fantezie era mai temperată, ca o trezire a simțurilor. O încercare de stabilire a unor limite… În continuare, eroina devenea mai curajoasă în explorările ei amoroase și punea în scenă fantezii secrete, fierbinți… Cu toate acestea, până acum nu făcuse dragoste cu iubitul ei imaginar.

Probabil că acest iubit de pe hârtie avea un sânge rece grozav! se gândi Kyle cu umor și resemnare. Găsise un punct fundamental în universul imaginar al lui Jade. În fiecare clipă, eroina ei controla situația. Dacă se lăsa iubită, era pentru că ea

alesese acest lucru. Dar, pentru un motiv pe care trebuia să-l clarifice, evita relațiile intime cu un bărbat pe care-l inventase chiar în acest scop: să-i ofere plăcere.

Modul în care Jade se înfiorase sub mângâierile lui, înainte să-și revină brusc, îl făcea să creadă că rezistența tinerei femei era provocată de teama față de emoțiile amoroase și nu de o pretinsă răceală fizică. Fanteziile ei o arătau ca pe o femeie pasională, dorind să fie iubită dar… temându-se cu disperare că, dacă se va oferi unui bărbat, își va pierde sufletul.

Avusese oare un iubit egoist? Era ceea ce spera să afle…

Dorea să fie a lui.

Dar, mai întâi, trebuia s-o facă să accepte dorințele propriului corp. După aceea, avea să i se ofere… Cu corpul și cu sufletul. Nu accepta mai puțin de atât.

* * *

Ajunsă în fața clubului „Fiii risipitori", Jade aruncă o privire spre ceas, foarte jenată. Întârziase patruzeci de minute! Întâlnirea pe care o avusese înainte se prelungise, pe autostradă se circulase greu… Din fericire, îl sunase pe barman de pe telefonul mobil, rugându-l să-l anunțe pe Kyle…

Ziua fusese epuizantă dar, în ciuda oboselii, Jade era nerăbdătoare să înceapă lucrul la noul proiect: transformarea clubului lui Kyle într-un local pe lângă care „Roxy" să fie o nimica toată! Era încântată să știe că greutatea îndeplinirii acestui plan stătea, în mare parte, pe umerii ei…

Cu un gest hotărât, împinse ușa de stejar și intră în club. Din penumbră o asaltară voci vesele și hohote de râs. Un afiș de lângă intrare anunța băutura zilei, spre marea plăcerea a lui Jade: cocteilul Daiquiri cu piersică.

Din pragul sălii imense privi în jur, încercând să descopere elementele de decor cu care va lucra și, eventual, să-l găsească pe Kyle.

Locul era cum și-l imaginase: simplu, dar plăcut. Un club clasic, în care prietenii se întâlnesc în jurul unui pahar, ca să se relaxeze și să stea de vorbă.

Muzica era retro, în surdină. Un bar de aramă lustruită acoperea un perete al sălii. Un tânăr brunet stătea în spatele tejghelei, cu un prosop pe umăr. În față, pe peretele opus, se înșirau mese cu banchete de piele brună, unde domnea o atmosferă călduroasă. În mijlocul sălii erau alte mese, în cea mai mare parte ocupate. Jade mai zări o cameră în spate, rezervată amatorilor de biliard. Parchetul era de stejar, presărat cu rumeguș, armonizându-se cu lambriurile și mobila de lemn.

Pe scurt, nu era deloc lipsit de farmec, de căldură, în ciuda mobilierului cam învechit… Era un punct de plecare satisfăcător. Apoi, clientela era mult mai interesantă decât își imaginase. Foarte relaxată, nu erau costume clasice… numai tricouri, piele și ghete. Ea, în costumul ei de mătase albastră și pantofii cu toc înalt, se simțea la fel de deplasată ca o căprioară într-o haită de lupi!

Neluând în seamă privirile intrigate, traversă sala spre bar. Barmanul părea și el surprins, dar zâmbea.

– Scuzați-mă, știți unde e Kyle? întrebă Jade cu o voce puternică, încercând să se facă auzită în murmurul conversațiilor. Am întâlnire cu el și am întârziat puțin.

– Sunteți Jade…?

Își șterse mâna pe prosopul de pe umăr și i-o întinse.

– Eu sunt Bruce. Am vorbit la telefon. Așadar, o să faceți o frumusețe din „Fiii risipitori”?

– Mă voi strădui, răspunse Jade zâmbind.

– Kyle e în depozit, s-a dus să ia niște piersici. Nu cred că mai întârzie mult.

Clătinând din cap, Bruce luă de pe tejghea paharele goale pe care le adusese chelnerița.

– Am crezut că e nebun când a propus pentru băutura zilei cocteilul daiquiri cu piersici, de obicei nu e prea cerut. Dar a avut dreptate; închipuiți-vă, în seara asta, toată lumea vrea!

„Acum înțeleg de ce pielea ta miroase a piersică. O piersică zemoasă, coaptă… Aș vrea să știu dacă pielea ta are același gust dulce…"

Inima lui Jade se strânse la amintirea acestor cuvinte murmurate de Kyle la urechea ei, în urmă cu câteva săptămâni. Oare acest cocteil a fost ales intenționat? S-ar fi așteptat la așa ceva din partea lui…

– Uite-l, s-a întors, o anunță Bruce, arătând spre celălalt capăt al tejghelei.

– Mulțumesc.

Jade se îndepărtă cu pași atenți, având grijă să nu alunece pe rumegușul care-i scârțâia sub picioare. Va fi primul lucru pe care-l va elimina, se hotărî ea. Curățat, lustruit și dat cu ceară, parchetul va arăta grozav.

La apropierea ei, Kyle ridică privirea și-i zâmbi.

– Bună!

Răspunzându-i la zâmbet, Jade se așeză pe un scaun, lângă bar.

– Îmi pare rău c-am întârziat, Kyle.

– Nu-i nici o problemă. Ce spui de un cocteil?

Fără să aștepte răspunsul, tăie o bucată de piersică, punând-o în mixerul de pe tejghea.

– Băutura zilei de azi e în cinstea ta, frumoaso.

Tânăra femeie se sprijini de tejghea, punându-și bărbia în palmă.

– Ciudat! Cine ți-a spus că ador gustul de piersică?

Fără să spună nici un cuvânt, Kyle alese o bucată suculentă de fruct și se aplecă spre ea, atingând-o de buzele ei. Jade primi o picătură de suc: proaspăt, dulce, aromat…

– Mușcă, șopti Kyle.

Era aproape un ordin. Ar fi fost suficient ca Jade să se retragă și farmecul momentului s-ar fi risipit. Numai că privirea lui intensă o subjugase. Nu știa de ce, în prezența acestui bărbat simțea o dorință nebună, aproape animalică. Savoarea fructului îi trezi o amintire neclară– sau era vorba despre o fantezie? Mâini mângâietoare alunecând pe corpul ei în căldura vibrantă a unei veri…

Fără să ezite, mușcă din piersică. Dulceața i se răspândi pe buze, pe limbă. Mușcă din nou, încântată. Bărbatul o privea în tăcere. Ochii lui se întunecaseră.

Șterse cu un deget sucul de pe buzele ei, apoi îl duse la propriile buze, culegându-l cu limba.

– Aveam dreptate, murmură el. Adori gustul de piersică.

Tulburată, Jade reuși să schițeze un zâmbet, recunoscând:

– Da.

– În acest caz, o să-ți placă rețeta mea de cocteil, continuă Kyle.

În timp ce el termina de preparat băutura, Jade, încă ametită, privi chelnerițele care treceau printre mese, îmbrăcate în pantaloni și tricou negru. Va trebui să găsească o altă ținută care să se potrivească noului stil al clubului.

Apoi, îndreptându-se pe scaun, își încrucișă picioarele și-l privi pe Kyle. Acesta părea foarte în largul lui în spatele tejghelei, glumind cu chelnerițele și spunându-le pe nume clienților care se așezau în fața lui.

Pentru că erau foarte mulți clienți, se scuză câteva minute și plecă să-l ajute pe Bruce. Această muncă i se potrivea foarte bine, gândi Jade. În ceea ce o privea, începea să aprecieze atmosfera degajată a clubului.

– De când lucrezi în baruri? întrebă ea, când fu din nou disponibil.

– De la douăzeci și doi de ani.

Kyle adăugă o ultimă picătură de lichior în mixer și-l porni.

– Pe lângă serviciu, căutam și o slujbă de câteva ore pe zi. Am început cu livrări la domiciliu pentru un restaurant, așteptând ceva mai bun. Șase luni mai târziu, am fost promovat barman și m-am atașat de această meserie. Nu-i o meserie prea ambițioasă, dar îmi face plăcere și-mi este suficientă pentru o viață decentă.

Kyle vorbea cu relaxare. Cu toate acestea… privirea lui reflecta o tristețe pe care n-o înțelegea. Ca o singurătate profundă, care o impresionă.

– Nu reușește oricine să-și întemeieze și să-și conducă propria afacere, observă ea.

– Drumul a fost lung și presărat de obstacole pentru a ajunge aici, spuse el, arătând cu un gest larg pereții. Dar pentru nimic în lume nu mi-aș părăsi locul pentru unul de… avocat, de exemplu!

Ea zâmbi, încercând să-l vadă pe Kyle „nesupusul" în costum și cu cravată.

– Mi-e greu să mi te imaginez avocat, spuse ea cu voce tare.

– Ce păcat că tata nu înțelege acest lucru, suspină Kyle. Dezaprobă cu hotărâre meseria pe care mi-am ales-o.

În timp ce vorbea, pusese pe tejghea un șervețel pe care trona acum cocteilul. Adăugă un pai și puse o bucățică de piersică pe marginea paharului, continuând:

– De fapt, părinții mei n-au fost de acord cu nimic din ceea ce făceam. Trebuie să mărturisesc: în schimb, nu le-am făcut decât probleme, începând de la trei ani când am reușit să trag frâna de mână de la Mercedesul familiei, care s-a oprit în zidul vecinilor!

Jade începu să râdă. Kyle i se alătură, râzând și el. Tânăra femeie începea să ghicească din ce în ce mai bine sufletul care se ascundea în spatele acestui rebel. Un suflet complex, lipsit

de sprijinul familiei lui și încărcat de un trecut plin de resentimente. Și purtând povara unei fiice pe care n-a știut și nici n-a putut s-o crească.

Lui Jade îi păru rău pentru el și această emoție o luă prin surprindere. În spatele siguranței lui, părea să se găsească un bărbat supus greșelii. Care alesese să trăiască singur în numele liniștii sufletești și care suferea poate la fel de mult ca ea. Înțelegea foarte bine această durere…

Ideea o tulbura. O obliga să privească altfel relația ei cu Kyle. Nevrând să se gândească la aceste lucruri, se bucură de savoarea băuturii.

Aroma de piersică și de vanilie îi mângâla cerul gurii – un gust cu totul neașteptat.

– E bun? întrebă Kyle.

– Delicios, îl asigură ea. E cel mai bun cocteil pe care l-am băut vreodată.

Bărbatul zâmbi și păru că vrea să spună ceva. Dar se răzgândi și schimbă subiectul.

– Așadar, ce părere ai despre club?

– Cred că ești așezat pe o mină de aur, Kyle.

Răsucind paiul în paharul cu băutură cu un gest distrat, Jade privi în jur.

– Să vedem. Sala este rustică. Va trebui să punem lemnul în valoare și să adăugăm o tușă de sofisticare. În schimb, vom cultiva atmosfera – așa cum îți doreai – dând clubului o imagine mai modernă. Va atrage mai multă clientelă.

Kyle asculta cu atenție această rapidă evaluare.

– Ai dreptate. Vino, vreau să-l vezi mai de aproape.

Ridicându-se de pe scaun cu paharul în mână, îl urmă spre restaurantul aflat în construcție, separat provizoriu de cealaltă clădire printr-o prelată de plastic.

Străbătură podeaua de ciment și, ascultând explicațiile lui Kyle, Jade își fixa în minte reperele importante. Ideile lui o impresionară plăcut. Voia un verde pal ca ton de bază și fu de acord cu propunerea ei de a folosi un galben arămiu, în contrast. Când îi spuse un preț aproximativ pentru serviciile ei, Kyle nu păru să acorde prea mare atenție problemei. Întrebă numai dacă în costul facturii intră și… o seară cu decoratoarea.

Tânăra femeie începu să râdă și era cât pe ce să-i răspundă da. Cât de încrezătoare și de relaxată putea să fie după ce gustase această băutură divină, se gândi ea, mirată.

O oră mai târziu,cu mintea doldora de idei pentru culori, ferestre, parchet, Jade îl urmă pe Kyle în biroul lui. Acolo, spunea el, sunt niște planuri pe care vrea neapărat să i le arate.

* * *

Kyle închise ușa după Jade, lăsând-o să descopere încăperea: o masă de lucru din lemn, un dulap, o etajeră pe care erau aranjate clasoare multicolore și o canapea de piele pe care dormise de mai multe ori.

Ea se întoarse spre el, mângâind neatentă marginea paharului gol cu vârful degetului, fără să atingă bucățica de piersică.

– Vrei să refaci și camera asta?

– De ce nu?

Kyle luă tubul de hârtie care conținea planurile și-l puse pe canapea, lângă poșeta ei.

– Ce mai contează o mică plăcere, când mă prăbușesc deja sub împrumuturi?

Jade zâmbi.

– Într-un an sau doi, bancherul tău o să-ți ceară un împrumut, crede-mă. Pentru că, după ce am văzut în seara asta, proiectul tău îmi pare mai mult decât promițător.

Era de acord cu el? Intransigenta, recea Jade îl aproba?... O privi în tăcere și o senzație ciudată îl cuprinse. Când avusese ultima oară cineva încredere în el, și-i susținuse ideile? Nu putea să-și amintească. Știa că, pentru lumea din jur, părea un bărbat plin de încredere în el, dar care nu se descurca prea bine. Această imagine și-o formase de ani întregi, datorită comparației cu fratele lui mai mare, căruia totul îi reușea. Rămăsese în el un sentiment de eșec imposibil de depășit, de mediocritate, împotriva căruia lupta fără încetare.

Fără să știe, Jade îi oferise cel mai frumos cadou: încrederea în el.

Privirile lor se întâlniră. Simțind de departe parfumul ei, Kyle era conștient că atmosfera se încarcă de o senzualitate palpabilă. Era sigur că buzele ei adorabile aveau un gust îmbătător, dar voia să le guste.

Când se apropie de ea, Jade se retrase, lovind masa de lucru.

– E târziu, aș face mai bine să plec...

– Nu încă, murmură Kyle, neputând s-o lase să plece fără s-o fi atins, s-o fi mângâiat... înainte să fi realizat pentru ea fantezia care-l obsedase toată seara.

Luându-i din mână paharul pe care-și încleștase degetele, se apropie de ea, prinzându-i mâinile la spate. Tânăra femeie se înfioră, dar nu se retrase. Kyle, care se așteptase la mai multă rezistență, fu surprins și încântat de reacția ei...

– Kyle..., începu ea.

– Relaxează-te, Jade, nu te împotrivi.

Clătină din cap, neliniștită.

– Nu... nu pot. Nu trebuie.

În vocea ei se simțea teama. Numai că, după ce citise caietul violet, Kyle se simțea mai pregătit să-i înfrângă ezitările.

O va seduce cu blândețe. Din jurnal, înțelesese că trebuia s-o lase să se simtă stăpână pe situație – chiar dacă, în realitate, el era cel care stabilea regulile jocului.

– Oh, ba da, șopti el, trebuie.

Cu delicatețe, o ridică și o așeză pe marginea mesei. În mișcare, fusta scurtă i se ridică, dezvelindu-i copsele… Kyle își strecură degetele în părul ei, forțând-o să-l privească.

– Jade, visez la acest sărut de când te-am văzut la bar…

La aceste cuvinte, Jade închise ochii și buzele ei fremătară, pline de dorință. Cu un sentiment de triumf, Kyle îi găsi buzele, atingându-le cu delicatețe într-un sărut ușor, ușor… apoi se opri, la câțiva milimetri de gura ei, mângâind-o cu respirația.

Acum, ea trebuia să hotărască…

Nu trebui să aștepte mult timp. Cu un suspin, Jade își puse brațele în jurul gâtului lui și-l trase spre ea. În sfârșit, putea s-o sărute așa cum voia, cu pasiune… Pentru că ea îi răspundea cu înflăcărare, se hotărî: sosise clipa să acționeze.

Pe bâjbâite, găsi paharul gol, așezat pe masă și recuperă bucata de piersică de pe marginea lui. Apoi, fără să-i lase timp să reacționeze, atinse pielea sensibilă a tinerei cu bucata suculentă de fruct, imediat sub ureche, alunecând spre gât.

Uluită, Jade întrerupse sărutul și-l fixă cu o privire întrebătoare. Zâmbind, bărbatul șopti:

– Vreau să te gust, Jade.

Fără să-i lase timp să protesteze, urmări cu buzele dâra de suc și, cu mâna liberă, începu să-i descheie nasturii de la bluză. Sutienul de dantelă se deschise dintr-o singură mișcare, lăsând-o goală sub privirile lui aprinse…

Fascinat, Kyle se îndepărtă pentru câteva clipe ca s-o admire, spectacolul pe care-l oferea această femeie frumoasă, doritoare, aproape goală, tulburându-l profund. Se înfioră; nici o femeie nu-l făcuse să simtă o dorință atât de puternică…

Jade închisese ochii. Poate că era un mod mai sigur de a trăi această fantezie, sau un mod de a-l ține la distanță, dar el voia să-l privească, să-l privească bine și să știe cine este cel care-i oferă această clipă magică.

– Deschide ochii, Jade, îi ceru el cu voce joasă. Privește cum îmi răspunde corpul tău.

Ea clipi, ca trezită din somn, iar inima lui Kyle se strânse în fața fragilității pe care o citi în privirea ei.

Va șterge această teamă, o va înlocui cu plăcere…

Bucata de piersică își urmă drumul, fără grabă, mângâind curba unui sân, impregnându-l cu sucul și parfumul ei. Jade tremura. Kyle continuă s-o mângâie, cu încetineală, așteptând un semn de la ea că poate să se apropie mai mult, mult mai mult…

Când se va hotărî?

Să-l vadă pe Kyle jucând acest joc o tulbura profund pe Jade. Începea să amețească, respirând parfumul dulce la fiecare răsuflare. Fără să vrea, îl trase mai aproape, înlănțuindu-l.

Era periculos. Dar nu putea să se oprească, nu putea să întrerupă această fantezie pe care o scrisese într-o seară și pe care, fără să știe, partenerul ei era pe punctul să o realizeze. Nu voia decât un lucru: să-i simtă buzele fierbinți pe pielea ei… doar o dată… poate de două ori…

Mâinile ei tremurătoare se încleștară în părul lui, trăgându-l aproape.

Când buzele lui îi atinseră pielea, simți că se scufundă într-un vârtej de senzații sufocante, tulburătoare. Când plăcerea atinse cele mai înalte culmi, scoase un țipăt înăbușit, strângându-l cu putere. Intensitatea reacției proprii o sperie… Dumnezeule, ce ușor e să-ți pierzi controlul cu el…

Se îndepărtă încet de el, încercând să-și revină. Kyle se retrase, arătându-i că nu vrea decât să-i respecte dorințele. Bucățica de piersică, pe care o mai ținea în mână, dispăru în gura lui. Fără un cuvânt, îi puse degetul pe buze, împiedicându-i protestele.

– Ești delicioasă, murmură el.

Jade se îmbujoră. Ceața senzuală care o înconjurase începuse să se risipească. Înțelese ce era pe punctul să facă, înțelegere care avu efectul unui duș rece. Își ascunse fața în mâini.

– Dumnezeule…, suspină ea, foarte jenată. Nu pot să cred că tu… că noi…

Vocea i se frânse. „ Nu pot să cred că o fantezie poate să fie mai bună când se realizează." Asta ar fi vrut să-i spună… Se bâlbâi:

– A fost o idee foarte proastă.

„Da, foarte proastă", își repetă în gând, pradă unei tulburări îngrozitoare. Încercând să-și aranjeze hainele, își coborî picioarele pe podea, hotărâtă să dispară cât mai repede.

Kyle se retrase un pas, dar nu se dădu la o parte din drumul ei.

– După tot ce s-a întâmplat între noi, vrei să fugi ca o hoață? murmură el pe un ton de reproș. Dă-mi un motiv, unul singur, să te las să pleci.

– Nu amestec afacerile cu plăcerea, răspunse ea, cât putu de rece.

Pe buzele lui Kyle se desenă un zâmbet trist.

– Dacă îmi ceri să aleg între ele, aleg plăcerea. Fără să ezit.

– Kyle, nu vreau să…

– Îngerul meu, ceea ce tocmai s-a întâmplat arată că vrei, chiar dacă nu crezi.

Jade se încruntă și răspunse:

– În viața mea nu e loc pentru o legătură sentimentală.

– Atunci, ce spui de o aventură? Fără angajamente, fără promisiuni…

– Nu mă interesează.

– Haide…, insistă Kyle cu o voce plină de dorință. Jade, între noi există ceva, știm amândoi… De ce să nu cedăm? Vom vedea ce se va întâmpla…

De ce? Pentru că-i era teamă să afle ce se va întâmpla! Îi era frică de sentimente, de emoțiile care o vor face să piardă tot ce e important: independența ei, identitatea și stăpânirea de sine.

Profitând de tăcerea ei, Kyle o prinse în brațe, capturându-i buzele într-un sărut amețitor.

Cucerită, îi răspunse la sărut cu pasiune; când luă sfârșit, era deja cucerită, tulburată, rușinată.

Ochii albaștri ai lui Kyle străluceau de satisfacție. „Vezi?" părea să-i spună. Tânăra femeie încă tremura când el, cu un gest mângâietor, îi îndepărtă de pe față o șuviță rebelă.

– Vreau să fim iubiți, Jade.

– Iubiți? exclamă ea, în pragul lacrimilor. Vrei să te culci cu mine, asta te interesează?

Fără să se tulbure, Kyle răspunse:

– Pentru mine, nu este doar o problemă de sex. Îmi placi… Dar voi aștepta să fii pregătită. Tu hotărăști.

Jade îl privi cu atenție. Părea sincer. Această aventură cu el era ceea ce-și dorea… Ce ar risca, dacă ar trăi-o acum, când sunt atât de atrași unul de celălalt? Și Kyle a promis: fără complicații, fără angajamente.

Mai ales, dacă hotărârea îi aparține, de ce să nu-și dovedească independența? Ce poate să însemne mai mult pentru ea decât să facă ceea ce vrea și, la sfârșitul aventurii, să meargă pe drumul ei, fără suferință?

Da, cu cât se gândea mai mult, cu atât dorea mai mult să profite de libertatea ei și… de acest bărbat.

Privindu-l pe Kyle în ochi, murmură hotărâtă:

– Vei avea ceea ce vrei, Kyle.

Capitolul 5

– Ce faci? Visezi încă? întrebă Maria pe un ton amuzat, din pragul ușii.

Jade o privi, ridicând cu greutate capul de pe birou. Vis? Prea puțin spus pentru fantezia încântătoare care-i mai plutea încă în minte. Prinsă asupra faptului, căzu cu nasul în hârtiile de pe birou, preocupată de înțelegerea cam… ciudată pe care o făcuse cu Kyle ziua trecută. Cel mai mult o preocupa prima lor întâlnire… Nu putea să se concentreze deloc asupra lucrului.

– Mă gândeam, mormăi ea.

Încântătoare în costumul verde pal, Maria înaintă în birou, cu o hârtie în mână.

– În ultimul timp, te gândești cam mult… observă ea cu un zâmbet șiret. Să fie de vină Kyle Stephens?

– Ce te face să crezi una ca asta? întrebă Jade roșind.

– Acest contract.

Și Maria îi vârî hârtia sub nas.

– Oh, asta…

– Da, asta, repetă Maria. De ce nu mi-ai spus c-ai semnat un contract cu el?

Jade ridică din umeri.

– Voiam să-ți dau această copie.

– Ai fi putut să-mi spui, insistă sora ei, încrucișându-și brațele.

– Nu voiam să mă supui unui interogatoriu.

Lovitura își atinse ținta. Cu buzele strânse, Maria răspunse:

– Ultimul lucru pe care mi-l amintesc este că nici nu voiai să auzi de Kyle Stephens. Câteva săptămâni mai târziu, descopăr acest contract prin care te angajează să-i aduci la zi clubul și să-i amenajezi noul restaurant. O mină de aur pentru agenție! Cum să nu fiu curioasă?

– Nu-i decât un contract ca oricare altul, Maria.

Și acest lucru e valabil și pentru legătura lor, își spuse Jade. O tranzacție fondată pe o atracție reciprocă. După ce va trece pasiunea, fiecare își va vedea de drumul lui.

– Dar cum…?

Maria se așezase pe un fotoliu în fața ei și o privea drept în ochi.

– Chiar dacă „Fiii risipitori" este clientul nostru, mi-ar plăcea să știu ce e între tine și Kyle. Pe plan personal.

Jade se întoarse la dosarul ei. Sora ei, care crede cu sfințenie în dragoste și căsătorie, nu va înțelege niciodată această hotărâre, această aventură fără viitor pe care o va trăi…

O tristețe ciudată o învălui. De mult – o singură dată –, crezuse în promisiunile unui bărbat. Și-și mușcase buzele. „Să te duci la naiba, Adam Beckham!" Acest individ îngrozitor îi controlează, încă, viața. Din cauza lui, nu mai poate să creadă în dragoste!

Cu toate acestea, chiar dacă nu voia să recunoască, o parte din ea suferea din cauza vieții singuratice pe care și-o impusese… Visa să întâlnească pe cineva… Pe cineva special, care să-i respecte libertatea. Care s-o accepte așa cum este cu adevărat…

„Pe cineva cum era Kyle?"

Nemulțumită, alungă repede acest gând neliniștitor. Kyle nu era bărbatul potrivit. Sigur pe el, mulțumit de viața de celibatar, hotărât să nu se căsătorească. Dacă se hotărâse să-i respecte dorințele, era pentru că nu avea decât un singur scop: să obțină ce-și dorea. Relația lor nu era făcută să dureze.

Tocmai această clauză a contractului o liniștea pe Jade. Cu toate că-i lăsa un gust amar…

– Ei, bine? se neliniști Maria.

– Suntem…

Nu găsea cuvântul potrivit. Oare exista? Cuplu? Asociați? Nimic nu se potrivea.

Maria o privea atent.

– Sunteți…?

–Prieteni, răspunse într-un sfârșit Jade, din lipsă de ceva mai bun.

– Înțeleg.

Dezamăgită, Maria se ridică și luă copia contractului cu un zâmbet.

– Nu se știe niciodată unde poate duce prietenia, nu-i așa?

Jade rămase tăcută.

Când Maria se ridică să plece, în interfon răsună vocea lui Pam, recepționera.

– Jade, te caută domnul Stephens. N-are programare, dar m-a asigurat că-l vei primi imediat, explică ea, pe un ton amuzat. Ce să fac?

„Kyle Stephens! Îndrăzneala în persoană!" Inima lui Jade începu să bată mai repede.

– Spune-i să urce, Pam, răspunse ea.

– Un prieten, nu-i așa? Ei, bine, prietenului tău nu-i lipsește curajul, comentă Maria.

– Aici, Kyle este mai întâi un client, ceea ce-i conferă anumite privilegii și poate să se prezinte la agenție fără programare, spuse Jade, fără prea mare convingere.

Ah, de ce nu-i spusese Kyle că vrea să treacă pe la agenție? Se impacientă, văzându-și sora nemișcată, încă în mijlocul camerei.

– Maria, ușa e chiar în spatele tău.

Femeia o privi cu un aer jignit.

– Ce? Mă dai afară? Vrei să-mi uit îndatoririle și să nu-l salut pe noul nostru client?

În acea clipă, se auziră bătăi ușoare în ușa întredeschisă. Privirea lui Jade alunecă deasupra umărului Mariei… spre silueta foarte atrăgătoare a lui Kyle, apărut în prag.

Deodată, nimic nu mai avu importanță pentru ea, decât ochii lui albaștri, această privire catifelată. Era sigură că de la Kyle aștepta corpul ei mângâiere, de la buzele lui fierbinți, de la mâinile lui pline de promisiuni…

Cu zâmbetul lui strengăresc pe buze, înaintă spre birou… Camera se umplu de prezența lui tulburătoare, virilă.

– Omagiile mele, doamnelor…

– Kyle, spuse Maria strângându-i mâna. Ce plăcere să te întâlnesc din nou! Jade tocmai mi-a spus că faci parte dintre clienții noștri, așa-i?

– Da… sunt încântat că am plăcerea să lucrez cu Jade.

– Mmm… Ei, bine, vă las să stați de vorbă.

Chiar în prag, Maria se întoarse, exclamând:

– Oh! Uitasem! Am vorbit cu mama, azi dimineață, Jade. Va organiza un grătar pentru ziua ta de naștere, sâmbăta viitoare. Sunt sigură c-ar fi foarte mulțumită dacă ți-ai aduce și prietenul cu tine…

Înfrânându-și dorința s-o strângă de gât pe binevoitoarea ei soră, Jade încercă să zâmbească.

– Nu cred că e interesat de așa ceva.

– Dimpotrivă, accept cu mare plăcere, interveni Kyle, zâmbindu-i Mariei; un zâmbet fermecător, la care n-ar fi rezistat nici o femeie. Mulțumesc foarte mult pentru invitație.

– Așadar, rămâne stabilit.

Înainte ca Jade să poată protesta, Maria dispăru.

„Ce nesuferită!", bombăni Jade în sinea ei. De parcă ar vrea să-și oficializeze „contractul" încheiat prezentându-l pe Kyle părinților ei! Nimic nu era definitiv între ei doi! Și, de altfel, nimic nu începuse încă să fie…

– Sora mea e uneori prea insistentă, începu ea. Nu te simți obligat să vii.

– Dar… chiar vreau să vin.

Sinceritatea lui Kyle n-ar fi trebuit s-o ia prin surprindere. Încercând să-i răspundă la fel, respiră adânc. Nu voia să-l mintă, dar era foarte greu.

– N-am mai adus pe nimeni acasă de mult timp, mărturisi ea. Iată de ce aș prefera să nu vii.

– Hei! Știu să mă port ca un bărbat civilizat. Doar nu crezi c-o să te iau pe sus, ca sălbaticii!

– Kyle, te rog să fii serios. Nu vreau ca părinții mei să-și facă iluzii despre relația noastră…

Tulburată de privirea lui intensă, se retrase în spatele biroului și, începând să scotocească printre hârtii, mormăi:

– Tatăl meu va începe să te întrebe despre toate: serviciu, salariu…

– Ai încredere în mine, Jade, o liniști Kyle cu o voce calmă. Sunt în stare să înfrunt un tată și toate întrebările lui. Nu voi face și nu voi spune nimic care să te deranjeze.

Jade ridică privirea spre el.

– În plus, continuă bărbatul, dacă nu-ți vei schimba părerea până sâmbătă, îți voi respecta dorința și nu voi merge la părinții tăi. Tu ești cea care hotărăște.

De această dată, Jade se relaxă. Prin acest compromis, Kyle îi lăsa spațiul de care avea nevoie. Îi era recunoscătoare.

– Sunt curios, dacă este ziua ta de naștere, ce vârstă vei împlini? întrebă el.

Jade suspină.

– Treizeci de ani, răspunse ea cu buzele strânse.

– Treizeci de ani! O vârstă de cotitură, nu-i așa?

Hotărâtă să nu discute acest subiect, Jade luă dosarul numit „Fiii risipitori" și-l întrebă:

– Ei, bine, cărui fapt datorez plăcerea acestei vizite? Nu trebuia să ne întâlnim după-amiază să semnăm contractul?

– Vizita mea n-are nici o legătură cu contractul.

Cu ochi strălucitori, Kyle se apropie de ea, înconjurând biroul.

– Vezi tu, am o problemă. Din cauza ta. Și, pentru că e vina ta, cred că va trebui să faci ceva să mă ajuți.

Se opri în fața ei, fără s-o atingă. Deodată, Jade fu conștientă de liniștea și intimitatea camerei. Un fior de așteptare o străbătu. Dosarul îi alunecă din mână, dar nu-i dădu nici o atenție.

– Ce problemă? întrebă ea cu voce abia auzită.

– Mă gândesc fără încetare la tine. La parfumul tău…

Se aplecă spre ea, atingând-o cu respirația.

– La corpul tău…

Îi mângâie spatele cu blândețe.

– Mai ales la gustul tău… gustul tău de fruct copt.

Înfrânându-și dorința să se abandoneze atingerii lui, să se lase copleșită de căldura lui, Jade se strădui să se stăpânească.

Mai bine ar vorbi despre afaceri…

– Pentru că ești aici, spuse ea, întorcându-i spatele, putem să ne uităm pe contract…

Greșise întorcându-i spatele. Se găsi prinsă în capcana brațelor lui.

– Imediat, murmură el.

Cu un gest senzual, își strecură mâna în părul ei și, întorcând-o, puse stăpânire pe buzele ei. Jade se arcui spre el,

aproape fără să se gândească, topindu-se sub acest sărut arzător. În amețeala sărutului, se întrebă dacă nu cumva Kyle venise să „onoreze contractul" încheiat între ei… O strângea în brațe atât de tare…pasiunea lui o tulbura. Simți un fior de teamă. Chiar dacă îl dorea cu mai multă forță decât dorise vreodată un bărbat, nu avea destulă încredere în el…

Nu voia să-i cedeze aici, nu în acest birou.

Ca și cum i-ar fi simțit reținerea, Kyle se retrase.

– Dumnezeule, dac-aș fi știut că gura ta e atât de dulce, n-aș fi așteptat șase luni să te sărut!

Jade nu spuse nimic. Încerca din răsputeri să-și potolească bătăile inimii.

– Bine, suspină Kyle mângâindu-i obrazul, în acest caz, putem să revenim la contract…

Cu mâini tremurătoare, adună dosarul de pe jos și i-l întinse, explicându-i:

– Nu-i decât o schiță. Dacă ești de acord, putem semna și originalul.

Cu siguranța lui neclintită, Kyle se așeză pe fotoliul ei și, punându-și picioarele încălțate în ghete pe colțul biroului, începu să răsfoiască schița de contract.

Încă amețită, Jade ezită să se așeze în fața lui, pe unul din scaunele rezervate clienților. I-ar fi lăsat lui poziția dominantă… Așa că preferă să se sprijine pe marginea biroului, încrucișându-și picioarele și așteptând să-și termine lectura.

Mai multe minute se scurseră în tăcere. Apoi, el întrebă:

– Ai un stilou?

Întrebarea trezi imediat lui Jade o amintire: aceea a lui Kyle care-i scrisese numărul de telefon pe piept. Luă un pix, dar nu i-l întinse, murmurând:

– Alege cu grijă locul unde vrei să-ți pui semnătura.

Kyle zâmbi, mângâind cu un deget mătasea fustei lui Jade, și ridicând-o câțiva centimetri.

– De exemplu… Aici? propuse el, strecurându-și degetele spre pielea caldă a șoldului.

– Nu, fu răspunsul ei hotărât, îndepărtându-i mâna îndrăzneață.

– Ești neliniștită. Nu vrei să riști nimic.

Îl privi semnându-și numele cu scrisul lui frumos rotunjit, apoi completând cecul pe care-l atașase dosarului. În colțul acestuia se putea citi numele clubului, într-un desen. Încă de la început, lui Jade îi plăcuse numele ales de Kyle, i se părea foarte original.

– De fapt, întrebă ea, de unde vine numele „Fiii risipitori”?

Bărbatul ezită. Motivele pentru care alesese acest nume erau complexe și personale.

– E o poveste lungă. Prea lungă.

Răspunsul scurt nu potoli curiozitatea lui Jade. Privindu-l cu atenție, insistă:

– Nu poți să-mi spui varianta scurtă?

El tăcea. Nu era prea mândru de trecutul lui și nu-i plăcea să-și aducă aminte de el. Dar, dacă voia ca Jade să aibă încredere în el într-o zi, n-ar trebui să-și deschidă și el inima?

– Am botezat clubul „Fiii risipitori” pentru că exact asta sunt: fiul risipitor al familiei Stephens. Oaia neagră, încăpățânat, rebel, care nu face părinților decât probleme.

– Fiecare am avut perioadele noastre dificile, în adolescență mai ales, protestă Jade.

Perioadă dificilă? Dumnezeule! Ani întregi de neputință să răspunzi la așteptările unui tată, ani în care să fii comparat cu fratele mai mare! Ce contează că a încercat totul să se facă plăcut; n-a ajuns nici la degetul mic al lui Nathan. Așa că s-a revoltat.

Cu atât mai mult cu cât Nathan nu era un sfânt! Nu era decât primul născut care învățase foarte repede să-și

manipuleze tatăl și să se ascundă, când lucrurile luau o întorsătură proastă, în spatele lui Kyle, acuzându-l pe el, „fratele cel rău”!

– Totul a început la moartea mamei, continuă el, amintindu-și cât de mult se străduia aceasta să îndrepte favoritismul tatălui. Aveam șapte ani…

De atunci încolo, nimeni n-a mai împăcat conflictele familiale. Cea de-a doua soție a tatălui lui, sosită câțiva ani mai târziu, n-a arătat nici o urmă de răbdare cu bulgărele de energie care era. De fapt, a considerat mai simplu să-l ignore.

– Revolta mea n-a încetat până la vârsta de șaptesprezece ani, când tata a hotărât să mă dezmoștenească.

Uluită, Jade îl privi cu ochi mari.

– Ce-ai făcut, de s-a înfuriat atât de tare?

Încordat, Kyle își dădu seama că, nici până în ziua de azi, nu reușise să-l ierte pe tatăl lui. Niciodată.

– Delincvență, mărturisi el. Dacă am reușit să evit închisoarea, a fost datorită banilor și relațiilor avocatului tatălui meu! Nu voia să pătez numele Stephens!… În ciuda tuturor eforturilor, scandalul a izbucnit în vara în care am împlinit șaptesprezece ani: atunci, am lăsat-o însărcinată pe prietena mea Jamie Ann, pe care am refuzat s-o iau în căsătorie și m-am angajat în marină. Trei evenimente care nu prea erau în planurile de viitor pe care mi le făcuse tatăl meu!

– Și nu te mai vezi cu familia ta? întrebă Jade, aproape cu tandrețe.

– Nu i-am mai văzut de mulți ani. Nathan e acum un avocat fără scrupule, foarte plin de el, mândria tatei. Am însă o soră vitregă, foarte drăguță, Veronica, și păstrez legătura cu ea. Când i-a spus tatei că mi-am deschis un club, știi ce-a spus? „Cu asta chiar a ajuns la pământ.” Frumos mod să-ți susții fiul, nu-i așa?

Jade clătină din cap cu un aer neîncrezător.

– Nici nu pot să-mi imaginez cum este să nu-i ai pe părinți lângă tine. Ai mei m-au ajutat întotdeauna, iar sora mea îmi este cea mai bună prietenă. Împărțim totul. În sfârșit, aproape totul, se corectă ea, întorcând privirile.

– Ești norocoasă. În familia mea, am avut întotdeauna impresia că sunt… un intrus. Ca acel copil care și-a lipit nasul de vitrina plină de bunătăți a unei patiserii unde nu are voie să intre… Dar sunt fericit aici, în California, continuă el. Și, chiar dacă mi-a fost greu să lupt singur, sunt mândru că am reușit să câștig tot ce am fără banii și influența familiei Stephens.

Cu toate acestea, drumul până aici fusese lung; fusese greu să-și asume greșelile trecutului și alegerile pe care le plătise uneori atât de scump. De exemplu, să trăiască departe de fiica lui.

Câteodată, regreta foarte mult că familia lui nu-l acceptase niciodată așa cum era… Cu atât mai rău. Înțelesese de ceva timp că e mult mai bine să nu depindă de nimeni. Nu aștepta nimic de la alții, nu se simțea legat de nici o obligație. Așa, nu risca să dezamăgească pe nimeni.

Deodată, sună telefonul, întrerupându-i firul amintirilor. Jade tresări, apoi, scuzându-se, răspunse la telefon.

Kyle profită de pauză ca să-și privească ceasul. Suspină. Ce repede poate să treacă timpul când e cu ea… Oricum, va avea nevoie de ore bune să-și revină din tulburarea pe care i-o producea trupul, buzele ei, promisiunile neîmplinite ale pasiunii ei. Dar o va avea curând, se gândi el.

Se ridică de pe scaun în clipa în care ea punea receptorul în furcă.

– Îmi pare rău pentru întrerupere…

– Mai întâi afacerile, spuse Kyle. Oricum, trebuie să plec. Mă întâlnesc peste o jumătate de oră cu un electrician.

Tânăra femeie dădu din cap, apropiindu-se de el. Înfundându-și mâinile în buzunare, ca să n-o atingă, Kyle se aplecă spre ea…și ea, în așteptare, îi oferi buzele. Ah, vrea să se joace…

Ignorând tentația buzelor ei, îi depuse un sărut cast pe obraz.

Jade clipi des, mirată. Văzându-i expresia confuză, un pic dezamăgită chiar, Kyle își ascunse un zâmbet. Mica lui tigroaică aștepta, poate, o mângâiere mai puțin civilizată? Foarte frumos din partea ei. Fiecare trebuie să-și îndure propriile frustrări. Astfel, satisfacția va fi mai mare.

– Kyle, murmură ea, lângă buzele lui.

– Da?

– În ceea ce ne privește…

Jade își mușca buzele, vădit încurcată. Senin, Kyle aștepta.

– Când ai sosit, astăzi… În sfârșit, problema este că nu știu la ce să mă aștept de la… relația noastră.

– Din întâmplare, credeai că am venit să-mi reclam „drepturile”?

– Nu eram sigură de nimic, mărturisi Jade. N-am experiență în jocurile amoroase.

Această neliniște mărturisită îl emoționă pe Kyle.

– Am venit pentru că voiam să te văd, Jade, asta-i tot, murmură el, mângâindu-i obrazul. Ca să fiu sincer, nu cred că suntem pregătiți să facem dragoste. Mai întâi trebuie să învățăm să ne cunoaștem… altfel. Mai subtil. Să ne obișnuim unul cu celălalt, vrei?

– Să ne obișnuim unul cu altul? Despre ce vorbești? întrebă Jade, în defensivă.

– Teama din ochii tăi… De ce temi, de fapt? insistă el cu blândețe. Să nu suferi?

Jade întoarse capul.

– Firește că nu, îl asigură ea pe un ton voit calm, înainte să se întoarcă spre birou. Kyle, am foarte multă treabă și…

Dar vorbea singură. Kyle deja dispăruse, lăsând-o pradă îndoielilor și temerilor ei.

* * *

Dornic să se destindă după această zi de muncă interminabilă, Kyle intră sub jetul puternic al dușului. Vinerea era de obicei o zi încărcată, dar în această seară „Fiii risipitori" bătuse recordurile de clientelă. Renovarea clubului și deschiderea viitorului restaurant atrăgea foarte mulți curioși.

Datorită acestui lucru, Kyle fusese nevoit să-și anuleze seara pe care voia să i-o ofere lui Jade: o cină în doi într-un restaurant liniștit pe malul oceanului și o plimbare lungă pe plajă. În schimb, rămăsese la club ca să-l ajute pe Bruce să facă față numărului mare de clienți.

Din fericire, Jade nu fusese deranjată de această schimbare a planurilor. De fapt, din ziua în care o vizitase la agenție și-i făcuse câteva mărturisiri, între ei se instalase un climat complice. Îi dăduse chiar și numărul de telefon de acasă! De dimineață, se dusese la ea pe nepusă masă, la ora micului dejun și nu se supărase! Stătuseră de vorbă câtva timp, mâncând cornurile proaspete pe care le adusese cu el. Plecând, Kyle se ferise s-o sărute. Nu voia să plece la serviciu cu senzația de neîmplinire, cu toate că abia reușea să se țină departe de Jade, încă somnoroasă.

Cerul vrusese să-i recompenseze răbdarea. Căci a avut o surpriză foarte plăcută… s-o vadă venind la club, puțin după ce fusese nevoit să-i dea telefon și să-i spună că nu poate să

mai vină la întâlnirea stabilită! Se instalase la bar, își băuse cocteilul de piersică, primise cu zâmbete puțina atenție pe care putuse să i-o acorde între două comenzi.

În timp ce servea bere, prepara cocteiluri, umplea farfurii cu biscuiți și covrigei, Kyle, foarte nemulțumit, se gândea serios ca, după deschiderea restaurantului, să angajeze un al doilea barman. Nu va mai putea să funcționeze multă vreme cu o echipă atât de restrânsă și fără să sacrifice fie calitatea serviciului– care făcea farmecul clubului– fie timpul lui liber.

Adică pe Jade.

Săpunit din cap până în picioare, Kyle se sprijini de perete, lăsând jetul de apă caldă să-i curgă pe spate, ca un masaj. Din fericire, Jade refuzase toate invitațiile la dans. De altfel, privirile asasine cu care-i întâmpina pe acei curajoși care se uitau prea mult la pantalonii strâmți și la tricoul ei mulat, țineau concurența la distanță.

Era a lui. Numai a lui. Chiar dacă nu pusese cu adevărat mâna pe ea. N-ar fi suportat ca altul să-și pună labele pe umerii ei rotunzi, pe corpul acestei femei pentru care ardea zi și noapte.

Mai târziu, își aminti el, Jade se așezase la capătul tejghelei, desenând niște schițe într-un carnețel, urmărind de aproape partidele de biliard din cealaltă sală. În timpul scurtelor lui pauze, discutaseră despre decorare, înainte ca un val de comenzi să-i întrerupă…

Femeile cu care ieșea înainte s-o cunoască pe Jade nu înțelegeau de ce-și ocupa aproape tot timpul cu lucrul la club, plecând de la ideea greșită că un patron nu are nimic de făcut. Probabil că datorită acestor sacrificii și a muncii înverșunate, afacerile erau acum atât de profitabile.

Spre deosebire de ele, Jade știa care sunt responsabilitățile și constrângerile care apasă asupra unui proprietar al unei firme. Nici măcar nu se gândise să se supere pentru că fusese nevoit să aleagă între ea și munca lui…

Ce fericire să se știe susținut, își spuse el, luând prosopul. Cu toate că ajunsese să nu se mai preocupe de părerea altora despre el, nu-i displăcea că Jade îl aproba. Spre deosebire de familia lui, care nu dădea doi bani pe el!

Îl aprobă? Într-adevăr? „Dar acel caiet pe care-l păstrezi în secret? șopti vocea neplăcută a conștiinței. Ar fi de acord și cu așa ceva?"

„Acest caiet, își spuse el, încercând să se justifice, e vândut de ea! Nu contează cine putea să-l cumpere. Eu l-am găsit la momentul potrivit, asta-i tot…" Și apoi, de ce i-ar părea rău că citește fanteziile lui Jade, când destinul i le-a oferit și când ele reprezintă șansa lui să ajungă la această femeie pe care o vrea atât de mult. Nu este cu totul lipsit de scrupule!

Ștergându-și părul ud, Kyle intră în cameră, luând un halat. Era deja ora două dimineața, dar nu putea să adoarmă. În plus, caietul violet așezat pe măsuța de la capătul patului îl aștepta și-l atrăgea.

Cedă tentației, fără să încerce măcar să reziste: aranjându-și pernele, se așeză confortabil, deschise caietul la pagina însemnată și începu să citească. Oare ce surpriză îi mai rezerva Jade în această seară? Ce poartă spre plăcere o să-i mai deschidă?

Grădina parfumată se scufundase în întuneric. Cu mâna în mâna iubitului ei, îl urmă în noaptea fierbinte, încrezătoare. Știa că o va seduce, dar asta-și dorea.

Parfumul amețitor al trandafirilor plutea în aer la fiecare adiere de vânt. Când ajunseră la zidul înalt de piatră, ascuns

privirilor de copaci, speră că se va întoarce spre ea și c-o va lua în brațe… Dar nu fu așa… Cu o voce senzuală, bărbatul îi ceru, pe un ton care nu admitea nici o replică:

– Pune-ți mâinile pe zid și nu mișca.

Cu inima bătând cu putere, îl ascultă. Piatra era rece și aspră sub palmele ei, și era plăcut. Neliniștea îi mai potoli dorința. Ce se va întâmpla? Poziția o făcea vulnerabilă; era la mila iubitului ei. La mila unui bărbat…

Corpul puternic, viril, cald, se lipi de ea. El îi murmură la ureche cuvinte erotice, amețitoare. Desfăcându-i unul câte unul nasturii bluzei, îi mângâie pielea fierbinte. Gemând, se cambră, se arcui sub stofa fină care abia îi mai acoperea sânii. Atunci, ca răspuns la nerăbdarea ei, iubitul ei sfâșie țesătura, atingându-i pielea dezgolită, înnebunind-o cu mângâierile lui pasionale. De pe sâni, palmele lui fierbinți alunecară pe abdomenul plat, apoi pe șolduri, trăgându-i în sus fusta scurtă.

Cu un suspin de satisfacție, îi mângâie coapsele, trăgând-o mai aproape. Sprijinită de piatra rece, respira cu greutate, copleșită de plăcere. Respirația lui arzătoare o arde pe ceafă, își lasă corpul să se abandoneze, deschizându-se ca o floare…

În sfârșit! În sfârșit, își făcuse loc pe sub dantelă, ajungând la pielea înfiorată, care-i aștepta atingerea…

Unde nesfârșite de plăcere urcă în ea… în câteva clipe, va ajunge la extazul absolut.

Dar… el se îndepărtează. Și, în același timp frustrată și mulțumită, se trezește din somn.

Capitolul 6

– Ce crezi despre culoarea asta pentru banchete? Verde închis cu dunguțe aurii. Se asortează perfect cu acele draperii pe care le-ai ales, nu-i așa?

Cuvintele lui Jade ajuseră cu greu la Kyle, ca prin ceață. De ceva timp, nu se gândea decât la fanteziile pe care le citise și recitise noaptea trecută. Se tot gândea cum să facă să devină realitate. Nu avea la dispoziție o grădină de trandafiri. Dar, cu puțină imaginație…

Așezată în fața lui, Jade își conducea afacerea fără greșeală. Dotată cu o privire atentă, cu un simț de observație excepțional, nu lăsa nimic la voia întâmplării. În clubul închis publicului, se instalaseră în jurul unei mese acoperite de eșantioane de țesături, de cataloguri de mobilă și de carnete de schițe. În această după-amiază neobișnuit de caldă, Jade era îmbrăcată într-o ținută care îi distrăgea atenția. O bluză de mătase de culoarea piersicii fără mâneci– și fără sutien, bănuia el– și o fustă scurtă care-i descoperea picioarele bronzate.

– Da, ar fi o țesătură bună și pentru scaunele de la bar, spuse ea, sortând eșantioanele. Cu, de exemplu… acest tablou, ale cărui nuanțe de verde vor fi în contrast, încheie ea. Ce crezi?

Dac-ar ști la ce se gândea… Se vedea mângâindu-i pielea de catifea, căutându-i buzele în timp ce-și strecura degetele către zonele ei cele mai sensibile…

– Kyle!

El clipi des, privind cu un aer nedumerit figura încruntată care-l țintuia cu o privire acuzatoare.

– A, da… e foarte bine.

– Nici măcar nu mă auzi!

Aurul brățării luci când își îndepărtă o șuviță de pe frunte.

– Ce se întâmplă? Ai un aer absent…

– Îmi pare rău, spuse Kyle, revenindu-și. Mă gândeam la altceva. Cred că de vină e lipsa de somn. Ce spuneai?

Din milă, Jade răspunse, zâmbind:

– Că trebuie să facem o pauză. Am lucrat foarte bine. Acum, am o idee de ansamblu și pot să încep lucrările. Detaliile le vom fixa pe parcurs.

– Ce-ar fi dacă am mânca? propuse Kyle. Nu pot să te trimit de aici fără să te hrănesc, așa e politicos. Știu o firmă care livrează la domiciliu…

– Da, e o idee bună. Eu vreau salată de pui… fără maioneză.

„Am câștigat!" se gândi Kyle, ajutând-o să strângă materialul de pe masă și apoi să-l pună în portbagajul mașinii.

Un sfert de oră mai târziu, cocoțați fără prea multă ceremonie pe niște scaune înalte de bar, devorară salata de pui cu cartofi prăjiți și fructe proaspete ca desert.

– Știi, spuse Jade, aceste lămpi de sticlă pe care le-ai comandat pentru sala din spate sunt foarte potrivite.

Putea să-și permită să fie satisfăcută, se gândi Kyle, privind o picătură de suc de fructe care alunecase pe bărbia partenerei lui, pentru că ea fusese cea care sugerase să le cumpere.

Jade continuă cu avânt:

– Am vorbit cu firma de tâmpărie pentru lambriuri, bar și parchet. Oh! Și am o idee pentru ținuta personalului…

Kyle o privi cu un aer neîncrezător:

– Nu-ți place?

– Bineînțeles că-mi place, dar, pentru că acest club își va schimba imaginea, este logic să te gândești și la o ținută nouă pentru angajați. Nici prea extravagantă, nici prea sobră, preciză ea, sigură pe sine. Pur și simplu asortată cu decorul: elegantă și degajată.

– Și… ce propui?

– Pantalon negru, cămașă albă și cravată verde închis cu numele „Fiii risipitori" imprimat în partea de jos, răspunse ea fără nici o ezitare. Bărbații pot să poarte și bretele negre…

– Îmi place, răspunse Kyle cu sinceritate. Este simplu și în același timp foarte sofisticat.

– Exact, îl aprobă Jade, luând o fragă de pe platou. Și de ce să nu…

Kyle îi puse un deget pe buze, întrerupând-o cu blândețe.

– Am vorbit destul despre serviciu, nu crezi?

– Nu voiam să te fac să-ți pierzi timpul.

Mângâindu-i părul mătăsos, bărbatul răspunse:

– Știu câteva moduri mai plăcute să profit de prezența ta. Și încă alte câteva să-ți țin gura închisă, adăugă el, aplecându-se spre ea.

Ascultătoare, Jade închise ochii, primindu-i sărutul cu un suspin de plăcere.

Acest suspin îl emoționă profund pe Kyle. Jade n-ar fi recunoscut niciodată, dar, încetul cu încetul, începea să aibă încredere în el. Ghicea acest lucru din modul în care corpul ei îi venea în întâmpinare, oferindu-i-se.

Deodată, răsună soneria telefonului.

Jade tresări. Kyle se îndepărtă cu regret și, privind-o în ochi, cu fruntea lipită de a ei, plonjă în adâncurile de smarald ai ochilor care îl fixau cu un aer rătăcit.

– Aș vrea să ignor această sonerie nefericită, murmură el, dar poate fi ceva important.

Ea își umezi buzele, cu un gest senzual.

– Da, ai dreptate.

– Te rog să rămâi pe loc, mica mea tigroaică…

Ca răspuns, îi zâmbi larg, arătându-i că are încredere în el. Fu nevoie de toată stăpânirea lui de sine ca să se ducă să răspundă la telefon, la celălalt capăt al tejghelei.

* * *

Văzând că această conversație a lui Kyle se prelungea, Jade se ridică și ea. Făcu doi pași spre masă, încercând să-și alunge fiorii care-i alergau prin corp, apoi se îndreptă spre sala din spate.

Nu jucase niciodată biliard. Se întrebă dacă lui îi plăceau femeile mai sportive, care ar putea să-l provoace la un astfel de joc…

Asigurându-se dintr-o privire scurtă spre bar că era tot ocupat la telefon, alese la întâmplare un tac printre cele care stăteau lângă masă, scoase bilele dintr-un săculeț lateral și le puse una câte una pe catifeaua verde, lăsându-le să se rostogolească în voia lor.

Știa doar că trebuie să folosească bila albă ca să introducă bilele colorate în găurile din colțuri. Țintind cu grijă, împinse tacul de lemn înainte cu o lovitură puternică. Acesta lovi bila albă cu atâta forță că o trimise peste celelalte bile, fără să atingă nici măcar una în trecere.

Jade făcu o grimasă. Un râs amuzat răsună în spatele ei, cald, masculin. Se întoarse, roșind de rușine. Kyle o privea, sprijinindu-se de o altă măsuță. Se apropie zâmbind, netulburat de aerul ei mânios.

– S-ar spune că ai nevoie de niște lecții. Vino, o să-ți arăt.

Ochii lui străluceau, iar zâmbetul era mai mult decât grăitor… Jade intră în panică. Întoarcerea spre masă pe care fu nevoită s-o facă sub apăsarea mâinilor lui îi confirmă temerile. Imediat, corpul fierbinte al lui Kyle se lipi de ea. Inima începu să-i bată cu putere. Știu imediat că e într-o situație delicată, ca în piscină, sau în seara trecută, cu piersicile…

Liniștit, Kyle recuperă tacul, îl puse pe masă și apoi îl fixă corect între mâinile ei.

– Acum, spuse el, pune vârful tacului la câțiva centimetri de bila albă.

Luptându-se cu sentimentul de teamă care nu-i dădea pace, Jade se aplecă spre masă. Fermoarul pantalonului lui Kyle lunecă pe coapsele ei goale, zgâriindu-le ușor. Această atingere o electriză. Înghițind cu greutate, se strădui să se concentreze asupra jocului.

– Ești prea încordată, murmură Kyle pe un ton de reproș. Relaxează-te…

Fără îndoială, ca s-o ajute să-și găsească poziția corectă, îi puse o mână pe ceafă, lăsând-o să alunece de-a lungul spatelui. Jade își înghiți cu greu sunetul nearticulat care era pe punctul să-i scape de pe buze.

Kyle avea acum ambele mâini pe coapsele ei. Tânăra femeie aproape că nu mai respira.

– Acum, ochește și lovește.

Ca și data trecută, Jade nu reuși lovitura. Tacul lovi masa cu atâta forță, încât aproape rupse catifeaua. Frustrată, exasperată, Jade lăsă tacul și se ridică…

Prea târziu. Brațul lui Kyle îi cuprinsese talia, împiedicând-o să se retragă. Oh… Situația luase deodată o întorsătură prea intimă ca să fie liniștită. Spuse, cu o voce care se voia calmă:

– Biliardul nu e un joc potrivit pentru mine.

Kyle nu-și slăbi strânsoarea, deși tonul lui Jade îi cerea s-o facă.

– Atunci, să încercăm un alt joc în locul lui, șopti el. Un joc pe care îl vom învăța împreună.

Tremurând, Jade închise ochii. La naiba cu acest ademenitor! Profita fără rușine de situație. Și iată că-și simțea corpul tremurând și se preda farmecului lui… O cuprinse panica. Avea nevoie de aer, de spațiu. Încercă să îndepărteze mâinile lui Kyle, dar el îi cuprinse degetele.

– Kyle, nu-i o idee bună…

– De ce ți-e frică, Jade?

Răspunsul la această întrebare îi veni repede pe buze, poate prea repede. Jade întoarse privirea.

– Mi-e teamă să nu mă îndrăgostesc de tine.

– Și ar fi o idee proastă?

– Da, murmură ea.

Pentru o clipă, Kyle nu mai spuse nimic, strângând-o în brațe. Căldura, forța lui îi pătrundea lui Jade prin piele. Îi simțea bătăile inimii pe spate, cum stătea strâns lipită de el. Se întrebă dacă acest bărbat avea cea mai mică idee ce adversar avea de înfruntat: trecutul, acest trecut dureros care o bântuia și care o împiedica să-și dăruiască inima unui bărbat.

Lui sau oricărui alt bărbat.

– Nu acorzi încredere pe degeaba, nu-i așa, Jade?

– Unii ar fi tentați s-o folosească împotriva mea, se apără ea.

– Unii ca mine?

Jenată, Jade încercă să se explice. Îl cunoștea pe Kyle de mai multe luni și nici măcar o dată nu încercase să-și impună

punctul de vedere. Dimpotrivă, lângă el își regăsea siguranța și se surprindea asumându-și chiar și întreaga senzualitate.

Confuză, mărturisi:

– Nu mai știu…

– Nu ți-aș face niciodată rău cu bună știință, spuse Kyle. Trebuie să mă crezi pe cuvânt… Poți să faci așa ceva?

Nu! îi striga instinctul. Ultimul bărbat pe care avusese naivitatea să-l creadă profitase de încrederea ei ca s-o manipuleze. Aproape o distrusese! Jade nu mai voia, nu mai *putea* să-și permită a doua oară aceeași greșeală. Echilibrul ei depindea de asta.

– Vreau să te mângâi, continuă Kyle cu voce joasă. Mă lași?

– Kyle, mergem prea repede…

– Nu vom face nimic din ce nu vrei, promise el. Oprește-mă când vrei.

Pentru că ea, nehotărâtă, își mușca buzele, Kyle, cu dosul palmei, trimise bilele la celălalt capăt al mesei. Bilele scoaseră un sunet cristalin, care răsună în sala goală.

Catifeaua era liberă.

Imediat, urmă ordinul…

– Pune-ți mâinile pe masă și nu mișca.

Aceste cuvinte… Aceste cuvinte atât de cunoscute… În profunzimile memoriei lui Jade apăru un ordin asemănător, lângă un zid de piatră rece, în parfumul trandafirilor. Nălucire, realitate? Nu mai știa. Nu voia să știe. Ametită, își puse palmele pe catifeaua netedă.

Dar această poziție o expunea unui alt pericol. Când pielea ei goală se lipi de cea a lui Kyle, crezu că leșină.

– Kyle, nu…

El se plecă spre ea, presându-i corpul cu o pasiune care-i tăie respirația.

– Deja vrei să ne oprim?

Jade închise ochii. Cum să renunțe acum, când visul ei nemărturisit prindea contur, iar acest bărbat de lângă ea era atât de vibrant, atât de real? Trebuia să continue, oricât va costa… Clătină din cap, prea tulburată să poată pronunța vreun cuvânt.

Imediat, degetele lui vrăjite își făcură drum spre decolteul ei. Un nasture se desfăcu, apoi altul. Și un al treilea…

Anticipându-i atingerea, pielea ei se înfioră. Un sentiment de dorință fierbinte o copleși, îndepărtând ultimele bariere. Da… îl dorea…

Cu blândețe, el îndepărtă ultimii nasturi, desfăcând bluza, expunându-i pielea. Cu ochii închiși, își afundă unghiile în catifea. Pielea ei nu mai aștepta decât mâinile lui ca să ia foc. Dar contactul întârzia să vină…

Ce mai aștepta?

– Atinge-mă…

Lui Jade nu-i venea să creadă, dar ea fusese cea care rostise aceste cuvinte. Un râs blând, răsunându-i în ureche, îi confirmă bănuielile. Imediat, Kyle puse capăt torturii. Își puse mâinile pe pielea ei, atingându-i gâtul, apoi sânii rotunzi…

Fremătând, Jade își dădu capul pe spate, copleșită de o beție a simțurilor cum nu mai încercase vreodată. Mâinile lui, inocente și îndrăznețe, păreau să-i ghicească dorințele, mișcându-se așa cum dicta dorința ei. Dansau pe abdomenul ei, pe șolduri, se strecurau sub fusta scurtă, retrăgându-se imediat.

Până la talie.

Apoi, mângâierea lui Kyle alunecă spre genunchi, trăgând-o din ce în ce mai aproape. Mâinile lui schițau mișcări savante pe coapsele ei, umplând-o de un foc imposibil de stins. Între

două sărutări pe ceafă, Kyle îi murmura la ureche cuvinte senzuale, îi spunea cât e de frumoasă, de caldă, de seducătoare…

Sub mângâierile lui, Jade se topea. De ce nu putea să-i reziste, cu toate că rezistase atâtor bărbați timp de trei ani? Kyle putea să-i doboare toate barierele de apărare. O făcea să vadă acea dorință atât de bine ascunsă în interiorul ei: să fie iubită și dorită de un bărbat în carne și oase…

Da, era ca și cum iubitul ei ideal luase ființă.

Era foarte real. Această gură pe gâtul ei, lăsând o urmă umedă și caldă. Degetele provocatoare care-i mângâie interiorul coapselor. Jade se simțea vie, vibrantă, sângele îi curgea fierbinte prin vene, așa că se lipi mai tare de el, căutându-l. Reacția lui nu întârzie. Lunecând o mână pe abdomenul ei, o imobiliză și, deodată, își înfundă dinții în carnea unui umăr.

Jade tresări. Vru să se întoarcă, dar el n-o lăsă. Cum să lupte împotriva forței care o făcuse prizonieră? Împotriva brațului care o înconjura, a mâinii care cobora tot mai jos, într-o mângâiere distrugătoare?

Gemu, începând să tremure. Degetele lui erau abile, curajoase. Murmură:

– Te rog, încă o dată…

Kyle îi mușcă umărul, gâtul…

– Frumoasa mea, șopti el, ești atât de caldă, atât de dulce…

Aceste cuvinte, ca și abilitatea degetelor care o mângâiau, retrăgându-se și revenind, mai iscoditoare, și mâna care-i mângâia sânii, o trimiseră imediat pe culmile pasiunii. De pe buze îi scăpă un suspin de plăcere, și, în timp ce corpul ei cunoștea extazul, se lăsă în brațele lui Kyle.

* * *

Mult mai târziu, încă tremura, uluită de intensitatea pasiunii ei. Kyle o cuprinsese în brațe. În timp ce bătăile inimii îi reveneau la normal, aștepta liniștită ca însoțitorul ei să ducă la sfârșitul firesc aceste preliminarii. Nu era sigură că e pregătită pentru actul ultim, dar știa că acest lucru nu-l va opri pe Kyle.

Oare, încă o dată, îi ghicise îndoielile? Pentru că, sub ochii uluiți ai lui Jade, îi aranjă fusta și cămașa, la fel de eficient pe cât le desfăcuse.

Stătu nemișcată, privindu-l. Acum, când avea ocazia să profite de situație, își controla dorința, deși era sigură că exista…

Jenată, se bâlbâi:

– A fost cam într-un singur sens, nu-i așa?

– Plăcerea a fost împărțită, te asigur. Ești o femeie foarte atrăgătoare, Jade, adăugă el, sărutând-o.

Tânăra femeie se îmbujoră.

– Dar…

– Sunt o persoană răbdătoare, spuse Kyle, zâmbind. Oricât de mult te-aș dori, voi aștepta ca locul și timpul să fie la fel de extraordinare ca tine și abia atunci vom face dragoste.

* * *

Jade nu reușea să se concentreze, iar vina nu era decât a lui Kyle.

Era inutil să spere că va lucra cu seriozitate pentru noul proiect al agenției ei. Cu un suspin descurajat, închise poșeta și o puse în cuier. Va continua mâine această schiță, la agenție.

Dar acum… În liniștea camerei care-i servea drept birou, Kyle revenea fără încetare; o bântuia, chiar patru zile după…

întâlnirea lor de la club, în timpul căreia pur și simplu o stăpânise, pentru a treia oară. Nu putea să-și gonească din minte scena din sala de biliard. Această scenă îi amintea într-un mod subtil, ca și cea de la piscină sau cea cu piersica, de o fantezie pe care o scrisese cu câteva luni în urmă.

Fără îndoială, memoria îi juca feste. După trei ani de singurătate, în care-și împărțise intimitatea cu un iubit imaginar, probabil că în mintea ei se amestecau fanteziile cu realitatea.

Era singura explicație care avea vreun sens.

După ce aranjase masa de lucru, Jade stinse lumina și ieși din cameră. Se gândea la primul ei caiet– violet– pe care îl terminase, așa că se hotărî să verifice dacă vreuna dintre fantezii se apropia cât de cât de ceea ce trăise.

Dar unde putuse să ascundă acest caiet? Începu să scotocească prin cameră, scoțând toate cărțile din bibliotecă, trăgând fotoliile, căutând în cele mai ascunse colțuri– ca dulapul din bucătărie sau cel cu medicamente. Cu toate acestea, caietul violet era de negăsit.

Primul ei jurnal dispăruse cu desăvârșire.

Capitolul 7

Era după-amiază.

Soarele strălucea pe un cer fără nori, deasupra grădinilor pline de flori care se aflau de ambele părți ale străzii. În aer se simțea sosirea verii.

„Și în viața mea tocmai s-a terminat un anotimp", își spuse Jade cu nostalgie. Împlinise treizeci de ani. Părea o nouă etapă de depășit.

Parcă mașina în spatele celei a lui Grey și opri motorul. În tăcere, privi de acolo de jos, marea casă a copilăriei în care împărtășise cu sora ei atâtea speranțe și vise de viitor.

Cele ale Mariei, cel puțin, se îndepliniseră: căsătoria, o familie. Ale ei se spărseseră în mii de bucăți cu trei ani în urmă. Jade se cutremură la întrebarea ce ar fi devenit dacă familia n-ar fi susținut-o și ajutat-o pe parcursul crizei celei mai îngrozitoare din viața ei.

– Ești sigură că prezența mea aici nu te deranjează?

Scuturându-se de gândurile triste, Jade se întoarse spre bărbatul din mașină. Dădea înapoi? Nici nu se punea problema. Se convinsese că nu era nimic rău să se ducă la

sărbătorirea zilei ei de naștere însoțită de un prieten. De fapt, chiar voia să facă acest lucru. Dacă părinții ei își vor face iluzii, va fi problema lor, își repeta ea cu tărie.

– Crezi că, la vârsta mea, mai pot să fiu sigură de ceva? răspunse Jade cu un zâmbet plin de amărăciune.

Cu un gest tandru, Kyle îi mângâie obrazul, cu privirea plină de acel farmec strengăresc pe care se obișnuise să-l adore.

– Dacă te ajută cu ceva, să știi că nu arăți mai mare de douăzeci și unu de ani.

– Ești un mare mincinos, Kyle, dar, cu toate acestea, îți mulțumesc. Sper că vei fi prin preajmă și la aniversarea a patruzeci de ani…

– Și dacă o să am o altă întâlnire? răspunse Kyle, ridicând o sprânceană.

Inima lui Jade se strânse. Știa prea bine ce înțelegea prin aceste cuvinte: în zece ani, mult după ce se va fi terminat legătura lor, spera că vor mai fi prieteni. Dar nu vor locui împreună.

O amărăciune neașteptată o cuprinse.

– Jade!

Exclamația Mariei o aduse cu brutalitate cu picioarele pe pământ. Ridicând privirea, Jade o zări făcându-i semne, înainte să coboare treptele în fugă, rochia ei înflorată plutindu-i în jurul gleznelor. În brațele ei, Clara o imita, agitându-și mâna. În timp ce Gray apăru în spatele lor, Jade își văzu părinții în cadrul ușii.

Tabloul era mișcător…

– Să mergem, spuse ea, luându-și poșeta.

Coborâră din mașină și, împreună, porniră pe aleea care ducea spre casă. Jade avu grijă să-și țină mâna pe poșetă, ceea ce-l împiedica pe Kyle s-o ia de mână în fața părinților ei. Se

străduise degeaba. Nesuferitul își puse degetele pe spatele ei, pe care decolteul larg al rochiei îl lăsa vederii. Se simți învăluită de un val de căldură, care-i făcu pielea să se înfioare sub țesătura verde smarald. Dar reacțiile corpului ei la atingerea lui Kyle n-o mai mirau; dimpotrivă, o făceau să dorească mai mult…

Trecuse prea mult de la acea zi de neuitat pe care o petrecuse cu el la clubul „Fiii risipitori", o săptămână lungă fără să mai fie împreună. Simțea că înnebunește…

– La mulți ani, surioară!

Maria fu prima care înaintă și o prinse pe Jade în brațe cu căldură. Reacția ei smulse gânguriturivesele Clarei. Fetița îi făcu o primire călduroasă și lui Kyle, ceea ce-i păru lui Jade de foarte bun augur. Când o îmbrățișă și el, Grey strigă, cu un aer îngrozit:

– Dumnezeule, Jade! Acolo, în colțul ochilor… Sunt riduri?

Jade îi fulgeră cu privirea.

– Ai grijă! îl avertiză ea, ridicând pumnul. Sunt destul de tânără să te trimit la podea!

– Și eu care credeam că te vei cuminți cu vârsta, răspunse cumnatul ei zâmbind.

Înainte ca Jade să răspundă, bărbatul întinse mâna și i se prezentă lui Kyle.

– Sunt încântat, Kyle. Spune-mi, reușești câtuși de puțin să mai îmblânzești temperamentul acestei domnișoare?

– Oh, nu știu… Problema, spuse Kyle aruncând o privire senzuală spre Jade, e că-mi place așa cum e.

– Ești curajos, suspină Grey.

Mai degrabă încăpățânat, îl corectă Jade în gând. Puțin crispată, se întoarse spre părinții ei și-l prezentă pe Kyle ca

fiind un client și un prieten. Donna, mama ei, fu la fel de politicoasă ca de obicei, dar ochii ei albaștri străluceau de curiozitate. În ceea ce-l privea pe Jim, acesta îl cântări deschis din priviri pe Kyle, strângându-i mâna cu forță. Întregul grup se îndreptă spre grădina situată în spatele casei, unde fusese instalat grătarul.

Donna aduse aperitivele pe un platou mare, apoi le ceru ajutorul la bucătărie fiicelor ei. Văzând că Jade ezita să-i lase împreună, Grey zâmbi, întinzându-i lui Kyle o bere rece.

– Nu-ți face griji pentru noi. Vom găsi un subiect de conversație.

– Tocmai de asta mi-e teamă, mormăi Jade îndepărtându-se.

În timp ce traversa veranda, îl auzi pe Kyle spunând:

– Am înțeles că ești specialist în sisteme de securitate, Grey. Sunt pe punctul să deschid un restaurant și aș vrea să-mi modernizez sistemul de securitate. Ai putea să-mi dai câteva sugestii?

Perfect! Să vorbească despre serviciu le va lua destul de mult timp. Liniștită, Jade se îndreptă spre bucătărie.

Mai multe farfurii pline așteptau pe masă. Bufetul rece era suficient să hrănească o armată… Donna adora aceste întâlniri familiale și, în aceste ocazii, se străduia să pregătească pentru fiecare felul de mâncare favorit.

Aceasta își ștergea mâinile cu un prosop, supraveghind cu un ochi atent ceea ce se întâmpla în grădină.

– Kyle pare un băiat foarte drăguț, începu ea.

Jade luă un morcov de pe un platou și-l înmuie în maioneză.

– Într-adevăr, e foarte drăguț.

Ca și cum atât aștepta, Donna îi aruncă o privire întrebătoare.

– Între voi e ceva serios?

Jade mușcă din morcov, asigurându-și un timp de gândire. Serios? Totul depinde de sensul dat cuvântului. Atracția intensă, fierbinte, pe care o încercau unul pentru celălalt era pentru ea una dintre cele mai „serioase", dar nici o promisiune nu lega acest cuplu. Kyle se bucura de viață, fără obligații. Cum să știe dacă mâine…?

– Kyle este un prieten, interveni Maria, care venea din salon unde o pusese pe Clara într-un pătuț. Cel puțin, așa mi-a spus Jade.

– Un prieten și un client, o aprobă Jade cu hotărâre.

– Cu care te întâlnești…, precizează sora ei cu un zâmbet ironic.

Jade nu luă în seamă aceste cuvinte. Rugându-se în gând ca el să nu fie obligat să suporte un interogatoriu asemănător, luă coșul de pâine în care pusese chiflele calde și ieși. Maria o urmă, încărcată cu farfurii și tacâmuri.

În timp ce aranjau masa, Jade supraveghea cu colțul ochiului grătarul, unde conversația dintre bărbați era în toi. Știind că nu putea să fie auzită, își adună tot curajul să-i pună surorii ei întrebarea care o chinuise toată săptămâna.

– Maria, în ziua în care m-ai ajutat să scot mobilele în curte pentru acea vânzare…

Femeia o privi.

– Da?

– Nu cumva ai dat de un caiet de-al meu, din întâmplare?

Figura Mariei rămase neclintită.

– Ce fel de caiet?

– Violet, destul de subțire, cu o inscripție aurie pe copertă…

– Această descriere nu-mi spune nimic, declară Maria după un minut de gândire. Oricum, nici nu m-am atins de lucrurile tale.

– Nu asta voiam să spun, se grăbi să precizeze Jade, punând cam de sus cuțitele lângă furculițe. Pur și simplu, nu

reușesc să găsesc un caiet și mă gândeam că poate l-ai văzut printre cărțile așezate pe noptiera de la capătul patului…

– Oricum, nu-mi amintesc. Unde l-ai văzut ultima oară?

– Dac-aș fi știut, nu te-aș mai fi întrebat…

– Hei! Nu te enerva! exclamă Maria râzând. Nu-i decât un caiet, nu-i așa?

Da, dar oarecare, ar fi vrut să răspundă Jade. Cu toate acestea, o privi în tăcere.

– Poate că l-ai aruncat fără să fii atentă? continuă Maria. De câte ori ai regăsit un act important pe fundul unui coș sau sub un morman de ziare vechi!

Apoi, văzând figura dezamăgită a surorii ei, adăugă:

– Nu fi supărată, surioară. O să-l găsești când o să te aștepți mai puțin.

– Cred că ai dreptate, suspină Jade urmând-o pe Maria în bucătărie ca să mai ia farfurii.

Puțin mai târziu, toți erau adunați în jurul mesei, savurând bunătățile în căldura plăcută a unei zile de început de vară. Jade îndură glumele făcute pe seama „îngrozitorilor treizeci de ani", iar Jim îi povesti lui Kyle anecdote amuzante, chiar dacă uneori erau jenante, despre copilăria celor două fiice ale sale. Se vorbi și despre noul restaurant al lui Kyle, despre aminirile lui de soldat…

Singurul subiect despre care acesta nu prea voia să vorbească, era familia lui. Din răspunsurile lui foarte vagi, Jade ghici cât era de neplăcut acest subiect, mai ales că știa despre certurile cu tatăl și cu fratele lui.

Toată lumea păru cucerită de el, ceea ce nu o mira deloc. Kyle era atât de fermecător…

Ce păcat că nu poate să conteze pe prezența lui și în anii următori. Această idee o întristă.

* * *

După-amiaza era pe sfârșite. O adiere de vânt răcorea atmosfera încinsă, urcând de-a lungul autostradei pe care mașina ajunsese de câteva minute. Kyle zâmbi, satisfăcut. Seara se anunța foarte potrivită pentru sărbătorirea zilei lui Jade. De această dată, va fi doar pentru ei.

– M-am simțit foarte bine, spuse el. Mulțumesc că m-ai invitat.

Jade schiță un zâmbet.

– Dacă îmi aduc bine aminte, sora mea te-a invitat. Dar sunt încântată c-ai venit.

– Primirea familiei tale a fost călduroasă.

Mult mai călduroasă decât fusese vreodată primit, ca un membtu al echipei, acceptat fără rezerve pentru ceea ce era: proprietarul unui club-restaurant. Atâta tot.

Kyle aprecia acest respect la justa valoare.

– Tata te-a bombardat cu întrebări, pun pariu, spuse Jade, intrând pe derivația care ducea la ieșirea de pe autostradă.

– Nu tocmai. Doar s-a asigurat că nu-i voi face nici un rău dragei lui fetițe.

Jade strânse degetele pe volan.

– Nu mai sunt o fetiță.

– Întocmai. Dar, pentru că sunt primul pe care l-ai dus acasă de la despărțirea de Adam, era firesc să-și facă griji…

– Tata ți-a vorbit despre Adam?

– De fapt, Grey mi-a vorbit despre el. După ceea ce știe de la Maria, acest Adam ți-a făcut mult rău…

Jade roși.

– Ce altceva ți-a mai spus? întrebă ea cu răceală.

– Că detalii despre această poveste numai tu poți să-mi dai.

La semafor, frână cu o bruschețe neobișnuită.

– Era un ticălos, spuse ea, ca și cum acesta ar fi fost singurul detaliu pe care trebuia să-l știe.

– Vrei să stăm de vorbă despre el? propuse Kyle, hotărât să afle mai multe.

– Nu e mare lucru de spus. Am ieșit împreună. El a vrut să facă din mine creația lui. Această experiență umilitoare mi-a deschis ochii. Sfârșitul poveștii. Refuz să-mi pierd buna dispoziție vorbind despre trecut.

Ajunseseră in fața locuinței și intrară pe aleea care ducea la parcare.

– Am un cadou pentru tine, acasă, spuse Kyle, coborând din mașină.

Jade îl urmă fără să spună nici un cuvânt. Cât se grăbise să rămână singuri, după ce o împărtise cu familia ei toată ziua și aproape că n-o văzuse toată săptămâna! Mergând, o luă de mână și fu recompensat de strângerea ei încrezătoare.

Da, seara se anunța ideală…

* * *

La el acasă, o invită să se așeze pe canapea și se duse să ia cadoul din cameră.

Tocmai atunci începu să sune telefonul.

– Vrei să răspunzi tu? întrebă el. Vin imediat!

– Alo? spuse Jade cu vocea ei blândă.

Kyle se întoarse imediat în sufragerie, în mână cu o cutiuță de lemn legată cu o fundă aurie.

– Nu, n-ați greșit numărul, spunea Jade. Vi-l dau imediat.

Zâmbind, îi întinse receptorul.

– E fiica ta.

Punând cutia pe măsuța joasă din apropiere, luă receptorul, puțin deranjat, cu toate că, de obicei, se bucura de telefoanele lui Christy la orice oră din zi sau din noapte.

– Bună, draga mea. Ce mai faci?

– Tată! exclamă vocea bine cunoscută. Nu pot să cred că mi-a răspuns o femeie! E prietena ta?

– Da, Christy. Te deranjează?

– Dimpotrivă! E ceva serios?

– Cred că da, răspunse el liniștit.

– Felicitări! Era și timpul, tată! Credeam că n-o să te căsătorești niciodată! Pe când nunta?

Entuziasmul lui Christy îl făcu pe Kyle să se strâmbe.

– Hei! Cine vorbește despre căsătorie?

Jade îl privea cu un aer întrebător. El ridică din umeri, ca și cum ar fi spus: nu-i vina mea că-și face idei.

– Tată, să-ți întemeiezi o familie îți va face foarte bine. Mama este de aceeași părere…

– Adevărat?

– Nu-mi place să te știu singur, recunoscu Christy cu o voce gravă.

Cuvintele fiicei lui treziră un ecou neașteptat în el. Oare să fie de vină această zi petrecută în familia lui Jade? Începea să înțeleagă ce-i lipsise atâta timp: susținerea familiei, dragostea. Hotărându-se să n-o ia de soție pe Jamie Ann, ajunsese la o răscruce definitivă în privința sanselor de a întemeia o familie…

În această seară, regretele îl chinuiau mai mult decât de obicei.

– Ei, draga mea, nu cred că mi-ai dat telefon doar ca să te entuziasmezi de viața mea amoroasă? întrebă el, dorind să aducă această conversație pe un teren neutru.

– Ai dreptate, răspunse Christy, cu o voce rugătoare. Ți-am spus, acum vreo lună sau două, că sunt în căutarea unei mașini. Ei, bine, am găsit-o. E o Camaro. E genială!

– Nu mă îndoiesc, mormăi Kyle.

Deja își imagina mulțimea de tineri care vor admira bolidul și frumusețea de la volan.

– Christy… Ce-ai spune dacă am discuta mai târziu? De exemplu, mâine?

– Desigur, râse Christy. Pe mâine, tată și… o seară bună!

După această discuție destul de neliniștitoare, bărbatul simțea nevoia unei guri de aer curat.

Dar arșita apusului de soare accentuă melancolia care-l copleșise. Sprijinindu-se de balustradă, admiră palmierii din curte, ale căror umbre se alungeau în această oră târzie.

– Fiica mea crește prea repede, murmură el fără să-și dea seama.

Trecuseră șaptesprezece ani între primul ei dinte și prima mașin ă, fără ca el să fie lângă ea, aproape, în acești ani, cei mai importanți din viață. Cu toate acestea, oricât de trist se simțea, Kyle nu regreta ce se întâmplase; în acea perioadă zbuciumată a vieții lui, făcuse cea mai bună alegere, singura pe care putea s-o facă.

Numai că, în anumite zile, această alegere nu mai părea atât de bună.

– Ți-e dor de ea, nu-i așa? întrebă Jade cu blândețe.

Kyle își trecu degetele prin păr. Brusc, se simțea mai bătrân de treizeci și cinci de ani.

– Da, mi-e dor de ea. Vizitele de câteva ore, discuțiile la telefon, nu vor fi niciodată de-ajuns.

Totuși, nu-și spusese de atâtea ori că era mai bine așa? Că era în interesul fiicei lui să trăiască împreună cu Jamie și Tony?

Era atât de hotărât să facă pe dos față de ce se aștepta de la el, că n-ar fi putut niciodată să fie tatăl de care fiica lui avea nevoie…

Jade se sprijini de perete.

– De ce nu te-ai căsătorit cu mama lui Christy?

Temându-se de ce era mai rău, o privi cu atenție, dar în privirea ei nu citi decât curiozitate. Jade nu-l judeca. Nu-l condamna pentru hotărârea de care toată lumea îl crezuse responsabil…

– Pentru că amândoi ne-am dat seama că o căsătorie între noi nu va merge. Oricum, nu pe termen lung.

Înfundându-și mâinile în buzunare, bărbatul privi spre curte, iar gândurile lui se întoarseră cu șaptesprezece ani în urmă.

– Eram atât de tineri, amândoi, iar eu eram foarte nonconformist… Într-o zi sau alta, aș fi cedat. Am fi ajuns să ne urâm unul pe celălalt. Am avut luciditatea să ne dăm seama din timp. Căsătoria n-ar fi reușit decât să înrăutățească lucrurile.

Din nefericire, părinții lor, furioși că o părăsise pe Jamie Ann ca să se angajeze în marină, continuase el povestirea, nu văzuseră lucrurile la fel. Și dacă părinții lui Jamie Ann îl iertaseră cu timpul, ai lui nu se arătaseră la fel de înțelegători.

– Primii ani au fost foarte grei pentru Jamie Ann, dar a găsit un bărbat minunat, care o tratează ca pe o regină și este un tată bun pentru Christy.

Jade îi atinse brațul, încercând să-l consoleze.

– Și tu ești un bărbat minunat.

– Ce te face să crezi acest lucru?

– Le iubești! Jamie Ann și Christy sunt cele două persoane importante din viața ta, fericirea lor trece în fața fericirii tale…

– Nu sunt un erou, răspunse el pe un ton morocănos. Am avut pur și simplu norocul ca totul să se termine cu bine.

– Mai puțin cu familia ta.

– În privința lor, nimic nu se va schimba.

– Dar și tu meriți să fii fericit!

– Cine a spus că nu sunt? se apără Kyle.

Pentru că Jade zâmbea fără să spună nimic, el se încruntă. Viața lui? Era mulțumit de ea, da, dar ar fi mințit dacă n-ar fi recunoscut că, uneori, simțea un gol în suflet. Din ce în ce mai des, în ultimul timp, se surprindea întrebându-se dacă e fericit. Anumite lucruri, de care își închipuia că nu-i pasă, îi lipseau deodată. Naiv, își închipuise că acel club va fi totul pentru el, iar personalul va fi noua lui familie… Oare de când munca nu-i mai era de-ajuns?

O privi pe Jade, în picioare lângă el, și deveni conștient că ea nu numai că-i îndepărta senzația de gol din suflet, dar și îi lumina viața așa cum nu reușise nimeni înaintea ei.

– Și tu, Jade, șopti el. Ești fericită?

Ea se întunecă.

– În anumite domenii, sunt.

– Și în altele?

De această dată, Jade se închise în ea. Voia să-i afle secretele.

– Jade, spuse el cu o voce surdă, luându-i mâna, nu așa îmi imaginam această seară…

– Nici eu, mărturisi ea.

În același timp, se întoarseră și intrară în sufragerie, așezându-se pe canapea. Înăuntru, căldura era sufocantă.

– Cadoul, spuse Kyle, întinzându-i pachetul.

Cu o scurtă ezitare, Jade se hotărî să desfacă nodul. Ridică micul capac, apoi rămase uluită.

– E prea mult, murmură ea, urmărind cu degetul contururile trandafirului de aur.

– Îți place? E o brățară pentru gleznă, spuse el.

– Desigur, dar…

Kyle o făcu să tacă, mângâindu-i buzele senzuale.

– Dacă-ți place, vreau s-o porți și să fii fericită cu ea.

Îngenunche în fața ei, scoase brățara din cutie și o puse în jurul gleznei fine a tinerei femei.

Mâna îi alunecă mângâietor pe piciorul ei.

– Această bijuterie ți se potrivește de minune, știai? Se potrivește cu personalitatea ta înflăcărată…

Cu obrajii roșii, Jade coborî privirea spre trandafirul care strălucea în lumină.

– Mulțumesc. E minunat.

„Tu ești minunată; simt că mă îndrăgostesc de tine".

Această descoperire îl lovi pe Kyle din plin, ca un fulger de înțelegere. Privirile lor se întâlniră, iar timpul păru că se oprește în loc.

– La mulți ani, Jade, murmură Kyle într-un sfârșit.

– Oh, Kyle…

Aplecându-se, îl sărută pe buze. Kyle se ridică, atrăgând-o într-o îmbrățișare arzătoare, iar sărutul se aprinse, plin de pasiune. Jade își strecură degetele sub cămașa lui, atingându-i pielea. Kyle se lăsă ghidat, gata s-o urmeze oriunde. Gata să-i asculte orice dorință; orice cerere a acestei guri, a acestor mâini, a acestui corp fermecător.

Atingerea ei îl subjuga, îi vorbea mult mai bine decât prin cuvinte. Mâinile fine care se plimbau pe umerii lui și-i treceau prin păr, îl rugau să se apropie, într-un limbaj mai vechi decât lumea…

– Ce-mi faci, Kyle? șopti Jade cu o voce nesigură.

– Încerc să te seduc.

Unind cuvintele cu gesturile, o ridică în brațe și o puse pe canapea, lungindu-se cu grijă lângă ea.

– Sunt pe drumul cel bun?

– Da, murmură ea, în timp ce el îi săruta gâtul. Oh, da…

Chiar în acea clipă, sună telefonul.

Jade îngheță. În ceea ce-l privea pe Kyle, el se simți smuls brusc dintr-o stare de transă.

– Lasă să răspundă robotul, șopti el.

Continuă s-o sărute cu pasiune, în timp ce telefonul suna. Vocea preocupată a lui Bruce rupse farmecul.

– Kyle? Se serbează o mulțime de zile mari, aici. Dacă mă auzi… Aș avea nevoie de o mână de ajutor…

Kyle blestemă în gând. Smulgându-se cu greutate de lângă Jade, se întinse, luă receptorul și-și drese vocea.

– Nu se poate, trebuie să angajez un al doilea barman! Săptămâna asta! Alo, Bruce? Sunt aici. Ajung în zece minute.

Kyle se întoarse spre Jade, împărțit între datoria de serviciu și tentația să-și satisfacă dorința nebună care-l copleșise.

– Trebuie să plec, spuse el cu inima grea.

– Da, știu.

Jade îi luă fața în mâini, reținându-l pentru un ultim sărut arzător. Când îi dădu drumul, cu un regret vizibil, Kyle înțelese că era pregătită să i se dăruiască.

Cu trup și suflet.

Atunci, devorând din priviri figura ei drăgăstoasă, șopti:

– Sper să nu te răzgândești, tigroaica mea…

Capitolul 8

Jade nu încetă să se gândească la Kyle tot restul serii. Nu-și găsea locul. Dorința îi curgea în vene, i se răspândea în tot corpul și știa că nu se va retrage până când Kyle nu va fi a ei.

După ce ieșise de la duș, își dăduse cu o loțiune de corp parfumată. Cămașa de noapte de culoare albastră pe care o îmbrăcase îi mângâia coapsele la fiecare mișcare. Visătoare, se admiră în oglindă și degetele delicate i se plimbară pe dantela ce-i acoperea sânii. Începu să viseze că alte mâini, nu ale ei, îi mângâie pielea…

Mâini bărbătești, îndrăznețe, care o atingeau.

Până nu de mult, datorită experienței dureroase cu Adam, ar fi fost cuprinsă de panică la ideea de a-și asuma astfel de riscuri; acum, necunoscutul nu-i mai făcea teamă. Dimpotrivă, lângă Kyle voia să-l înfrunte.

De acum, amintirea lui Adam, în loc să o întristeze, ca înainte, nu mai trezea în ea decât un vag sentiment de acceptare, ca o poveste încheiată, care aparținea trecutului.

Kyle nu semăna deloc cu Adam, iar singurătatea o apăsa mai mult decât de obicei. Era sătulă de nopțile singuratice, în

care avea ca însoțitor un jurnal intim…! Nu știa cum se va termina aventura cu Kyle, dar, în loc să se teamă de viitor, prefera să trăiască prezentul.

Instalată confortabil pe un munte de pernuțe, Jade se acoperi cu cearșaful, luă stiloul și caietul albastru de pe noptieră și începu să scrie:

E iubitul perfect, în toate privințele. Superb, tandru.

Nu mai e o fantezie, ci un bărbat real, în carne și oase. Un bărbat care-i ghicește secretele cele mai bine ascunse și care-i înțelege temerile. Un bărbat care-i știe dorințele cele mai nebunești și le realizează. Legătura dintre ei e greu de înțeles, dar e solidă, aproape palpabilă..

Dorința pentru el e de o intensitate spectaculoasă. O privește, și ea freamătă, în așteptare. O atinge și-și pierde respirația. Mângâierile lui ușoare, săruturile arzătoare nu-i mai sunt de-ajuns. Dorește unirea profundă, fizică și psihică, în care sufletele lor să fie unul singur.

Fantezia devine realitate.

Îl simt lipindu-și corpul gol de al meu, strângându-mă cu putere. Ochii lui limpezi mă privesc în timp ce ajung pe culmile pasiunii și privirea lui mă face cea mai frumoasă dintre femei.

Kyle.

Sunt a lui, e al meu. Inimă, corp și suflet…

Cu inima bătând cu putere, Jade închise ochii, strângând caietul la piept.

– Oh, Dumnezeule, murmură ea. Am făcut-o.

Făcuse pasul cel mare.

Nu numai că mersese până la capăt cu fantezia ei, dar îi dăduse bărbatului un chip și un nume: Kyle.

Uluită, Jade măsură pașii făcuți. De la început, refuza să facă dragoste cu iubitul ei imaginar. Își controla creația așa cum își controla viața, refuzând orice sentiment, ca să poată fi tot timpul stăpână pe ea.

Tot timpul fusese stăpână pe ea. Dar acum era pregătită să meargă mai departe. Pregătită să-i ofere lui Kyle corpul ei și, de ce nu, inima ei… De acum încolo, fanteziile ei vor deveni altceva…

În acea clipă, sună telefonul de lângă pat. Jade zâmbi. Înainte de a ridica receptorul, era sigură cine era.

Bărbatul din fanteziile ei.

Kyle.

Întinse mâna spre telefon.

* * *

– Alo?

Vocea lui Jade îl înfioră pe Kyle, făcându-i corpul obosit să revină la viață.

– Te-am trezit? murmură el.

– Nu, nu adormisem. Ești acasă?

– Da, răspunse Kyle lipindu-și receptorul de obraz.

Deschise ușa de la balcon și ieși în noaptea caldă. De parte cealaltă a curții, lumina inunda camera lui Jade dar, deși vedea un picior al patului, tânăra femeie rămânea invizibilă.

– Am vrut să vin să te văd, dar e trecut de miezul nopții…

– Înțeleg. A fost o seară grea, la club?

Kyle râse.

– A fost incredibil! Toată lumea vorbea despre noul restaurant, oamenii veneau să întrebe când se va deschide! Am afișat meniul și reacțiile au fost foarte bune. Nu mai rămâne decât să aștept criticile presei…

– Haide, fără falsă modestie, îl ironiză Jade. În câteva săptămâni, toată California va veni la „Fiii risipitori".

Kyle zâmbi.

– Santa Monica mi-e de-ajuns. Și ce făceai la ora asta, dacă nu dormeai?

– Scriam… o scrisoare.

O scrisoare, într-adevăr? se întrebă Kyle. Putea să parieze că scria în jurnal. Bărbatul perfect, pe care-l întâlnea în fiecare noapte, începea să-l facă gelos…

Deodată, simți nevoia s-o vadă.

– Ai un telefon fără fir?

– Da, de ce?

– Ieși pe balcon.

Ea ezită.

– Nu sunt îmbrăcată pentru…

– E târziu, nimeni în afară de mine nu te va vedea. Arată-te. Vreau să te văd, Jade.

S-o vadă și… nu numai atât. Dar, pentru acum, se va mulțumi cu privitul.

– De acord, acceptă Jade, suspinând.

În sfârșit apăru, într-o cămașă de noapte scurtă, vaporoasă.

– Salut, șopti ea, intimidată.

– Mi-a fost dor de tine, știi?

– Și mie mi-a fost dor de tine.

„Ce fericire", se felicită Kyle. Cui altcuiva, în afară de fiica lui, îi mai fusese dor de el, vreodată? Nimănui.

Privi cu atenție silueta lui Jade, acolo, la celălalt capăt al curții, mângâind din priviri curba sânilor sub materialul subțire, talia fină, picioarele lungi. Zâmbi, zărind o lucire aurie la una dintre glezne.

– Corpul tău se vede minunat cu lumina din spate, șopti el.

– Îți place ce vezi?

Zâmbetul lui Kyle se lărgi.

– Mult.

Era conștient că în ea se schimbase ceva. Această acceptare pe care și-o dorise atât de mult. Hotărî să profite de ea.

– De fapt, totul îmi place la tine, Jade. Umorul tău, mintea ascuțită, râsul tău și torsul acela de pisică, atunci când te ating.

– Kyle…

Nu era tocmai un protest. Pe buzele lui Jade, prenumele lui suna ca o mângâiere.

– Închide ochii, Jade. Vreau să-ți povestesc o poveste foarte, foarte erotică.

Chiar de la această distanță, o văzu încordându-se.

– O poveste… erotică?

– Mă inspiri, Jade. Ai închis ochii?

Urmă o pauză. Kyle își reținu respirația.

– Da, spuse ea în cele din urmă.

– Bine. Acum, imaginează-ți… Imaginează-ți gura mea care-ți sărută pielea. Apoi, mâinile mi se strecoară sub cămașa de noapte. Sunt pe sânii tăi, Jade, mângâindu-i, remodelându-i. Simți mâinile mele?

– Da, suspină Jade.

O vedea tremurând, iar vântul îi lipise cămașa de curbele senzuale. Kyle continuă:

– Gura mea îți atinge pielea catifelată a sânilor… Pielea ta are gust de miere. Vreau să te gust peste tot, înțelegi? Te mângâi, buzele mele coboară… Le simți pe piele, corpul tău freamătă sub atingerea lor?

Răspunsul fu un geamăt înăbușit, care-i făcu inima să bată mai tare.

– Așa trebuie să fie, Jade. Nu te voi lăsa să aștepți prea mult timp. Buzele mele flămânde te vor purta pe culmile plăcerii. După aceea, voi veni la tine și vom fi o singură ființă. Și tu vrei?

– Da…

O văzu apăsându-și mâna pe piept, îi auzi respirația precipitată în receptor.

– Sunt pregătită…

– Pregătită pentru ce, frumoasa mea?

– Pregătită să fac dragoste cu tine, răspunse Jade fără să ezite.

Un fior îl stăbătu, un fior animalic, primitiv.

– Dac-ai ști cât mă costă să mă abțin, să nu vin la tine chiar acum și să facem dragoste până dimineață…

– Și ce aștepți? șopti Jade.

Kyle schiță un zâmbet.

– Curând, tigroaica mea, curând. Vise plăcute…

Închise telefonul și o privi făcând la fel. De departe, Jade îi trimise un sărut pe vârful degetelor, apoi intră în cameră.

Kyle rămase privindu-i fereastra, chiar după ce lumina se stinse.

Avea un motiv întemeiat să întârzie momentul capital: voia să-și ia toate măsurile de siguranță ca Jade să i se ofere cu încredere. Plăcerea fizică nu era singurul lui obiectiv. Era îndrăgostit de ea.

Îndrăgostit! își repetă el, uluit. Nu avea altă explicație pentru vârtejul de emoții care îl cuprindeau în preajma lui Jade. Datorită ei, se simțea în același timp demn și invincibil și, pentru prima oară în viața lui, plăcerea personală trecea în urma celei a femeii de lângă el.

Dacă nu e dragoste, cineva să-i spună ce e!

Un zâmbet visător i se citi pe buze. Da, venise timpul să facă dragoste.

Și să-i ofere lui Jade o fantezie pe care n-o va uita niciodată.

* * *

– Ai vreun plan pentru week-end? întrebă Maria intrând în birou.

Jade suspină. De obicei, vineri seara, planurile ei însemnau o vizită la „Roxy", dar discoteca nu-i mai spunea nimic. Acum, prefera să se ducă la „Fiii risipitori", să se așeze la bar și să asculte muzică în timp că Kyle lucra în spatele tejghelei.

– Nici unul, răspunse ea prost dispusă.

– Nu ai întâlnire cu… el?

– Ei, bine… nu. N-am stabilit nimic.

Jade strecură un dosar în servietă, pentru cazul în care voia să-și ocupe orele libere cu muncă. Să nu aibă întâlnire era o perspectivă deprimantă, dar mai exista o șansă, pentru că nu-l văzuse pe Kyle toată săptămâna, în ciuda discuției plină de promisiuni pe care o avuseseră la telefon sâmbăta trecută…

– Kyle e ocupat la „Fiii risipitori", îi explică surorii ei care se așezase pe fotoliu. A petrecut o întreagă săptămână cu interviuri pentru chelneri și bucătari…

Bruce acceptase să se ocupe și de restaurant, spre marea satisfacție a lui Kyle care conta pe el pentru a-i încredința o bună parte din sarcinile cotidiene.

– Și lucrările de decorare? întrebă Maria.

– Sunt pe drumul cel bun. Kyle a hotărât să închidă clubul o săptămână și atfel totul va fi gata duminica viitoare. Acum, se lucrează la tejghea și la celelalte piese din lemn…

Maria zâmbi în fața entuziasmului surorii ei.

– Sunt nerăbdătoare să văd rezultatul.

– Trebuie să vii cu Grey la petrecerea de inaugurare.

– Firește! Nu vom lipsi pentru nimic în lume. Cu atât mai mult, va fi o ocazie să ieșim doar noi doi. O vom lăsa pe Clara

la socri, poate chiar până ziua următoare. Grey spune că trebuie să-i facem un frățior sau o surioară înainte să fie prea bătrână să se joace cu ei…

Jade începu să râdă, cu toate că invidia un pic ceea ce împărtășea Maria cu soțul ei. Negase de atâtea ori că are nevoie de un bărbat, afirmase sus și tare că independența valorează de mii de ori mai mult decât viața în doi, dar, încetul cu încetul, în ea creștea o dorință pe care nu mai putea s-o ignore…

– Ai găsit caietul rătăcit? întrebă Maria.

– Nu, răspunse Jade. Dacă ne gândim la curățenia generală de dinaintea vânzării, poate să fie oriunde…

Maria dădu din cap cu un aer gânditor.

– Dacă ești liberă, așa cum se pare, ce-ar fi dacă am ieși împreună? La cumpărături, la un salon de frumusețe… ce crezi?

– Nu știu, Maria.

Oferta era tentantă, dar dacă reușea și Kyle să se elibereze?…

– Nu vrei să mergi la cumpărături? exclamă Maria, ridicând o sprânceană. Trebuie să înțeleg că mi-a fost luat locul…

Nedorind să vorbească despre Kyle, Jade propuse:

– Mă voi gândi și o să-ți dau un telefon mâine dimineață, de acord?

– De acord.

Vocea lui Pam răsună în interfon.

– Jade, este aici un bărbat care vrea să te vadă. A spus că trebuie să-ți dea un plic personal.

Pam îl cunoștea pe Kyle, deci nu putea să fie el. Cine oare să fie misteriosul curier?

Jade se aplecă spre microfon.

– Vin imediat.

– Mmm, spuse Maria, ridicându-se. E ceva curios la mijloc!

– Cred că e o notă de la un client…

Numai că bărbatul cu păr cărunt, cu o caschetă neagră, cu jachetă și mănuși negre, nu părea un curier obișnuit. Când Jade se prezentă, îi întinse un plic.

Inima începu să-i bată mai tare când recunoscu scrisul lui Kyle. Când îi mulțumi curierului, acesta își puse mâinile la spate și-i spuse că așteaptă răspuns.

Sub privirile curioase ale angajaților, Jade deschise plicul și scoase un cartonaș cu un motiv floral pe spate.

„Jade,

Bărbatul care îți aduce acest mesaj e un șofer.

În față te așteaptă o limuzină care te va duce spre o aventură deosebită. O aventură… erotică. Ai încredere în mine? Dacă da, urmează șoferul.

Acum.

Dacă nu, spune-i că nu mai avem nevoie de serviciile lui și voi înțelege.

Kyle”

Jade puse cartonașul la loc în plic, încercând să-și liniștească bătăile inimii. Hotărârea era deja luată, date fiind sentimentele pentru el.

– Așadar? întrebă Maria.

Sub ochii uimiți ai surorii ei, Jade începu să râdă. Se simți deodată foarte nerăbdătoare și mai mult decât pregătită pentru aventura pe care i-o propunea Kyle.

– Până la urmă, cred că voi fi foarte ocupată.

* * *

Pentru moment, aventura consta într-un traseu anumit. Limuzina se opri în fața unei florării unde o așteptau două duzini de trandafiri roșii, al căror parfum o ameți. Pe cartea de vizită care îi însoțea, Jade putu să citească: „Nu-i decât începutul."

Șoferul porni din nou, oprindu-se mai târziu în fața unei cofetării. Se întoarse repede, cu o cutie sub braț, învelită într-o hârtie aurie.

Când mașina porni din nou, Jade desfăcu hârtia și ridică încet, cu grijă, capacul… recunoscând imediat aroma care-i gâdila nările. Bomboane de ciocolată cu cremă de piersici! Vru să guste, dar se abținu descoperind biletul pe care scria: „Le vom degusta mai târziu."

Traseul continuă până la următoarea oprire… „Secretul Victoriei". Șoferul ieși din elegantul magazin cu un pachet sub braț, pe care îl puse lângă ea, pe banchetă. Apoi scoase din buzunar un plic pe care i-l dădu înainte să se așeze din nou la volan.

De această dată, cuvintele lui Kyle o făcură pe Jade să se înfioare.

„Poart-o pentru mine."

Fără îndoială, cutia conținea o lenjerie intimă pe care el însuși o alesese. Nu încercă să deschidă pachetul. O imagine din trecut îi răsărise în minte: un alt bărbat, care voise să-i transforme înfățișarea. Povestea începuse nevinovat… și continuase cu sugestii subtile și provocări jucăușe, până la ordine fără drept de apel care voiau s-o transforme într-o femeie supusă.

Mușcându-și buzele, Jade citi și reciti propoziția scrisă de Kyle. Trebuia să accepte? Trei ani mai devreme, își jurase că n-o să mai lase niciodată un bărbat să-i dicteze alegerile!

Privi din nou trandafirii, ciocolata și cutia cu lenjerie, întrebându-se dacă acest ultim cadou era, ca și celelalte, un element din seara specială pe care Kyle o organizase pentru ea, fără alte motive ascunse, decât cu gândul la o aventură frumoasă. Nu era un joc al puterii. Nu încerca s-o manipuleze.

Limuzina se opri. Jade încercă să-și depășească temerile. Voia să se bucure de această seară cu el, ca și de noaptea care urma!

Portiera se deschise. Șoferul se înclină și spuse, zâmbind:

– Ați ajuns, domnișoară Stevens.

Acceptându-i mâna înmănușată, Jade coborî din mașină și ridică privirea uluită spre hotelul de patru stele care i se înălța în fața ochilor.

Un angajat al hotelului, în uniformă roșie cu epoleți aurii, se grăbi spre ea. Șoferul îi dădu acestuia o cheie, apoi, întorcându-se spre Jade, îi întinse un ultim plic, spunându-i că trebuie să-l deschidă în cameră.

– Pe aici, domnișoară, spuse angajatul hotelului, întrând în adevăratul palat.

„Palat" era cuvântul potrivit.

În holul pavat cu marmură, o fântână arteziană părea inima clădirii. În înălțimea tavanului, o lustră de cristal proiecta pe pereți străluciri incandescente. Impresionată de frumusețea decorului, Jade se întreba ce surprize îi mai rezerva camera…

Nu fu dezamăgită.

Punând trandafirii într-o vază de cristal, angajatul hotelului îi urase ședere plăcută și închisese ușa după el.

Jade se simțea o prințesă, descoperindu-și apartamentele. În sufrageria de două ori mai mare decât a ei de acasă, o canapea piele, înconjurată de fotolii, se afla în fața unui ecran gigantic de care, fără îndoială, nu va avea nevoie. Pe podea, un covor somptuos care se potrivea la culoare cu draperiile grele și cu tapetul.

Eleganța camerei era o adevărată încântare. Dar unde e Kyle? Amintindu-și de plicul pe care-l avea în mână, îl deschise și citi: „În cameră, urmărește drumul de trandafiri."

Nedumerită, privi în jurul ei și văzu ușa din fundul sufrageriei. Fără să ezite, înaintă și o deschise. În mijloc, trona un pat mare, în stil victorian, acoperit cu o cuvertură cu motive florale, cu pernuțe brodate. Lângă dulap, se ridica o oglindă, iar în fața ei era un balansoar.

Văzând petalele de trandafir de pe covor, zâmbi. Urmă drumul de petale până în baie… o baie demnă de „O mie și una de nopți".

Jade privi în jur, nevenindu-i să-și creadă ochilor. În cada enormă, apa plină de spumă dispărea în norul de petale. Lumânările aprinse în jur, o muzică senzuală, care se auzea în surdină, sticla de șampanie pusă la gheață, la câțiva pași de cadă… totul crea o atmosferă romantică, senzuală, ireală.

La oglindă, un bilețel spunea: „Fă o baie, destinde-te. Voi veni imediat."

Zâmbind la această perspectivă, Jade se întoarse în sufragerie și luă cutia cu lenjerie, punând-o într-un colț, lăsând plăcerea deschiderii ei pe mai târziu. Își puse un pahar de șampanie și, cu pantofii în mână, își cufundă degetele de la picioare în covorul pufos. Se dezbrăcă și intră în cadă.

Apa parfumată, șampania, muzica lentă o relaxară. Cu un suspin de mulțumire, închise ochii, scufundându-se până la umeri.

Își aminti povestirea pe care o scrisese nu de mult timp. Decorul era asemănător, încărcat de o senzualitate provocatoare. Baia parfumată… lumânările… și mâinile puternice alunecându-i pe pielea goală…

Sub spumă, pielea ei se înfioră. Pentru o clipă, crezu că visase această mângâiere delicată, dar când încercă aceeași senzație, deschise ochii.

Îl privi pe Kyle, acest rebel cu păr buclat care devenise bărbatul din fanteziile ei, în povestirile devenite realitate. Cu pieptul gol, îngenunchease lângă cadă și ochii lui albaștri străluceau de dorință și de tandrețe.

– Închide ochii, îi ordonă el într-un murmur.

Pentru că întârzia să-l asculte, o făcu să cedeze, privind-o intens. „Trăiește-ți fantezia", își spuse Jade, cu respirația tăiată. Se lăsă pe spate, închizând ochii.

Imediat, simți pe piele atingerea buretelui de baie; acesta îi alunecă pe umeri, pe sâni, pe abdomen, ajungându-i pe șolduri… Kyle nu se grăbi, atinse toate zonele sensibile, fără să ducă la capăt promisiunile din gesturile lui. Copleșită, Jade se auzi gemând…

Era atât de pierdută în lumea de senzații, atât de absorbită în aventura pusă la cale de Kyle, încât avu nevoie de ceva timp să-și dea seama că n-o mai atingea. Așteptă, apoi deschise încet ochii.

Bărbatul din fanteziile ei dispăruse!

Capitolul 9

Jade își contemplă reflecția în oglinda din sala de baie, plăcut surprinsă de gusturile lui Kyle în materie de lenjerie feminină.

Lenjeria de culoarea piersicii aleasă de Kyle avea un model romantic, inocent și, în același timp, senzual. Foarte, foarte feminin. Bustul era din dantelă, cu o închizătoare complicată; faldurile fustei erau de mătase și se învolburau în jurul coapselor, până deasupra genunchilor, subliniind curbele voluptuoase, fără să se muleze pe ele. Chilotul era din aceeași dantelă foarte fină, cu un model provocator.

Inspirând profund, Jade își întâlni propria privire în oglindă. Dispăruse imaginea femeii îndrăznețe și independente, pe care o arătase până acum… Își regăsea personalitatea pe care o ascunsese ani întregi: cea care voia să creadă în sentimente și în poveștile romantice, pe care le crea în fanteziile ei.

Numai că această seară nu mai era o fantezie.

Era realitate.

Neluând în seamă teama care i se cuibărise în piept, Jade deschise ușa sălii de baie și intră în cameră. Alte lumânări

fuseseră aprinse, scăldând camera într-o lumină blândă. Patul era desfăcut, iar cuvertura era acoperită cu petale de trandafiri.

O mișcare îi atrase atenția.

Kyle se legăna în balansoar. Ochii lui întunecați, arzători, o priviră, aprinzând în simțurile ei o flacără atât de puternică, încât tânăra femeie se simți cutremurată.

Nu știa ce să facă. Nu știa ce aștepta un bărbat ca el. Experiența ei sexuală se limita la virginitatea pierdută cu stângăcie pe bancheta din spate a unui Mustang, cu un student. Apoi, fusese Adam, care o forțase să adopte un anumit comportament, atât în public, cât și în viața lor intimă. Atunci, din spirit de contradicție, scrisese în jurnal propria ei versiune despre dragoste și sexualitate. Acum, se găsea în fața lui Kyle, înfruntând realitatea pentru prima oară după atâția ani și se simțea copleșită de îndoieli.

Va ști oare să se arate la înălțime, să-i placă acestui bărbat care știuse atât de bine s-o seducă?

– Ești nervoasă, spuse el cu o voce blândă care răsună în penumbră.

– Puțin, recunoscu Jade, cu inima bătând cu putere.

Pentru că schița un pas spre el, Kyle îi ceru:

– Oprește-te acolo.

Nu făcu nici un gest să vină la ea.

– Ai încredere în mine, Jade?

– Am venit aici, nu-i așa? răspunse Jade cu o voce nesigură.

– Ce se va întâmpla în această seară va schimba multe lucruri între noi. Vreau să te aud că ai destulă încredere în mine pentru a face tot ce-ți voi spune să faci.

Împărțită între dorință și nesiguranță, tânăra femeie ezită o ultimă oară.

– Eu… am încredere în tine.

– Bun. Atunci, desfă nodul lenjeriei.

Brusc, Jade nu mai fu atât de sigură că vrea să meargă până la capătul acestei aventuri. În profunzimile sufletului ei, refuza să fie dominată.

– Dacă nu, fantezia se termină aici, Jade.

La cuvântul „fantezie", ea tresări.

– Fantezia?

– Fantezia mea, a ta, și poate a noastră, preciză Kyle, cu un zâmbet fermecător. Tu hotărăști.

O lăsa pe ea să aleagă. Ce să facă? Să renunțe la jocurile lor erotice, știind că, mai târziu, va regreta această decizie? Sau să scrie împreună fantezia lor?

Apucând panglica de mătase, trase. Mătasea rămase lipită de sâni, refuzând să cadă.

Crezu că-l aude pe Kyle suspinând. Ochii lui o fixau în continuare. Făcându-și curaj, își plimbă privirea de-a lungul corpului însoțitorului ei; totul spunea cât de tare o dorea și se simți cuprinsă de o mândrie pur feminină, cum nu mai încercase niciodată. Fu ca o revelație. Era conștientă de puterea pe care o avea asupra lui și, dintr-o dată, se hotărî să-l înnebunească.

Zâmbi provocator, zâmbetul femeii sigură de senzualitatea ei. Fără să mai aștepte alte instrucțiuni, strecură un deget sub o bretea, pe care o făcu să alunece pe umăr, pe braț, apoi repetă gestul cu cealaltă. Mâinile ei mângâiară dantela care-i acoperea sânii, trăgând-o încet în jos, centimetru cu centimetru.

Kyle reacționă la acest spectacol. Încurajată, prinse dantela cu degetele, dezvelindu-și abdomenul, apoi coapsele. Lenjeria nu mai era decât o grămăjoară mătăsoasă la picioarele ei. Rămase nemișcată, prezentând ochilor febrili ai lui Kyle goliciunea ei, abia ascunsă de un triunghi de dantelă.

Kyle se ridică, venind spre ea cu un pas ușor. O privi de sus până jos, fără s-o atingă. Oprindu-se în spatele ei, îi puse mâinile pe șolduri, făcând-o să se dea câțiva pași spre stânga.

Erau acum în fața oglinzii.

Această situație îi reaminti lui Jade o fantezie pe care o scrisese în urmă cu ceva timp, dar uită repede aceast fragment de amintire, contemplând imaginea din oglindă, decupată în strălucirea lumânărilor. În spatele ei, vedea figura și părul întunecat al lui Kyle. Privirile lor se încrucișară.

Kyle, zâmbind, își lunecă mâinile în jurul taliei ei și-i atinse sânii, admirându-i în oglindă. Cu un suspin de satisfacție, le mângâie rotunjimea.

Jade își înghiți geamătul care-i urcase pe buze.

– Ești atât de frumoasă, murmură el, iar răsuflarea lui arzătoare îi trezi fiori în tot corpul. Privește…

Jade îl ascultă, hipnotizată de scena care se desfășura în fața ochilor ei. Cu o lentoare studiată, Kyle îi trase în jos triunghiul de dantelă al chilotului, până la glezne, urmând coborârea cu săruturi pasionate. Când îi săruta șoldurile, iar ea se găsi goală în fața lui, Jade aproape nu mai respira. În timp ce corpul tinerei femei vibra de o dorință mai puternică decât cunoscuse vreodată, Kyle își afundă dinții în carnea moale a unei fese. Jade se cambră, apoi simți că se topește când el sărută cu blândețe mușcătura. Își strânse pumnii, străduindu-se să-și stăpânească dorința de a-l atinge, de a-i simți forța sub degete, de a îmbrățișa corpul lui arzător.

– Întoarce-te, Jade, șopti Kyle cu o voce răgușită.

Înainte să se execute, Jade mai privi o dată în oglindă, sub linia slipului, urma bruștei ei rebeliuni de după ruptura cu Adam. Fluturele multicolor tatuat cu multă grijă era pentru ea o adevărată comoară. Era puțin neliniștită, arătându-l pentru prima oară unui bărbat…

Fără să se mai gândească, se întoarse.

Așezat pe marginea patului, Kyle devora din priviri fiecare detaliu al corpului ei feminin. Incapabilă să rămână indiferentă la această privire avidă, roși din cap până-n picioare. Nu se simțise niciodată atât de vulnerabilă. Atât de fragilă, sufletește și trupește.

O copleșea nevoia să-și ia hainele și să se acopere, dar Kyle întinse mâinile, cuprinzându-i coapsele tremurătoare.

– Jade… ești perfectă, murmură el.

Degetele lui mângâiau pielea catifelată, întârziind în colțurile cele mai intime, mai ascunse.

– Pur și simplu perfectă.

Gemând de plăcere, Jade se cambră, venind mai aproape de degetele lui fermecate. Tot corpul îi tremura, simțea că amețește, îmbătată de pasiune. Se agăță de umerii lui, suspinând în timp ce el mângâia fluturele cu degetele.

– Mă surprinzi de fiecare dată, tigroaico…

Aplecându-se, Kyle puse un sărut fierbinte pe micul desen, plimbându-și apoi buzele până la sâni. Atingerea buzelor lui o ardea, ca un foc pe care nu voia să-l stingă… Niciodată, în nopțile de insomnie, nu putuse să-și imagineze această foame nestăpânită pe care o trezea în ea atingerea lui Kyle.

Cu blândețe, el îi luă mâinile, punându-le pe pieptul lui. Simțea bătăile nestăpânite ale inimii; flacăra care-i strălucea în privire era martora dorinței lui… Parcă animate de o voință proprie, degetele îi alunecară pe pieptul puternic, spre cureaua pantalonului.

Cu mâinile înfundate în părul ei, Kyle șopti:

– Da. Dezbracă-mă…

O sărută cu pasiune.

Chinuită de dorința de a-l vedea gol, la rândul ei, îl ascultă. Cu abilitate, deschise cureaua, apoi fermoarul pantalonului, trăgându-i de pe el. Când ajunse, în sfârșit, gol, îl cuprinse cu brațele, bucurându-se de căldura și forța lui. Se bucură de frumusețea lui, mângâindu-l îndelung. Kyle se cutremură, gemând.

Sub mângâierile ei, se străduia să-și rețină plăcerea, strângând din dinți. Nu credea că-i va fi atât de greu să se stăpânească. Cu această femeie se simțea ca un adolescent pe

punctul să cunoască pentru prima oară dragostea. Cu toate acestea, organizase cu prea mare grijă această seară ca să nu se stăpânească…

Hotărându-se, prinse mâinile lui Jade, împingând-o cu blândețe.

– Oprește-te, murmură el. Mă înnebunești, nu vreau ca totul să se termine chiar înainte să înceapă, iar dacă o să continui să mă mângâi așa, nu mai răspund de mine…

Ușurat s-o vadă zâmbind în continuare, o aduse lângă el, pe pat.

– Prima dată, vom merge încet, promise el, sărutând-o cu pasiune.

O simți destinzându-se în brațele lui și se gândi la lungile nopți de pasiune care vor urma.

– Mai târziu, frumoasa mea, putem să shimbăm ritmul, așa cum vrei. Avem toată noaptea la dispoziție; putem să punem în practică tot ce visăm de luni întregi…

– Da, șopti ea languros. O, da…

Kyle întinse corpul ei fremătând pe petalele de trandafir de pe cuvertură. Parfumul florilor amestecat cu parfumul lui Jade îl îmbăta. Căzu în genunchi în fața ei.

– Așadar, visai la mine, Jade?

Sărută talpa sensibilă a unui picior, apoi prinse pielea cu dinții, făcând-o să scoată un mic țipăt. O văzu crispându-se de plăcere.

– Poate o dată sau de două ori, mărturisi ea cu o voce răgușită.

– O să te ocupi de mine mai târziu, spuse Kyle, zâmbind la vederea brățării pe care o purta la gleznă. Acum, îți voi arăta ce-mi imaginam în nopțile mele de insomnie…

Continuă s-o sărute, mângâindu-i cu buzele pielea încinsă. Încet, încet, atingerea lui urca de-a lungul picioarelor, spre coapse. Corpul lui Jade vibra…

– Kyle, gemu Jade.

– Sst, frumoasa mea, lasă-mă să te iubesc.

Fără altă rugăminte, își continuă sărutările, din ce în ce mai senzuale, explorându-i corpul. Nu voia decât un singur lucru: s-o facă să i se ofere cu toată încrederea.

Nu se îndoia de succesul lui, pentru că deja o simțea cedând farmecului lui. Îi simți corpul arcuindu-se, îi auzi micile țipete pe care nu putea să și le rețină. O văzu urcând pe culmile plăcerii în brațele lui și o strânse cu putere, în timp ce fiorii o străbăteau.

Jade scoase un țipăt, strângând cu degetele crispate cuvertura în timp ce corpul ei, transportat de plăcere, se liniștea. Privind corpul minunat care i se oferea, Kyle întâlni privirea ei plină de recunoștință. Nemilos, începu s-o mângâie din nou, cu atâta insistență încât o simți iarăși încordându-se și știu că e ușor s-o cucerească din nou.

– Spune-mi ce vrei, Jade…

Ceea ce contează e ce hotărăște ea, își spuse Kyle. Dacă asta dorește, își va petrece noaptea aducându-i toată plăcerea din lume, fără s-o posede.

– Te vreau pe tine, murmură ea. Te doresc. Vino, Kyle…

Se simți copleșit de bucurie. Chemându-l la ea, Jade nu-i oferea numai corpul ei, ci îi făcea cadoul cel mai prețios pe care îl primise vreodată în viața lui! O încredere totală, necondiționată și poate chiar… dragostea.

Kyle acceptă acest cadou cu recunoștință. Era tocmai ce-i lipsise toată viața.

Cu un suspin de satisfacție, îl primi, privindu-l în ochi și mângâindu-i spatele. Își înfășură picioarele în jurul lui, strângându-l cu putere. Înainte să se lase în voia pasiunii, o privi adânc în ochi.

– Ochii tăi sunt aurii, murmură el, plin de admirație.

Îi mângâie obrazul catifelat.

– Sunt minunați, Jade. Verde și auriu, cu o tentă închisă în jurul irisului.

Tânăra femeie primi complimentul roșind.

– Nu sunt decât niște ochi obișnuiți… răspunse ea încet.

– Nimic nu e obișnuit la tine, protestă Kyle.

Ca să-i dovedească, îi luă buzele într-un sărut pasionat care o lăsă fără suflare. Jade îl strânse în brațe, ghidându-l în jocul plăcerii, chemându-l spre culmile extazului…

Abia acum Kyle se lăsă pradă plăcerii. Gemu, simțindu-se învăluit în căldura ei, minunându-se de perfecțiunea unirii lor și de forța pasiunii care-i copleșea.

Un suspin de plăcere urcă pe buzele lui Jade. Cuvintele pe care Kyle i le șoptea la ureche o înflăcărau.

Kyle înțelegea, pentru prima oară în viață, ce înseamnă să pui plăcerea unei femei înaintea propriei plăceri. Ce înseamnă să o dorești complet, să te simți copleșit și, în același timp, să simți că nu te mai saturi.

Așa îl făcea Jade să se simtă.

* * *

– Pentru tine, murmură Kyle, jucăuș.

– Tot?

– Gustă…

În picioare lângă pat, o privi devorând din priviri bomboana pe care i-o adusese. Dumnezeule! Ce tablou încântător… Jade îngenuncheată în fața lui, cu părul în dezordine și cu obrajii roșii… cămășuța pe care o luase pe ea era încă neîncheiată, oferindu-i lui Kyle imaginea fermecătoare a sânilor rotunzi, liberi sub dantela fină.

Înclinând capul, Jade se întinse provocator.

– Ador ciocolata…

Ca răspuns, Kyle îi duse bomboana la buzele încă înroșite de săruturile lor arzătoare, apoi i-o strecură în gură. Cu ochii închiși, tânăra femeie mușcă.

Din nou, Kyle se scufundă într-o contemplare fascinată. Văzu zâmbetul fericit al lui Jade, plăcerea care i se citea pe figură și trebui să-și rețină dorința nebună de a se întinde să savureze de pe buzele ei gustul dulce al bomboanei.

– Savuros, spuse ea cu un aer de pisică.

– Nu vreau decât să-ți fac plăcere, răspunse Kyle dându-i o cupă de șampanie.

Jade bău o gură, apoi îl privi cu un aer uimit.

– Nu te-aș fi crezut atât de romantic. Atâtea atenții, atâtea cadouri…

Punând paharul și cutia de bomboane pe măsuța de la capătul patului, se sprijini într-un cot.

– Pentru orice există o prima oară.

Chiar și pentru a te îndrăgosti, se gândi el. Da, încetul cu încetul se obișnuia cu ideea că-i poate da lui Jade o parte din el pe care nu se credea capabil s-o dăruie.

– Și tu, continuă el, îmi rezervi surprize. Chiar din cele mai neașteptate…

Tânăra femeie se îmbujoră. Cu un gest mașinal, mângâie mătasea lenjeriei.

– De ce te-ai hotărât să-ți faci un tatuaj?

– Un impuls de moment, răspunse ea, ridicând din umeri.

Explicația părea prea simplă.

– Sunt sigur că a mai fost ceva care a motivat această hotărâre. Sau era vorba despre cineva?

Ea privi în altă parte, părând interesată de tabloul de pe perete. Dar Kyle nu renunță. Prinzându-i bărbia, o întoarse spre el. În ochii ei se citea acum tristețea, ca și cum o durere apăruse din trecut.

Insistă, împins mai mult de dragoste decât de curiozitate.

– Povestește-mi, Jade. Nu vreau să te judec, dar vreau să știu ce s-a întâmplat cu Adam, cel care te-a făcut să-ți pierzi încrederea în bărbați.

Tăcere.

Îi mângâie obrazul, suspinând. Această femeie îi bântuia visele de șase luni; îi trebuiseră mai puțin de două luni ca să se îndrăgostească de ea; nu se punea problema să lase deoparte un detaliu esențial pentru viața lor viitoare.

– În această seară ai avut încredere în mine pentru mai multe lucruri, șopti el. De ce nu faci la fel și pentru trecutul tău?

Jade îl privi pe Kyle, acest bărbat care devenise atât de prețios pentru ea într-un timp atât de scurt. Care-i ghicise dorințele cele mai ascunse, care-i dăduse încredere în ea. Care îi dăduse atât de multe lucruri, fără să-i ceară nimic în schimb.

Ca să se relaxeze și să se înarmeze cu mult curaj, luă paharul și bău o înghițitură de șampanie rece înainte să înceapă.

– L-am întâlnit pe Adam Beckham la o petrecere a unui client, un bancher, începu ea, în timp ce-și aducea în memorie acea seară aducătoare de ghinion. Adam lucra pentru acesta în departamentul investiții. S-a arătat fermecător, iar eu am fost încântată. În seara următoare, am ieșit împreună. Relația noastră a devenit foarte repede serioasă. Fără să-mi dau seama, am ajuns să mă atașez de el. Eram gata să fac orice să-l păstrez…

Cu inima strânsă, Jade își șterse palmele transpirate. În afară de sora și de părinții ei, nu mai încredințase nimănui secretul efectelor devastatoare pe care le avusese asupra ei relația cu Adam.

Aruncă o privire spre Kyle. Era nemișcat, atent, de o răbdare îngerească. Forța liniștită care se degaja din privirea lui îi dădu lui Jade curajul să continue.

– După o lună sau două, Adam a început să-mi sugereze, discret, să-mi modific stilul, coafura, de exemplu. Aveam părul

des, lung până la talie, pe care îmi plăcea să-l las liber. El îl prefera în coc, insistând să nu tai din el nici un centimetru.

Imediat, Jade își duse mâna la ceafă. Nu regretase niciodată că se tunsese imediat după despărțire. Fusese un gest de sfidare, o afirmare a independenței.

– Lui Adam nu-i plăcea nici să mă machiez. Așa că nu mai foloseam decât foarte puțin machiaj. A venit după aceea capitolul haine. A hotărât că, dacă voiam să fiu iubita unui bancher respectabil, trebuie să mă îmbrac într-un mod corespunzător…

„Și nu ca o păpușă Barbie" spusese el. Jade își amintea ca și cum ar fi fost ieri.

– Am mers să-mi creez un nou stil vestimentar. Adam a ales pentru mine numai costume sobre, în tonuri întunecate.

Abia acum înțelegea strategia lui Adam… Întunecase hainele însoțitoarei lui ca să strălucească în comparație cu ea în costumele lui elegante. Mai târziu, mult prea târziu, înțelesese că avea nevoie să se simtă superior.

Degetele ei întâlniră o petală de trandafir, pe care o strânse în pumn, privindu-l pe Kyle pe furiș. El nu spunea nimic, dar era vizibil că nu-i plăcea ce auzea.

– Adam nu s-a mulțumit să-mi modifice înfățișarea, continuă ea cu o voce fără timbru. Voia să controleze totul. Avea ideile lui despre cum trebuie să mă comport. În public și în intimitate. A început să-mi pândească plecările și venirile… Și eu am căzut în capcană! M-am lăsat influențată, devenind altă persoană. O femeie supusă, pe care o construise după dorința lui. S-a întâmplat atât de repede… Nu văzusem cât ajunsese să mă manipuleze…

Simțea că are nevoie de aer. Rdicându-se, se îndreptă spre fereastră și ridică perdeaua.

Sub ochii ei, la orizont, se vedeau luminile orașului. Văzute de la al șaisprezecelea etaj, prin geam, luminile farurilor,

clădirile, panourile publicitare păreau stele pictate pe catifeaua neagră a cerului. Acest spectacol o mai liniști pe tânăra femeie. Agitația străzilor devenea la fel de ireală ca orbirea de care dăduse dovadă cu trei ani în urmă.

– Ce s-a întâmplat, Jade?

Vocea neliniștită a lui Kyle o aduse în prezent. Se înconjură cu brațele, înghețată de amintirile care o copleșeau. Mai rămânea să-i povestească ce era mai greu, dar făcuse deja primul pas și avea mai multă încredere în Kyle decât se crezuse în stare. Așa că-și înghiți tristețea și continuă să-și purifice viața de acest trecut dureros.

– Maria și părinții mei erau neliniștiți de aceste schimbări în comportamentul și în înfățișarea mea… O parte din mine– cea care era îndrăgostită de Adam– nu era mulțumită de amestecul lor, continuând să nege ceea ce era deja evident. Eram hotărâtă se le dovedesc că se înșală.

În cameră se lăsă tăcerea. Lui Jade îi era teamă de ce urma… cea mai rea noapte din viața ei… Simți cum i se strânge stomacul, iar presiunea din piept i se părea insuportabilă.

– Într-o zi, Adam a fost avansat. Am organizat o mică petrecere pentru prieteni și familiile noastre ca să sărbătorim. Cu această ocazie, voiam să mă fac frumoasă și să le arăt părinților mei că Adam nu era atât de tiranic pe cât credeau ei. Așa că am fost la un salon de cosmetică și de coafură. Când am ieșit, aveam un păr ondulat până la șolduri. Mi-am cumpărat și o rochie, lungă, sexy, despicată pe un picior…

Jade își puse palma pe geamul rece, zâmbind trist.

– Îmi amintesc că mă admirasem în oglindă spunându-mi că, pentru prima oară de la întâlnirea noastră, mă simțeam feminină și dezirabilă. Ultimul gând al meu a fost: „ O să fie mândru de mine”… Dar când a sosit Adam și m-a văzut vorbind cu unul dintre colegii lui, în această ținută sexy, s-a îngălbenit.

Jade începu să tremure la amintirea ochilor lui Adam lucind de o furie rece; îl revăzu venind spre ea cu o expresie de un dispreț absolut, auzi vocea lui aspră…

– În fața tuturor, mi-a spus, cuvânt cu cuvânt: „Nu vreau să fiu văzut cu o femeie care se îmbracă la fel ca o prostituată!”. Și m-a lăsat acolo, în mijlocul petrecerii dată în cinstea lui.

– Nemernicul, murmură Kyle.

– Eram umilită, adăugă Jade cu ultimele forțe, fără să se mire că-și simțea ochii înotând în lacrimi. Am crezut că mor de rușine…

În fereastră, zări umbra lui Kyle care se apropia de ea. Îndurerată, se abandonă în brațele lui, când o înconjură și o trase spre el, consolând-o cu o blândețe minunată.

– Frumoasa mea… șopti el. Îmi pare atât de rău…

Jade închise ochii, savurând atingerea lui, regăsindu-și încetul cu încetul sângele rece de care avea nevoie ca să-și termine povestirea.

– La început, eram… amorțită. Dar familia mea m-a susținut. Smulsă de sub influența lui, am reușit să-mi dau seama în ce pericol fusesem. Atunci, mi-am jurat să nu mai las nici un bărbat să mă manipuleze, încheie Jade.

* * *

Kyle strânse degetele ei tremurătoare în palmă și o legănă cu tandrețe, ca pe un copil, încercând să-i calmeze tremuratul. În lumina acestor dezvăluiri, înțelegea mai bine de ce îl respinsese și de ce nu avea încredere într-o relație amoroasă. Povestirile din jurnal căpătau și ele un alt înțeles: în ficțiune, Jade putea să-și exprime dorința pentru un iubit fără să se teamă că-și va pierde controlul, pentru că era ea, doar ea, cea care hotăra până unde va merge.

– Astfel, după Adam, te-ai revoltat…

Ca și micul fluture tatuat pe piele, se gândi Kyle, ieșise din crisalida înăbușitoare.

– Într-un fel, recunoscu Jade, cu capul sprijinit pe umărul însoțitorului ei. Mi-am cumpărat haine în culori vii, mi-am tăiat părul, am purtat chiar și lentile de contact colorate… Era un mod de-a spune că acest capitol al vieții mele s-a încheiat. Și ca să-mi dovedesc independența, într-o zi m-am hotărât să-mi fac un tatuaj. Un lucru pe care nimeni, niciodată, nu va putea să mi-l ia.

Kyle zâmbi, înțelegând foarte bine acest act de afirmare a propriei voințe. O întoarse pe Jade în brațe.

– Știi, îmi place foarte mult acest fluture… dar nu pot să suport ideea că un alt bărbat poate să-l vadă vreodată.

Jade ridică sprâncenele și Kyle descoperi cu ușurare că ochii ei verzi își recăpătaseră strălucirea.

– În afara celui care l-a făcut, spuse ea, tu ești primul care îl vede. Și care-l atinge…

Bărbatul nu putu să-și rețină suspinul de satisfacție.

– Sper că voi fi și ultimul.

Regretă imediat aceste cuvinte, simțind-o încordându-se în brațele lui.

– Tigroaica mea, spuse el, mângâindu-i obrazul, nu e vorba despre putere. Fii sigură că-ți voi respecta întotdeauna independența, fără să încerc să-ți dirijez viața. Dar…

Emoțiile pe care le reținuse cu grijă cereau să fie exprimate. Kyle hotărî să riște.

– …e un lucru pe care trebuie să-l știi.

– Ce anume?

Spre propria surprindere, cuvintele pe care nu le pronunțase niciodată veniră de la sine.

– Știu că eram de acord cu o aventură simplă, fără viitor… numai că, pe parcurs, m-am îndrăgostit de tine.

Jade rămase mută de uimire. Această declarație îi păru în același timp minunată și înspăimântătoare…

– Oh, Kyle, murmură ea, uluită. Țin foarte mult la tine, dar…

„Dar mi-e teamă să nu mă înșel. Mi-e teamă să-mi las inima să vorbească…"

– Lasă-mi puțin timp, de acord?

Kyle îi luă mâna, sărutându-i degetele tremurătoare.

– Ai la dispoziție cât timp crezi că ai nevoie… Dar, în timp ce te gândești, n-ar fi mai bine dacă am profita de această seară? Te doresc, Jade. Cred că nu-mi voi satisface niciodată această dorință…

Jade se simți cucerită.

– Da, șopti ea. Atinge-mă, fă dragoste cu mine…

Grăbit, Kyle o dezbrăcă, strângând-o cu putere în brațe. Se simțea copleșit de parfumul ei.

Jade gemu când gura lui fierbinte îi luă în stăpânire buzele tremurătoare, în timp ce mâinile lui alunecau pe pielea catifelată. O ridică în brațe și ea îl înconjură cu picioarele, strângându-l cu putere.

De această dată, o iubi cu pasiune, repede, dur, sărutând-o înnebunit, cu ochii larg deschiși, urmărind pe figura ei reacțiile pasionale. Cu degetele înfundate în părul lui des, Jade își reținea cu greu țipetele. Dar nu dură mult până ce se abandonă total plăcerii.

Furtuna pasiunii îi ridică pe un val de plăcere atât de intens, încât Kyle crezu că-și pierde cunoștința. Privind în ochii lui Jade, recunoscu ceea ce tânăra femeie nu era încă gata să accepte: și ea era îndrăgostită.

Capitolul 10

După plecarea ultimului client, Kyle închise ușa clubului cu cheia și stinse luminile. Firma pe care scria cu litere aurii „Fiii risipitori" lumina în noapte. Dăruită în urmă cu două zile de Jade, această firmă era foarte elegantă.

Pentru că se mirase de acest gest, Jade pur și simplu își înnodase brațele în jurul gâtului lui, șoptindu-i că știe un mod în care să-și dovedească recunoștința. Apoi îl sărutase cu pasiune, sărut care pusese capăt discuției.

Era atât de ușor să-i trezească dorința, se gândi Kyle. O privire. O atingere. Mirosul de piersică…În acea dimineață, se refugiaseră în birou ca o corabie surprinsă de elementele dezlănțuite, atât de înfometați unul de altul încât se iubiseră pe canapeaua de piele, abia dezbrăcați, ajungând împreună pe culmile plăcerii.

De o lună, calculă Kyle, astfel de episoade deveneau din ce în ce mai dese. Făceau dragoste oriunde, oricând, cu un sentiment de nevoie permanentă și momente de pură tandrețe.

Zi după zi, oră după oră, Kyle se simțea din ce în ce mai îndrăgostit. Jade îl făcea să se gândească la lucruri la care nu îndrăznise niciodată să viseze, la promisiuni și angajamente care îl înspăimântaseră…

Existența caietului violet începuse să-i apese conștiința.

Mângâierea mâinii pe umărul lui îl aduse în prezent. Întorcându-se, o prinse în brațe. Ea îi zâmbi, cu ochii strălucind de același sentiment de satisfacție pe care-l încerca și el.

– Nu ți-am spus că seara de inaugurare va fi un succes? întrebă ea.

– Numai de vreo sută de ori, recunoscu bărbatul.

Toată săptămâna trecută, tânăra femeie îl asigurase că totul va fi bine. Lui Kyle îi era teamă c-a făcut prea multe împrumuturi și că localul va cunoaște cele mai mari greutăți înainte să se scufunde definitiv, ca multe alte localuri, doborât de datorii. Astfel, familia lui va avea proba că e atât de irresponsabil pe cât credeau ei.

– Ascultă-mă cu atenție, spuse Jade, lipindu-se de el. Mă pricep la afaceri, atât la a mea, cât și la a ta. Împreună, vom face o echipă de neînvins.

Și nu numai în afaceri, recunoscu bărbatul în gând, cedând fără să vrea dorinței să-și plimbe degetele pe spatele mătăsos al partenerei lui. Prin rochia subțire îi simțea pielea fierbinte.

– Putea noul „Fiii risipitori" să nu fie un succes? Privește în jurul tău, șopti ea, mulându-se pe conturul corpului lui.

În ciuda dorinței care, încetul cu încetul, îi tulbura privirea, Kyle o ascultă, privind în jurul lui. Atmosfera era așa cum dorise: sofisticată, dar discretă, la modă, dar călduroasă. Mobilele din lemn și parchetul lustruit străluceau ca niște oglinzi, în fața tejghelei de aramă lucitoare. Scaunele aveau tapiserie de culoare verde închis, iar draperiile se asortau cu acest decor. În fundul sălii se ridica acum cabina disc-jockey-ului, iar mai devreme, ringul de dans fusese plin de

amatori ai muzicii country. Amatori care protestaseră când programul muzical se terminase… Era un semn sigur că vor reveni.

Privind cu coada ochiului la angajații ocupați cu aranjarea sălii, Kyle trebui să recunoască: era o reușită.

– Amintește-ți de mulțimea care se adunase la intrarea în restaurant, continuă Jade, fără să mai ținem cont de cuvintele pline de laudă pe care le-am auzit… „Fiii risipitori" este pe punctul de a depăși succesul lui „Roxy"! Chiar și tata era impresionat.

Ochii lui Kyle fixară buzele tinerei femeie, pline și apetisante ca un fruct proaspăt. Se simți copleșit de dorință. Cu greu, reuși să-și amintească de personalul care nu plecase încă.

– A fost foarte drăguț din partea părinților tăi că au venit, spuse el, cu atât mai sensibil la gestul lor cu cât familia lui nu avea nici cel mai mic respect pentru ocupația lui. Și din partea lui Grey și a Mariei…

– Cred că te admiră cu toții.

Kyle zâmbi, strângând-o în brațe. Mângâindu-i spatele, murmură:

– Cu toate acestea, am niște vicii ascunse…

Râsul cristalin al lui Jade îl electriză, amestecându-se cu parfumul dulce al pielii ei.

– Poate că ai vicii, dar nu defecte. Ești aproape prea bun ca să fii adevărat!

Această declarație rupse farmecul care-l înconjura pe Kyle. Imediat, se gândi la modul în care ajunsese la inima ei și se rușină.

– Costumul îți vine de minune, spuse Jade, mângâindu-l cu degetele. Dacă ți-aș povesti la ce m-am gândit toată ziua…

Kyle se grăbi s-o oprească, punându-i un deget pe buze. Știa prea bine cum se desfășurau fanteziile ei și, mai ales, cum

se terminau… O fantezie pe care voia s-o realizeze… mai târziu. Dacă cel puțin senzația de vină la gândul că i-a violat intimitatea jurnalului l-ar lăsa în pace…

Inspiră profund, fără să scape de starea de nemulțumire. O dorea pe Jade ca un nebun.

– Încetișor, tigroaico, șopti el, sărutând-o ușor pe buze. Mai am cel puțin o oră de muncă în această seară. Dacă nu pleci, nu voi mai ieși de aici!

Jade nu protestă, plecând să-și ia haina și poșeta.

Câteva minute mai târziu, o însoțea la mașină, în întunericul nopții. Înainte să urce, tânăra femeie se opri în fața lui. Pe buze îi plutea un zâmbet poznaș. Sub cerul presărat cu stele, ochii ei minunați străluceau feeric.

– Știu că e prea târziu, dar… Vrei să treci pe la mine după ce termini aici? Ca să sărbătorim acest eveniment împreună. Am o surpriză pentru tine…

Instinctiv, Kyle înțelese că vorbea despre un dar anume, iar inima lui se topi ca zăpada sub soare. În această clipă, dacă n-ar fi folosit o înșelăciune ca să ajungă aici, s-ar fi simțit cel mai norocos bărbat din lume. Dumnezeule, avea impresia, din ce în ce mai puternic, c-o înșală!

– Ei, ce spui? întrebă Jade, neliniștită.

Cu inima strânsă, Kyle își rulă pe deget o șuviță din părul ei și înțelese brusc ce trebuie să facă.

– Aș fi nebun să refuz o astfel de ofertă, răspunse el.

Figura lui Jade se înseninã.

– O să te aștept, promise ea, strecurându-se în spatele volanului.

Cu mâinile în buzunare, Kyle privi mașina roșie dispărând, apoi se întoarse să admire fațada clubului. O senzație binefăcătoare de împlinire în fața rezultatului atâtor ani de muncă înverșunată îl făcu să uite sentimentul de vinovăție față de Jade.

Din punct de vedere profesional, își atinsese scopul.

Copil fiind, dorea neapărat aprobarea unui tată pe care nu reușea să-l mulțumească niciodată și să se facă acceptat de un frate care nu vedea în el decât un adversar în lupta pentru cucerirea inimii tatălui lor. Așa a devenit un adolescent imprevizibil, stăpânit de furie, se gândea Kyle cu amărăciune. Iresponsabil, așa îl numise tatăl lui, când tocmai disprețul acestuia îl împingea să nu respecte nici o autoritate!

Disciplina care îl ajutase să-și recapete echilibrul în loc să ajungă de cealaltă parte a legii, o datora marinei. Serviciul militar îi insuflase simțul responsabilității de care ducea lipsă, ca și respectul pentru ceilalți. Mai ales, învățase să se respecte așa cum era în realitate. Sau aproape…

Pentru că…

Pentru că purta încă greutatea regretelor. Gândindu-se la relația cu Christy, rămasă neîmplinită din cauza lui, înțelese că nu trebuia să riște s-o piardă pe Jade. Puteau să-și clădească împreună un viitor minunat. Măsurând profunzimea dezamăgirii pe care o trăia zi de zi, era conștient că numai ea putea să-l ajute s-o depășească. Acum, pentru că știa ce înseamnă dragostea, nu mai visa decât un singur lucru: să păstreze acest sentiment prețios până la capătul zilelor lui.

Se hotărâse.

Își simți maxilarele încleștându-se când înțelese cât va fi de greu. Dar îi ceruse deja prea mult lui Jade, care-i acordase încrederea ei deplină, în ciuda rănilor încă vii ale trecutului. Dacă voia ca, de acum încolo, această femeie minunată, să-i ofere inima, între ei nu mai era loc pentru secrete și minciuni.

Era timpul să-i înapoieze caietul.

Și să-i povestească totul.

* * *

Luând un halat de mătase peste lenjeria neagră pe care o pusese ca o surpriză pentru Kyle, Jade traversă încăperea. Trase perdelele și deschise ușa de la balcon, ieșind în răcoarea nopții ca să respire aer curat.

De cealaltă parte a curții, apartamentul lui Kyle era cufundat în întuneric. Sper să rămână așa până dimineață! se gândi ea. După surpriza pe care i-o pregătea, spera să se trezească a doua zi în brațele iubitului ei.

Pe măsură ce trecea timpul, devenea neliniștită. Îndoiala, ca un venin, i se răspândea în vene. Oare avea dreptate, după trei ani de abstinență, să-și părăsească acel cocon și să acorde, din nou, încredere unui bărbat?

Ca să se liniștească, își repeta că acest bărbat nu era unul obișnuit. Îndrăzneala lui, care mai întâi o înspăimântase, îi plăcea acum teribil de mult. Nu numai că era foarte atrăgător, dar atențiile lui, sinceritatea și perseverența remarcabilă i se adăugau la farmec. Câți alți bărbați ar fi rezistat la probele la care l-a supus? Lui Jade i se părea că erau uniți de o legătură specială. Nu-i ghicea el secretele cele mai bine ascunse, dorințele cele mai intime?

Era inevitabil să se îndrăgostească de el. Kyle era bărbatul din visele ei, atât de asemănător iubitului imaginar. Numai că era din carne și oase… și o iubea. Un sentiment pe care dorea să-l ofere și să-l primească…

Din ce în ce mai nerăbdătoare, Jade se întoarse în cameră, plimbându-se agitată încolo și încoace, așteptându-l pe Kyle. Într-un ultim efort de a se relaxa, se așeză pe marginea patului, închise ochii și încercă să se concentreze pe scopul ei. În această seară, voia să-i dea lui Kyle tot ce spera să găsească la o femeie și la o iubită. Trup și suflet…

Un zgomot de afară o făcu să tresară. Deschizând ochii, privi nemișcată o siluetă întunecată care se ridicase peste balustradă și aterizase pe balcon.

Apăru deodată din umbră pe balcon, și silueta lui se decupă în lumina arginată a lunii…

Această veche fantezie îi veni atât de brusc în minte, încât clipi de două ori ca să se asigure că nu visa. În acea clipă, silueta se apropie de ușă și o deschise…

Dumnezeule! Nu era o iluzie! Înăbușindu-și un țipăt, tânăra femeie se întoarse și traversă camera spre telefonul de lângă ușă…

– Jade, sunt eu, Kyle, șopti vocea cunoscută.

Ea se opri, ca lovită de trăsnet. La lumina difuză a veiozei îl recunoscu pe Kyle, în picioare în fața ușii, seducător ca un diavol, atât de real…

– Kyle, m-ai speriat!

– La început, nu aveai un aer atât de speriat, răspunse el, zâmbind. Aș fi jurat că aștepți pe cineva care să vină pe acolo. Nu-i așa?

Perspicacitatea lui o derută. De unde ar fi putut să știe?…

– Nu fi ridicol.

– Poate mă așteptai pe mine? Te gândeai la mine, recunoaște.

Jade încercă să-și alunge din minte acest amestec între fantezie și realitate, hotărâtă să rămână stăpână pe situație. Înconjură patul și se apropie de Kyle.

– Da, te așteptam. Da, mă gândeam la tine.

– Și… ce aveai în minte?

– Dorință, răspunse ea.

Tânăra femeie își desfăcu nodul de la halat, făcând să alunece mătasea cu o mișcare imperceptibilă a umerilor.

Nimic altceva…

Brusc, Kyle își simți gura uscată. Lenjeria feminină mai mult dezvelea corpul lui Jade decât îl acoperea. Dumnezeule… Această viziune voluptuoasă îi dădea peste cap planurile pe care și le făcuse acceptând această invitație…

Jade îl înconjura, cu pași moi de felină. Îi urmă cu degetul conturul brațului musculos și, din spatele lui, murmură:

– Mă dorești?

Kyle se scutură, ca electrocutat. El, care făcea de obicei avansurile, să fie atât de supus capriciilor unei femei!... Și ce femeie! Din Jade iradia atâta senzualitate, încât nu era în stare să-i reziste. Avansurile ei îndrăznețe îl copleșiră; nu se mai gândea decât la ce urma.

– În fiecare zi, în fiecare minut, în fiecare secundă, răspunse el.

Trecând în fața lui, Jade îi zâmbi provocator și începu să-i scoată cravata, pe care o lăsă să cadă pe podea cu o neglijență deliberată. Fără grabă, îi desfăcu pe rând nasturii de la cămașă. Kyle aproape că nu mai respira. Simțea degetele ei care-l mângâiau, coborând de-a lungul pieptului, ajungând la catarama de la curea pe care o desfăcu repede.

– Surpriza pe care ți-am promis-o...

– Da? reuși el să întrebe.

Ochii verzi care îl priveau exprimau o emoție atât de pură, atât de frumoasă, încât inima lui Kyle se zbătu în piept.

– Kyle Stephens, te iubesc, murmură Jade. Te iubesc mai mult decât credeam că e posibil.

Kyle zâmbi, fericit, ca un adolescent îndrăgostit, la auzul acestei declarații sincere și adorabile, mai conștient ca niciodată că încântătorul lui călău continua să-l dezbrace. În timp ce se gândea la acest lucru, mângâierile ei deveniră mai intime.

Avea mâinile fierbinți, atât de fierbinți... De pe buzele bărbatului scăpă un geamăt. Unde voia să-l ducă: în iad sau în rai?

Trebuia să-și recapete controlul, cât mai repede. Încercă să-și amintească motivele pentru care venise în această noapte și ce trebuia să facă.

Dar, cu acest corp care refuza să-l asculte, nu mai reușea să gândească...

– Jade… trebuie să-ți vorbesc…

– Mai târziu, răspunse Jade, lăsându-și buzele fierbinți să danseze pe pielea lui…

Fu ultima picătură. Atingerea ei intimă îl înnebuni. Din instinct, veni în întâmpinarea ei. Un suspin de renunțare îi scăpă de pe buze, înainte ca plăcerea extraordinară pe care i-o producea să-i întunece ultima urmă de rațiune.

Lăsând să cadă pachetul care conținea caietul violet, Kyle își strecură degetele în părul lui Jade. Mai târziu, își promise sieși, îmbătat, mai târziu îi va mărturisi. Dar acum nu poate decât să se predea.

Cine știe cum, reuși să-și scoată pantofii. De rest se ocupă Jade. Când fu gol în întregime, tânăra femeie îl sărută cu pasiune, împingându-l spre pat. Fără să reziste, se lăsă pe pat, primind în brațe trupul ei ispititor.

Bărbatul încerca să-și recapete suflarea și mâinile lui căutau drumul spre pielea ei, pe sub mătasea lenjeriei.

– Nu, spuse ea.

Tânăra femeie îi prinse încheieturile pumnilor, și-i ridică mâinile deasupra capului, imobilizându-l. Profitând de poziția ei, aplecată asupra lui, îi atinse cu buzele pielea sânilor, oferită de decolteul generos. Lăsându-i libere mâinile, Jade scoase un țipăt, apoi se ridică, privindu-l cu senzualitate. Cu amândouă mâinile, prinse marginea juponului și, cu încetineală, începu să-l ridice.

– Privește, șopti ea.

Același lucru îi ceruse și el, prima oară când au făcut dragoste. Numai că atunci el dădea ordinele… el o dezbrăcase cu voluptate… În această seară, rolurile se inversaseră.

O ascultă și privi, subjugat. Neglijeul se alătură celorlalte haine de pe covor. Fără să îndrăznească să schițeze un gest,

Kyle mângâie cu o privire febrilă corpul care se dezvelea fără rușine… Fluturele tatuat părea să-și ia zborul la fiecare respirație…

Era minunată. Nici nu găsea cuvinte să exprime atâta perfecțiune…

Se aplecă să-l sărute din nou și sânii goi îl atinseră. Oh! Era o adevărată tortură! Se lăsă să alunece mai jos, lipindu-se de corpul lui, dăruindu-se.

Gemetele de plăcere se amestecară, răsunând răgușit. Instinctul îl îndemna pe Kyle s-o atingă, dar rezistă tentației: în această seară, Jade conducea jocul. De altfel, constată el cu surprindere, să fie la dispoziția ei era incredibil de plăcut… Pe sub pleoapele plecate, o privi, lăsându-se în voia pasiunii…

Întâlni privirea ei senzuală care îl mângâia. Verdele și auriul irișilor ei străluceau de o lumină atât de pură, încât Kyle simți că amețește. Ce senzație tulburătoare să știi că ești obiectul unei astfel de iubiri… a unei astfel de încrederi… Cu un zâmbet de fericire, o strânse cu putere, lăsându-se copleșit de valurile pasiunii și purtat în paradis.

Mai târziu, mult mai târziu, furtuna care îi luase pe crestele ei se liniști. Jade se odihnea în brațele lui, somnoroasă, extenuată. În timp ce ea îi murmura din nou la ureche „te iubesc”, Kyle își repeta în gând o rugăciune fierbinte ca acest sentiment să nu dispară după ce-i va mărturisi greșeala lui…

* * *

Jade ieși din baie după duș, crezând că-l va găsi încă adormit, așa cum îl lăsase în urmă cu o jumătate de oră. Dar nu mai era acolo…

Aroma de cafea proaspătă care-i gâdilă nările o calmă. Tânăra femeie zâmbi: cum putuse să creadă, chiar pentru o clipă, c-o ștersese englezește?

Alese din dulap o rochie lejeră, gândindu-se la această noapte extraordinară pe care o petrecuseră împreună. De fapt, nu spusese că vrea să-i vorbească? E adevărat că ea avusese alte planuri în minte…Iar Kyle s-a arătat foarte receptiv la libertățile erotice pe care și le luase cu el… Să facă dragoste împreună nu va fi niciodată plictisitor. Se potriveau atât de bine! Kyle părea să înțeleagă ce vrea de la el înainte să spună…

Acum, că se simțea proaspătă, bine dispusă și atât de îndrăgostită, era gata să-l asculte ore întregi, dacă e nevoie. Relația lor se dezvoltase, nu mai era o aventură ci era ceva mai intim, de mii de ori mai minunat. Pentru prima oară de ani întregi, începea să se gândească la căsătorie. Oare ce crede el despre acest subiect?

Visătoare, Jade strânse hainele risipite pe podea, punându-le pe un fotoliu. Aplecându-se să ia cureaua lui Kyle, observă pachetul pe care îl văzuse și seara trecută. Îl luă și pe el… Oare ce-o fi înăuntru? E destul de greu… Curioasă, îl desfăcu, strecurând mâna înăuntru.

Se încruntă, găsind o suprafață tare, care amintea de o copertă de carte. Adusese cu el ceva de citit? Ciudat… Desfăcu pachetul în întregime.

Îngheță.

Pachetul îi scăpă din mâini în timp ce privea, uluită, caietul violet care părea fratele celui pierdut.

Încetul cu încetul, starea de neîncredere se transforma într-o bănuială îngrozitoare. Clătină din cap, dar nu se putu împiedica să nu deschidă caietul.

Numele ei, scris pe prima pagină, îi confirmă bănuiala.

Acest caiet e al ei!

Și a fost la Kyle!

O cuprinse disperarea. Începu să tremure, să tremure ca niciodată, fără să se poată împiedica, simțind răceala strecurându-se în suflet. Ca prin ceață, își aminti încercările lui

Kyle de a o seduce, asemănările atât de tulburătoare între ceea ce se întâmpla și fanteziile ei. Se mirase că avea darul să-i ghicească gândurile…

Și dorințele cele mai secrete.

O trădase.

Încercă să respire, dar nu reuși să se calmeze. Relația lor, dragostea lui Kyle, totul era minciună. Nu fusese pentru el decât o provocare, nevrând decât să-și dovedească puterea de seducție. Ceea ce reușise, și cu foarte mare ușurință! Pentru simplul motiv că, având caietul, o controlase! Da, îi controlase reacțiile, emoțiile! Căzuse în capcana lui.

Jade schiță un zâmbet trist. Fusese înșelată de un bărbat pentru a doua oară în viața ei! Avusese încredere în cuvintele lui Kyle, îl crezuse sincer… totul pentru ce? Ca să descopere că, în ceea ce-i privește pe bărbați, propria ei judecată nu e decât un mare zero? Nu reușea să învețe?

Umilința o copleși. Apoi se simți furioasă. Dumnezeule! Nu putea să creadă că fusese atât de oarbă, nu văzuse ceea ce era în fața ochior. Dar, mai mult decât orice, simțea că-l urăște pe Kyle!

Se hotărî: de această dată, ea va fi cea care va alege modul în care se va încheia această farsă care era relația lor!

– Cafeaua e gata, draga mea, spuse Kyle din pragul camerei. Vrei o ceașcă?

Tânăra femeie nu se mai controlă. Din trei pași fu lângă el și-l pălmui cu toată puterea.

–Ticălosule! strigă ea. Cum ai putut să faci ceva atât de… murdar?

Fără să-i lase timp să răspundă – de altfel, arăta prea uluit ca să poată spune ceva – își dădu frâu liber mâniei.

– N-ai nici o rușine? Voiai să te distrezi și eu eram o pradă ușoară!

Cu un gest mașinal, Kyle își duse mâna la obraz.

– Despre ce vorbești? murmură el cu o voce stinsă.

– Despre *asta!* țipă ea, arătându-i caietul. Știi ce e asta? E un jurnal *intim*, Kyle. Intim. Privește!

Deschise caietul la prima pagină și i-l puse în față.

– Are chiar și numele meu înăuntru, pentru ca o persoană *cinstită* să mi-l înapoieze dacă îl pierd, ca să nu cadă în ghearele unui nemernic! Ca tine!

Îndepărtând caietul cu dosul palmei, Kyle încercă să prindă privirea lui Jade. Se putea citi ceva în ochii lui… își spuse ea. Să fie oare regret? În nici un caz, se gândi tânăra femeie cu amărăciune. Mai degrabă lucirea unui creier care pune la punct o altă farsă ca să se dezvinovățească!

– Jade…

– Unde l-ai găsit? întrebă ea, punând capăt oricăror încercări de scuze și minciuni. Vreau adevărul, dacă ești în stare să-mi dai măcar atât!

– Era în cutia de cărți pe care le-am cumpărat de la tine.

Jade îngheță. Inconștient, știuse dintotdeauna, chiar dacă nu vrusese să se gândească prea mult la această posibilitate…

Cu o voce încordată, aproape dureroasă, întrebă:

– Știai că jurnalul e în cutie când ai cumpărat-o?

Kyle ezită, retras ca un animal rănit care se apără. Răspunsul pe care Jade spera să-l audă nu veni.

– Da, șopti el în cele din urmă.

Jade îi întoarse spatele. Cu ochii închiși, încercă să reziste durerii care o copleșea. Așadar, avansurile lui erau ghidate de descoperirile din jurnal. Iar ea, dornică să placă, înfometată de dragoste, se aruncase cu capul înainte în cursă!

Îngrozitor, își spuse tânăra femeie, amorțită. Cât de naivă putuse să fie. O dată în plus…

– Jade, lasă-mă să-ți explic.

Cu o mișcare bruscă, se întoarse spre el și-l fulgeră cu privirea.

– Ce să-mi explici? strigă ea, aruncând caietul pe pat. În afară de faptul că te-ai folosit de fanteziile mele ca să mă manipulezi?

Kyle se clătină sub violența cuvintelor.

– Când am descoperit jurnalul, mi-am spus că e o ocazie să te cunosc mai bine, începu el cu o voce slabă.

– Un viol, da! interveni Jade cu hotărâre. Ai luat aceste povestiri și le-ai folosit ca să-ți atingi scopurile!

El răspunse, privind-o în ochi:

– E fals!

– Fals? strigă ea, roșie de furie. Și baia de la miezul nopții în piscină? Și cocteilul de piersici, în biroul tău? Și ziua în care ai vrut să mă transpui în altă fantezie… „Pune mâinile pe masă și nu mișca"! Oh… era să uit scenariul atât de romantic de la hotel…

Furia o copleșea tot mai mult, în timp ce-i reveneau amintirile chinuitoare. Felul în care i se oferise. Îl acceptase în viața ei. Avusese atâta încredere în el, chiar se îndrăgostise…

Ridică bărbia, înfruntându-l din priviri.

– Ai cumpărat caietul cu intenția să-l folosești ca să mă seduci, sau nu?

Ca răspuns, Kyle oftă. Privirea vinovată vorbea pentru el. Dar Jade nu era mulțumită cu această recunoaștere tăcută. Se simțea rău și chinurile trădării o făceau nemiloasă.

– Răspunde! Da sau nu?

– Da, răspunse el fără tragere de inimă. În sfârșit, la început. Ideea părea destul de nevinovată…

– Nevinovată? Să manipulezi sentimentele cuiva este ceva nevinovat? De fapt, citind ceea ce am scris, ți s-a făcut milă de mine, nu-i așa? Și ai alergat în ajutorul meu… „Biata Jade, trebuie să fie atât de nefericită dacă scrie fantezii în loc să-și găsească un bărbat în carne și oase!"

Cu ochii lucind de supărare, Kyle o luă de umeri și o zgâlțâi cu putere.

– Pentru numele lui Dumnezeu, Jade! *Mă plăceai*! În ceea ce mă privește, eram sigur că te plac, dar tu nu voiai să ne dai nici o șansă… Când mi-a căzut în mână acest caiet, am început să înțeleg de ce erai atât de prudentă. În povestiri, puteai să evadezi fără să-ți fie teamă că vei fi rănită. Fanteziile tale mi-au permis să mă apropii destul de mult de *adevărata* Jade…

Jenată că știuse atât de bine să citească printre rânduri, Jade se smulse din strânsoarea lui.

– A fost amuzant să joci rolul iubitului imaginar, nu-i așa? Te-ai distrat de minune pe seama mea! Spune, ți-a plăcut să mă păcălești amestecând ficțiunea cu realitatea? Ca aseară, când ai intrat de pe balcon… Și cu acest caiet sub braț! Fără îndoială, voiai să te ascunzi cu mine sub cearșafuri și să citim împreună?

Kyle îi ascultă cuvintele înverșunate cu un calm admirabil.

–Aseară am venit să-ți dau caietul.

Jade roși, amintindu-și cum îl acaparase seara trecută. Dintr-o dată, se simți ridicolă pentru că-i mărturisise că-l iubește.

– Și acest gest nobil ar fi trebuit să-ți răscumpere greșeala?

– Nu, răspunse Kyle îmbrăcându-se fără s-o scape din ochi. Dar nu ți-a venit ideea că, dacă nu l-aș fi adus, n-ai fi aflat niciodată despre acest caiet?

Lăsă această idee să pătrundă în mintea tinerei femei, apoi adăugă:

– Nimic nu mă obliga să ți-l dau, Jade. Aș fi putut să-l ascund sau să-l ard. A fost alegerea mea să ți-l aduc.

Pentru Jade, nu se punea problema să-i lase lui Kyle o portiță de scăpare. Cu toate acestea, nu se putu împiedica să pună întrebarea esențială:

– De ce?

Kyle se apropie de ea, hotărât. Din instinct, Jade ar fi vrut să se îndepărteze, dar nu mai putea să se miște. Bărbatul îi luă fața în mâini, provocând-o să-l privească în ochi. În privirea lui, tânăra femeie văzu remușcare, prea multă tandrețe și afecțiune după gustul ei și o nevoie de a fi înțeles pe care alese s-o ignore.

– De ce am vrut să-ți dau caietul? repetă el. Pentru că, de când m-am îndrăgostit de tine, am înțeles că nu vreau înșelăciuni între noi.

„Eu, gândi Jade, nu mai vreau minciuni!" Nu, ceea ce voia era să-l vadă suferind la fel de mult ca ea.

– Vinovăția este un sentiment în care pari să te complaci, îl ironiză ea.

După câte știa, Kyle trăia cu acest sentiment de mai mult de șaptsprezece ani. Lovitura sub centură avusese efect. Îl lovise acolo unde îl durea.

– Ai dreptate, recunoscu el cu bruschețe. Am comis în viața mea o serie de greșeli de care nu sunt mândru, precum și unele pe care le regret. De aceea, e foarte important pentru mine să o iau de la început. Vreau să fiu sincer cu tine.

Jade schiță un zâmbet amar.

– Și vrei să te porți ca un bărbat *responsabil?*

– Da. Dumnezeule, Jade, nu vreau să te pierd!

– Crezi că sunt proastă să te cred?

Jade simți că se sufocă. Îl împinse pe Kyle, dar el o prinse din nou de braț, spunând cu hotărâre:

– Crede doar atât: n-am vrut *niciodată* să-ți fac rău. Te iubesc, Jade.

Tânăra femeie simți lacrimi în ochi. Trebui să-și amintească de furia care fierbea în ea ca să depășească această clipă de slăbiciune.

– Ai un fel foarte ciudat să-mi dovedești. Sau și acesta e un joc pentru tine? Îmi realizezi visele, îmi spui că mă iubești și vrei să vezi dacă sunt atât de proastă să-ți ofer dragostea mea eternă în schimb?

Privirea lui Kyle se oțeli.

– Recunosc: nu credeam că mă voi îndrăgosti de tine, dar nu te-am mințit niciodată când ți-am vorbit despre sentimentele mele. Niciodată, înțelegi?

– Eu da, răspunse ea, vrând să-l rănească. Nu te iubesc. Te urăsc.

Se simți dintr-o dată golită de energie, iar în stomac simțea lovituri ca de pumnal. Trebuia să se elibereze de această tensiune teribilă. Dar nu în fața lui. Singură, va avea destul timp la dispoziție. Își strânse brațele cu mâinile și murmură:

– Aveam încredere în tine, dar tu m-ai trădat în cel mai îngrozitor mod.

– Jade…, o imploră Kyle, făcând un pas spre ea.

Jade se retrase, cu un braț ridicat, ca pentru apărare.

– Nu vreau să mai aud nimic, spuse ea, blestemând lacrimile care o orbeau. Lasă-mă singură. Te-ai simțit bine, noaptea a fost fantastică, dar… nu sunt făcută pentru o astfel de aventură.

Kyle nu o contrazise.

– Plec, spuse el, adunându-și ultimele haine.

Câteva minute mai târziu, ușa de la intrare se închidea după el…

Numai atunci, Jade se sprijini de zid. Simțindu-și genunchii tremurând, se lăsă să alunece pe podea, acoperindu-și fața cu palmele, dând frâu liber hohotelor de plâns. Durerea explodă, rănind-o atât de tare încât crezu că va muri.

Reușise să păstreze controlul situației, rupsese relația cu demnitate… dar pierduse totul.

Capitolul 11

Se pare că întârzie.

Pentru a patra oară în ultimul sfert de oră, Kyle se uită la ceas, apoi privi strada prin fereastra clubului, pândind sosirea mașinii roșii. Cu câteva zile mai devreme, fixase o întâlnire cu secretara lui Jade; la ora zece, pentru o ședință foto la „Fiii risipitori". Fotografiile urmau să facă parte din portofoliul firmei lui Jade. Când întrebase, ca din întâmplare, dacă va veni și Jade, i se răspunsese că, de obicei, așa făcea.

După o săptămână de separare și ținând cont de abilitatea cu care Jade îl evita, nu mai vedea altă șansă de a discuta. Bărbatul nu mai era decât umbra celui care o lăsase singură în apartamentul ei, cu atât de mult timp în urmă…

Din nefericire, speranțele lui se risipiră când văzu decapotabila bej care parcă lângă trotuar. Din mașină coborî Maria… Urmată imediat de un tânăr brunet care luă din portbagaj aparatura, înainte să se îndrepte, împreună, spre intrarea în club.

Kyle se duse să le deschidă ușa, uimit că Jade își trimisese sora împreună cu fotograful. Încercă să descifreze expresia de pe figura Mariei: ce-i povestise Jade despre depărțirea lor?

Fotograful intră primul, îl salută pe Kyle cu un zâmbet și inspectă sala cu privirea, apoi se duse la o masă. Punându-și bagajul pe masă, scoase aparatul de fotografiat, obiective, filme.

Maria îl privea pe Kyle fără animozitate, dar cu o licărire în privire care îl făcu să se îngrijoreze. Rupse primul tăcerea, resemnându-se să înfrunte reproșurile meritate pe care, fără îndoială, i le va adresa…

– Ce mai faci, Maria?

– Pari dezamăgit că mă vezi pe mine, spuse femeia cu un zâmbet satisfăcut. E un semn bun.

Kyle clipi des, surprins.

– Îmi pare rău, spuse el, dar speram s-o văd pe Jade… În sfârșit, ar fi trebuit să-mi închipui că nu va veni. M-a evitat toată săptămâna…

– Ei bine, îl asigură Maria, cel puțin am dovada că ții într-adevăr la ea.

Kyle strânse din dinți.

– Firește că țin la ea, murmură el.

O iubea atât de mult pe această femeie încăpățânată și mândră, încât numai gândul c-ar putea s-o piardă îi frângea inima. Cu toate acestea, nu știa cum s-o facă să-l ierte, mai ales că refuza să-l vadă sau să răspundă la mulțimea de mesaje pe care i le lăsase pe telefon.

Maria se întoarse spre fotograf, care părea pregătit de muncă.

– John, poți să începi cu restaurantul. Cred că știi ce vrea Jade.

– Da, am înțeles, răspunse John, dispărând pe culoarul din spate.

Punându-și mâinile la spate, Maria făcu doi pași prin sală.

– Ca să fiu sinceră, de când Jade mi-a povestit ce-ai făcut, am început să mă îndoiesc de intențiile tale…

– Ți-a spus tot? întrebă Kyle, puțin jenat.

Maria zâmbi.

– Nu fi atât de surprins. Între surori, nu există nici un secret. Dar, când te văd la fel de nefericit ca și ea, îmi spun că între voi doi este mai mult decât un… caiet.

– N-am vrut s-o rănesc, Maria. Recunosc: ceea ce am făcut era…

– … imoral.

– Ei… da, recunoscu el cu tristețe.

– Și nesăbuit.

Era imposibil s-o contrazică, așa că aprobă din cap.

– Așa e, suspină el.

– Și foarte viclean.

– Da.

– Și necinstit.

Fie. Bărbatul plecă privirea, rușinat.

– Da.

– Și… de neiertat, nu?

Aici, Kyle ezită. Nu voia să creadă că Jade nu-l va ierta niciodată. Dar Maria aștepta. Nu va fi satisfăcută până ce nu-i va servi toate remușcările pe tavă.

– Da! Da, era de neiertat.

– Așadar, suntem de acord? adăugă Maria cu blândețe.

– Suntem de acord, o asigură el cu un început de nervozitate. Dar nu eram pregătit pentru ce s-a întâmplat. Și nu vreau să renunț.

Maria ridică sprâncenele.

– Și… ce s-a întâmplat?

Kyle nu era obișnuit să se confeseze. Numai că acum, nevoia să-i vorbească Mariei, ca unei persoane care-i înțelegea situația, era mai puternică.

– M-am îndrăgostit. Nimeni nu m-a făcut să mă simt așa.

Trecându-și o mână prin păr, Kyle privi în podea.

– Ca să fiu sincer, conținutul acelui caiet m-a schimbat.

– Adică?

– Povestirile lui Jade mi-au oferit un cadou neprețuit: m-au făcut să înțeleg de ce se apăra de mine și de ceilalți bărbați. Pe măsură ce ajungeam s-o înțeleg, sentimentele față de ea au luat o turnură… neașteptată pentru mine.

Maria ascultă cu atenție, apoi spuse cu o voce hotărâtă:

– Jade a suferit foarte mult din cauza trecutului.

– Știu. Mi-a povestit totul. Adam i-a distrus încrederea în ea…

Cuvintele îi muriră pe buze. Bineînțeles! înțelese el, uluit. De ce nu făcuse mai devreme legătura între lipsa de loialitate a lui Adam și înșelătoria de care se făcea el însuși vinovat? Amândoi o manipulaseră, fiecare în felul lui. Amândoi exploataseră fără rușine sentimentele ei și-i trădaseră încrederea! Dumnezeule! Cum să se mai mire că-l ura?

Înțelese cât de greu va fi.

– Fără îndoială, Jade crede că sunt mai rău decât Adam…

– Cam așa, recunoscu Maria, zâmbind jenată.

Uluit, înfrânt, Kyle se lăsă să cadă pe un scaun, privind paletele ventilatorului care se învârteau fără zgomot în înălțimea tavanului. În furtuna de sentimente care-l copleșise, era imposibil să ignore durerea din zona inimii… O senzație pe care n-o cunoscuse înainte să se îndrăgostească.

O privi din nou pe Maria.

– Aceste săptămâni petrecute cu Jade m-au făcut să înțeleg ce-mi lipsea în viață. Râsul. Dragostea. Tandrețea. O familie. Vreau lucruri care nu m-au interesat până acum… și le vreau cu Jade.

Maria încrucișă brațele, în același timp încântată și… îngrijorată.

– Și i-ai spus toate astea?

– Cum? exclamă Kyle, ridicându-se. Dumnezeule! Nu-mi răspunde la telefon. Nu-mi răspunde la mesaje. Nu-mi deschide ușa, chiar dacă știu cu siguranță că e acasă! Nu mai am nici o speranță, Maria, și cu cât trece timpul, cu atât sunt sigur că mă urăște mai mult…

– Jade suferă, e adevărat. Dar știu că te iubește. Nu vrea cu adevărat să nu reușești s-o convingi.

Kyle o privi pe tânăra femeie în tăcere, întrebându-se cum ar putea să facă ceva în acest sens.

– Maria! strigă John din cealaltă încăpere. Am nevoie de un sfat pentru ultimele fotografii…

– Vin imediat, răspunse Maria.

Dar nu schiță nici un gest.

– E convinsă că ai folosit-o, că jurnalul n-a fost decât un joc pentru tine, Kyle. Chiar vrei să rămână cu impresia asta?

Cu aceste cuvinte, îi lăsă acolo, plecând să-l ajute pe fotograf.

O exclamație de mânie scăpă de pe buzele lui Kyle.

Iată de ce Jade credea că o manipulase pentru propria plăcere.

Cum să-și ispășească toate greșelile față de ea? Blestemă în gând caietul violet. Totuși, fără ajutorul lui, n-ar fi știut niciodată cum s-o cucerească, n-ar fi cunoscut senzația minunată de a fi iubit de această femeie…!

Caietul…

Deodată, îi veni o idee. Zâmbi, zărind capătul tunelului pentru prima oară de opt zile. O idee nebunească! Și riscantă! Dar era, probabil, singura speranță să repare stricăciunile pe care le cauzase: să reaprindă flacăra între el și Jade la fel cum o aprinsese cu două luni în urmă…

* * *

Abia deschisese Jade cutia de scrisori, că plicul înghesuit în ușă îi căzu la picioare. Încă o greșeală a poștașului, cu siguranță, se gândi ea, grăbindu-se să adune restul plicurilor. Suspinând, citi adresele de pe plicurile pe care le ținea în mână. Simți un gol în stomac recunoscând numele lui Kyle pe unul dintre plicuri.

Jade așteptase această clipă, dar se și temuse de ea. Se gândise c-ar fi mai bine să strecoare plicul sub ușa lui Kyle, în lipsa lui. Cu această ocazie, va putea să-i înapoieze și cheia de la apartamentul lui pe care i-o dăduse doar cu câteva zile înainte de despărțire.

Jade își aminti bucuria pe care i-o adusese acest semn de încredere și speranțele pe care și le făcuse. Speranțe de viitor pentru cuplul lor…

Din nefericire, nu mai avea nevoie de această cheie.

Desigur, nu putea să continue mult timp să-l evite pe Kyle, dar, pentru moment, nu era pregătită să-l înfrunte. Cât timp nu știa cum va reacționa în fața lui, mai bine să nu-l vadă.

Nu se putea hotărî să-l șteargă definitiv din viața ei. Mai ales că vor fi în continuare vecini…

Cu toate acestea, nici nu se punea problema să revină la flirtul prietenesc de la începutul relației lor. Oare vor fi unul pentru celălalt niște… simple cunoștințe? Părea ciudat, după tot ce trăiseră împreună, dar nu putea fi vorba despre altceva, după ceea ce-i făcuse. Nu mai rămânea decât o soluție: să-l considere un client.

În două săptămâni, mânia și rușinea își pierduseră din forță, lăsând în urma lor un vid dureros. Jade voia să-l urască,

dar inima n-o lăsa. Noaptea, ardea de dorința să-i simtă din nou mâinile pe piele, să renască împreună prin forța unui cuvânt șoptit sau a unei mângâieri ușoare…

Din nefericire, trădarea lui o bântuia. Minciuni prin omisiune. O manipulare de neiertat.

Refuzând să-și analizeze mai mult sentimentele contradictorii care o chinuiau de când îl izgonise pe Kyle din viața ei, închise cutia poștală, luând plicul care alunecase pe podea. Pe plic erau scrise numele și adresa ei, dar la expeditor nu era nici un nume. Ciudat. Nu comandase nimic în ultimul timp și, oricum, dacă făcea comenzi, acestea erau livrate la birou.

Ajunsă în apartamentul ei, Jade puse cheia și scrisorile pe o măsuță la intrare și deschise plicul misterios. Curioasă, dar prudentă, scutură plicul, lăsând conținutul să cadă.

Un caiet verde căzu pe masa din sufragerie, făcând un zgomot sec.

Jade simți un nod în gât. Pe copertă, cu litere aurii, erau gravate două nume „Kyle și Jade" și anul în curs. Nu exista nici un bilet care să explice motivul acestui cadou. Totuși, nu avea nici cea mai mică îndoială de la cine provenea.

Kyle.

În ciuda furiei care-i rămăsese în suflet, inima ei nu putu să nu înțeleagă ce reprezenta un asemenea cadou. Pentru că, chiar dacă risca să sufere, Jade voia încă să creadă în Kyle. Voia să *spere.*

Luând caietul cu degete tremurătoare, îl deschise și citi scurta dedicație:

„Pentru Jade,

Aceste pagini pe care să le umple cu o viață de fantezii și de amintiri.

Cu tandrețe,

Kyle"

Jade simți o speranță nebună luând viață în sufletul ei. Se lăsă să cadă pe un scaun, citind și recitind aceste cuvinte, nesigură dacă le înțelegea corect. Apoi, dădu repede paginile albe, se întoarse la prima, găsind în sfârșit ce căuta.

Ești tot ce visam să găsesc la o femeie, ce aveam nevoie fără să știu până în ziua în care te-am întâlnit. Nu căutam dragostea. M-a luat prin surprindere…

Ești prietena inimii mele, care-mi cunoști toate secretele, toate temerile și eșecurile cele mai intime și care mă acceptă așa cum sunt. Ai putea să fii soția cu care să-mi împart viața, la bine și la rău. Ești iubita mea, arzătoare, pasională… tigroaica mea. Ai ști să fii mama copiilor mei, răbdătoare și iubitoare.

Am forma o familie și am îmbătrâni împreună, împărțind bucuriile și tristețile.

Între noi ar fi o legătură neprețuită, construită pe forța dragostei noastre.

Jade, te vreau în prezentul și în viitorul meu. Aceasta e fantezia mea. Poate să se realizeze cu tine.

Jade închise caietul și-l strânse la piept. În timp ce în minte și în inimă răsuna ecoul acestor cuvinte, lacrimi de fericire i se răspândiră pe obraji.

Mesajul era simplu și grăitor. Nu erau nici scuze, nici rugăciuni: nu era stilul lui Kyle. Pur și simplu pusese pe hârtie dorințele lui cele mai fierbinți, cu aceeași siguranță de care dădea dovadă și în viața de zi cu zi. Îndrăzneala lui naturală îl făcuse s-o cucerească folosind mijloace necinstite; acum, aceeași îndrăzneală îl condamna să joace totul pe o carte.

Da, Kyle își punea soarta în mâinile ei. Aceste cuvinte erau sufletul lui, dezvăluit în fața ei, într-o ultimă încercare de a obține iertarea și dragostea.

Dragostea… avea oare destulă în inima ei încât să-l ierte și să-l creadă că n-a vrut să-i facă rău? Destulă ca să recunoască, de fapt, că n-are nimic în comun cu Adam?

Jade inspiră cu greutate, privind caietul de pe genunchi. Cei doi bărbați, ca și cele două relații, nu aveau nimic în comun, se gândi ea. Adam o dominase, fizic și sentimental; Kyle știuse să descopere, prin confidențele scrise, femeia vulnerabilă și sensibilă din spatele aparențelor. Îi ascultase dorințele, o susținuse cu blândețe, așteptând cu răbdare ca ea să-și recapete siguranța de care avea nevoie ca să-și depășească temerile și să aibă din nou încredere într-un bărbat.

Dacă n-ar fi fost jurnalul, nu l-ar fi primit niciodată în viața ei. Trebuia să recunoască…

Cât despre Adam… Adam o copleșise cu disprețul lui și o părăsise fără nici o urmă de regret.

Kyle rezistase. Se lupta pentru ea, pentru *ei;* era scris alb pe negru pe prima pagină a caietului…

Mângâind literele aurii, Jade privi cele două nume de pe coperta verde. Desigur, era mai ușor să stea supărată decât să-și asculte inima, cu riscul de a se pune în pericol… Dar inima nu-i mai aparținea… era a lui Kyle. Viitorul nu mai avea nici un rost fără el.

Hotărâtă, Jade se îndreptă spre camera ei. Mai rămânea un lucru esențial de făcut înainte să accepte cadoul lui Kyle.

Deschise sertarul noptierei, scoase caietul violet și pe cel albastru, le puse într-o cutie pe care o strecură pe raftul de sus al dulapului.

Era timpul să înceteze să se ascundă în spatele fanteziilor și să accepte realitatea: dragostea pentru Kyle.

* * *

– Cred că mă ţicnesc, murmură Kyle.

Nu avea altă explicaţie pentru parfumul pe care-l simţise de când deschisese uşa apartamentului. Pentru o clipă, închise ochii şi rămase nemişcat în prag. Acest parfum îi amintea de Jade şi nu îndrăznea să facă o mişcare de teamă să nu se risipească. Inspiră cu plăcere parfumul ameţitor, lăsându-l să-l învăluie, să-l copleşească.

Nu primise nici o veste de la ea de când îi trimisese caietul. Ar fi vrut să treacă pe la ea, dar nu voia să-i influenţeze alegerea. Trebuia să creadă suficient de mult în ea ca să fie sigur că va face alegerea cea mai bună.

Singura alegere posibilă.

Străduindu-se să-şi păstreze în minte acest gând liniştitor, Kyle intră în hol, închise uşa şi se opri, ca lovit de fulger. Ochii lui uluiţi parcurgeau tabloul pe care i-l oferea sufrageria, în timp ce inima îi bătea să-i spargă pieptul.

Pe masa acoperită cu o faţă de masă albă, era aranjată cina pentru două persoane. Recunoscu serviciul de porţelan şi paharele de cristal. În mijloc era un platou înconjurat de cupe cu creveţi, brânză, fructe proaspete şi o frapieră în care se răcea o sticlă de şampanie. Perdelele erau trase, în surdină se auzea muzică, flăcările tremurătoare ale lumânărilor creau în cameră o atmosferă intimă.

Şi, între farfurii, cu un stilou aşezat de-a curmezişul unei pagini albe, trona… caietul verde.

Privirea lui Kyle se îndreptă spre o altă apariţie. *Ea.* Ea, în picioare lângă un scaun, îmbrăcată într-o rochie albă de dantelă, ale cărei falduri ajungeau până la pantofii din piele albă.

„Visez", își spuse Kyle. Fără îndoială, totul va dispărea. În acea clipă, auzi un suspin ușor. Jade făcu un pas spre el și viziunea fantomatică să dovedi reală.

– Bună, murmură ea.

Vocea ei nesigură îl smulse pe Kyle din contemplare. Uluit, nevenindu-i să creadă, întrebă:

– Pentru ce sunt toate acestea?

Jade schiță un zâmbet.

– Ca să începem de unde se încheia fantezia ta, Kyle.

El deschise gura, dar nu se auzi nici un sunet. Bucuria îl copleși, explodă în el. Ar fi atât de simplu, își spuse el, pierdut, să alerge spre Jade, s-o prindă în brațe și s-o sărute până mâine dimineață… Dar, de această dată, nici nu se punea problema să sară peste etape.

O privi, fermecat de lucirea din ochii ei.

– Ești sigură că asta vrei?

– Mai mult decât sigură.

– Așadar, mă ierți? întrebă el cu prudență, ca să fie sigur…

– Da.

Răspunsul fusese dat cu o voce fermă, clară, la fel de sigură ca speranța care-i crescuse plusul de două sute de bătăi pe minut.

– Mă crezi că n-am vrut să-ți fac rău? întrebă din nou, apropiindu-se de ea.

– Da.

– Și că nu pot face nimic să șterg pentru vecie această greșeală?

– Da, repetă Jade într-o suflare.

Kyle se opri în fața ei ca să-i pună ultima întrebare, cea care-l făcea să tremure, pentru că de răspuns depindea soarta lui.

– Crezi că te iubesc, Jade?

– Da, răspunse ea fără nici o ezitare, zâmbind. Tu crezi în dragostea mea?

– Da, iubirea mea…

Kyle se simți deodată foarte umil, copleșit de un asemenea cadou. Acest sentiment de dragoste după care alergase toată viața fără să știe, avea o putere de neegalat. În acea clipă, își promise că o va iubi toată viața pe femeia care-i dăruise demnitatea.

Pentru că vorbele erau prea sărace ca să-i exprime fericirea, preferă să-i arate cât e de fericit, luându-i fața în mâini și atrăgând-o spre el.

De pe buzele ei de miere, Kyle savură aroma de piersici și, mai ales, gustul incomparabil al zilelor care urmau să vină…

Sfârșit

Solicitanții la

„CARTEA PRIN POȘTĂ“
se pot adresa
„S.C. ALCRIS 94 DIFUZARE“

București, str. Teodosie Rudeanu 54, sector 1
tel. 01-223.63.07. sau C.P. 41-129.
Pentru relații editoriale se pot adresa editurii:
str. Panait Istrati 62, sector 1
tel/fax 01-224.16.98.